

ความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

กับ

ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

420.76
ค181
ท.2

สถาบันภาษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2527

ความสัมพันธ์ของข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

กับ

ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันภาษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒๕๒๗

บทคัดย่อ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกับ
ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษปี ๒๕๒๖ กับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ในเรื่องต่อไปนี้ ๑) ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการอ่านวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ๒) ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการฟังวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ๓) ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดการอ่านและเกรดการฟังวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ๔) ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนเฉลี่ยสะสม มศ. ๕ และ ๕) ความสามารถในการเรียนรู้การอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว

กลุ่มประชากรเป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑๔๗๔ คน จากคณะ รัฐศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เคมีปฏิบัติ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS หาค่า ^{p. 96-27} Condescriptive, Pearson Correlation, F-test และ t-test ปรากฏว่าข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข ทำนายเกรดการอ่านวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ ๓๓ % ถึง ๕๔ % ในขณะที่ภาษาอังกฤษ กขค ทำนายได้ ๒๖ % ถึง ๔๑ % สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างเกรด การฟังวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ปรากฏว่าข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยทำนายได้น้อยกว่าคือฉบับ กข ทำนายได้ ๑๖ % ถึง ๓๔ % และฉบับ กขค ทำนายได้ ๑๑ % ถึง ๑๖ % ความสัมพันธ์ระหว่าง เกรดวิชาการอ่านและวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I อยู่ระหว่าง ๑๕ % ถึง ๔๔ % สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับ คะแนนเฉลี่ยสะสม ปรากฏว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับคะแนน เฉลี่ยสะสมมากกว่า ความสามารถในการฟัง ความสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ .๖๔๔ หลังจากทีนิสิตเรียนจบภาคการศึกษา นิสิตทุกคณะยกเว้นคณะนิติศาสตร์ ทำคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

Abstract

The Relationships between the English Entrance Examinations and the Foundation English Achievement Tests of Chulalongkorn University

This study investigated the relationships between the English Entrance Examinations (EEE, 1983) and the Foundation English Achievement Tests of Chulalongkorn University (FET). The five research questions were : 1) To what extent was the FET (Reading) related to the EEE ? 2) What was the relationship between the FET (Listening) and the EEE? 3) Was there a relationship between the FET Reading Grades and the FET Listening Grades? 4) To what extent was the FET related to the High School GPA ? 5) Was there a significant gain from the Foundation English I after one semester's study?

The sample consisted of 1978 first - year Chulalongkorn University students from the Faculties of Political Science, Fine Arts, Medical Science, Science, Veterinary Science, Chemistry, Law, Education, and Commerce and Accountancy. The SPSS program was employed to calculate the descriptive statistics, Pearson Correlation coefficients, the F - values and t - values. The analysis indicated that the EEE (for Science students) accounted for the FET Reading Grades, explaining 33 % to 58 % whereas the EEE (for Non - Science students) explained 26 % to 41 % . The EEE accounted for less variance in the FET Listening Grades : 16 % to 39 % for Science students, and 11 % to 16 % for Non - Science students. The FET Reading Grades were found to be significantly related to the FET Listening Grades, explaining 15 % to 48 % . The FET (Reading) was more closely related to the High School GPA than the FET (Listening). The highest correlation coefficient was .699. The comparison between the FET pre - tests and the FET post - tests revealed that all students, except for the Law students, made a significant gain after one semester training in the Foundation English I.

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๒. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๙
๓. วิธีดำเนินการวิจัย	๒๑
๔. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๖
๕. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม	๑๒๖ ๑๓๒

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ ๑	ตารางการ เขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกลางภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I	๒๒
ตารางที่ ๒	ตารางการ เขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I	๒๓
ตารางที่ ๓	ตารางการ เขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I	๒๔
ตารางที่ ๔	คำมีชติม เพอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดของข้อสอบและ เกรดของนิสิตทุกคณะ	๒๖
ตารางที่ ๕	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตทุกคณะ	๒๘
ตารางที่ ๖	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน	๓๐
ตารางที่ ๗	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟัง	๓๒
ตารางที่ ๘	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ	๓๓
ตารางที่ ๙	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ	๓๕
ตารางที่ ๑๐	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่ เรียนจบแล้ว	๓๖
ตารางที่ ๑๑	คำมีชติม เพอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดของข้อสอบ และ เกรดของนิสิตคณะรัฐศาสตร์	๓๗
ตารางที่ ๑๒	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะรัฐศาสตร์	๓๘

ตารางที่	๑๓	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของ นิสิตคณะรัฐศาสตร์	๔๑
ตารางที่	๑๔	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของนิสิต คณะรัฐศาสตร์	๔๒
ตารางที่	๑๕	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กขค ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์	๔๓
ตารางที่	๑๖	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กขค ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์	๔๔
ตารางที่	๑๗	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียน และหลังจากที่เรียนจบแล้วของนิสิตคณะรัฐศาสตร์	๔๕
ตารางที่	๑๘	ค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนน สูงสุดของข้อสอบ และเกรดของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	๔๖
ตารางที่	๑๙	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	๔๘
ตารางที่	๒๐	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	๕๐
ตารางที่	๒๑	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของ นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	๕๒
ตารางที่	๒๒	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	๕๓

ตารางที่ ๒๓	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	๕๓
ตารางที่ ๒๔	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	๕๔
ตารางที่ ๒๕	ค่ามัชฌิม เพอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนน สูงสุดของข้อสอบและ เกรตของนิสิตคณะนิติศาสตร์	๕๕
ตารางที่ ๒๖	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรตการอ่าน เกรตการฟัง ข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต คณะนิติศาสตร์	๕๗
ตารางที่ ๒๗	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของ นิสิตคณะนิติศาสตร์	๕๘
ตารางที่ ๒๘	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของ นิสิตคณะนิติศาสตร์	๖๑
ตารางที่ ๒๙	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ ฉบับ กขค ของนิสิตคณะนิติศาสตร์	๖๒
ตารางที่ ๓๐	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กขค ของนิสิตคณะนิติศาสตร์	๖๓
ตารางที่ ๓๑	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะนิติศาสตร์	๖๔
ตารางที่ ๓๒	ค่ามัชฌิม เพอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนน สูงสุดของข้อสอบและ เกรตของนิสิตคณะครุศาสตร์	๖๕

ตารางที่	๓๓	คำสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรตการอ่าน เกรตการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนน เฉลี่ยสะสมของนิสิต คณะครุศาสตร์	๖๘
ตารางที่	๓๔	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของ นิสิตคณะครุศาสตร์	๖๙
ตารางที่	๓๕	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของนิสิต คณะครุศาสตร์	๗๑
ตารางที่	๓๖	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค ของนิสิตคณะครุศาสตร์	๗๒
ตารางที่	๓๗	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ ฉบับ กข และ กขค ของนิสิตคณะครุศาสตร์	๗๓
ตารางที่	๓๘	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะครุศาสตร์	๗๔
ตารางที่	๓๙	ค่ามัชฌิม เบอร์เชนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนน สูงสุดของข้อสอบ และเกรตของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๗๕
ตารางที่	๔๐	คำสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรตการอ่าน เกรตการฟังข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนน เฉลี่ยสะสมของนิสิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๗๗
ตารางที่	๔๑	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน ของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๗๙
ตารางที่	๔๒	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของนิสิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๘๑

ตารางที่ ๔๓	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กข ของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๘๒
ตารางที่ ๔๔	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ ของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๘๓
ตารางที่ ๔๕	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี	๘๔
ตารางที่ ๔๖	ค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนน สูงสุดของข้อสอบและ เกรตของนิสิต เคมปีปฏิบัติ	๘๕
ตารางที่ ๔๗	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรตการอ่าน เกรตการฟังข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของ นิสิต เคมปีปฏิบัติ	๘๗
ตารางที่ ๔๘	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของ นิสิต เคมปีปฏิบัติ	๘๘
ตารางที่ ๔๙	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของนิสิต เคมปีปฏิบัติ	๙๒
ตารางที่ ๕๐	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิต เคมปีปฏิบัติ	๙๓
ตารางที่ ๕๑	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรตการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรตการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิต เคมปีปฏิบัติ	๙๔
ตารางที่ ๕๒	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิต เคมปีปฏิบัติ	๙๕

ตารางที่ ๕๓	คำมีขนิม เปอร์เซนต์ คำเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดของข้อสอบ และ เกณฑ์ของนิสิตคณะสัตวแพทย์	๘๖
ตารางที่ ๕๔	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกณฑ์การอ่าน เกณฑ์การฟัง ข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะสัตวแพทย์	๘๘
ตารางที่ ๕๕	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกณฑ์การอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของนิสิตคณะสัตวแพทย์	๑๐๐
ตารางที่ ๕๖	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกณฑ์การฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของนิสิตคณะสัตวแพทย์	๑๐๒
ตารางที่ ๕๗	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกณฑ์การอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะสัตวแพทย์	๑๐๓
ตารางที่ ๕๘	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกณฑ์การฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะสัตวแพทย์	๑๐๔
ตารางที่ ๕๙	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะสัตวแพทย์	๑๐๕
ตารางที่ ๖๐	คำมีขนิม เปอร์เซนต์ คำเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุดของข้อสอบและ เกณฑ์ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์	๑๐๖
ตารางที่ ๖๑	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน : การฟัง ' เกณฑ์การอ่าน เกณฑ์การฟัง ข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะแพทยศาสตร์	๑๐๗
ตารางที่ ๖๒	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายนระหว่าง เกณฑ์การอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของนิสิตคณะแพทยศาสตร์	๑๐๘

ตารางที่	๖๓	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของนิสิต คณะแพทยศาสตร์	๑๑๑
ตารางที่	๖๔	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์	๑๑๒
ตารางที่	๖๕	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์	๑๑๓
ตารางที่	๖๖	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียนและหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะแพทยศาสตร์	๑๑๔
ตารางที่	๖๗	คำมีขั้วมี เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนน สูงสุดของข้อสอบและเกรดของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์	๑๑๕
ตารางที่	๖๘	ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟังข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์	๑๑๗
ตารางที่	๖๙	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านของ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์	๑๑๙
ตารางที่	๗๐	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์	๑๒๑
ตารางที่	๗๑	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์	๑๒๒
ตารางที่	๗๒	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิง ทำนายนระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์	๑๒๓
ตารางที่	๗๓	ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่มเรียนและหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์	๑๒๔

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปี ๒๕๑๔ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เชิญ Professor Francis C. Johnson^๑ มาสำรวจความต้องการของคณะต่าง ๆ ในเรื่องการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดย Professor Johnson ได้ปรึกษาและฟังข้อคิดเห็นจากผู้บริหารมหาวิทยาลัย คณบดี หัวหน้าแผนกวิชา และคณาจารย์ผู้รับผิดชอบ ผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถาบันศูนย์ภาษาอังกฤษ หน่วยงานมหาวิทยาลัยของรัฐ และกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนองค์การที่เกี่ยวข้อง เช่น British Council และกรมวิเทศสหการ Professor Johnson ได้สรุปผลการสำรวจว่าควรมีศูนย์ภาษาอังกฤษเพื่อบริการการสอนภาษาอังกฤษให้นิสิตทั้งมหาวิทยาลัยโดยใช้วิธีการเรียนการสอนแบบส่งเสริมการเรียนรู้ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ที่ประชุมคณบดีครั้งที่ ๒๒/๒๕๑๔ มีมติเห็นชอบในหลักการการจัดตั้งศูนย์ภาษาอังกฤษ ดังนั้นในปี ๒๕๑๗ มหาวิทยาลัยได้ตั้งคณะกรรมการจัดทำโครงการบริการการสอนภาษาอังกฤษ คณะกรรมการได้เสนอประเภทการเรียนการสอนไว้ดังนี้^๒

๑. ภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Basic Communication Skills) คือ ภาษาอังกฤษที่นิสิตทุกคนต้องรู้ เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย
๒. ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาต่าง ๆ (English for Various Academic Areas) คือ ภาษาอังกฤษที่นิสิตต้องรู้เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษา ตามที่สาขาวิชากำหนด
๓. ภาษาอังกฤษระดับสูง (Advanced Courses) คือ ภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน ซึ่งจัดให้ผู้ที่เรียนศึกษาตามความสามารถและความสนใจ

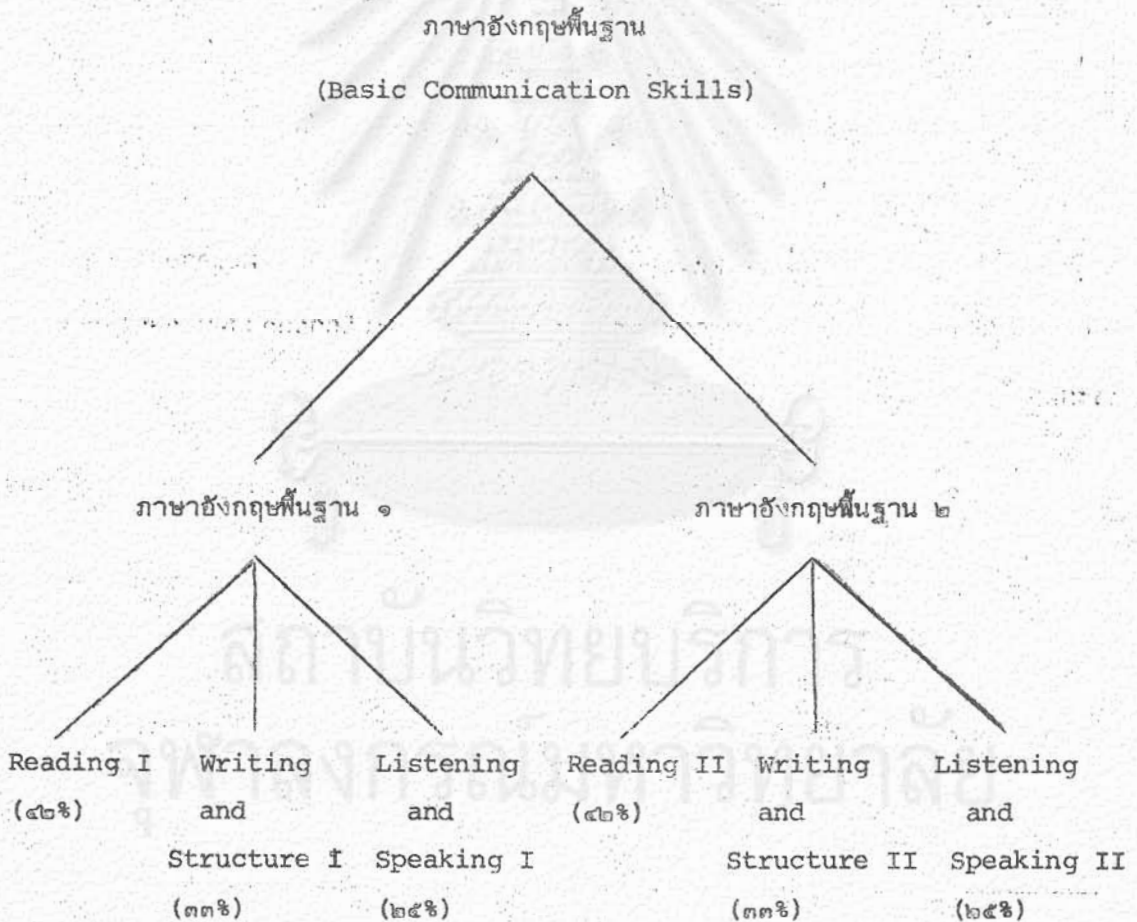
^๑Francis C. Johnson, A Report on Service English Language Learning and Teaching at Chulalongkorn University (1972) หน่วยงานวิจัยสถาบัน ฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^๒โครงการจัดตั้งศูนย์ภาษาอังกฤษ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาปปัจจุบัน, ๒๕๑๗

ประเภทการเรียนการสอนทั้ง ๒ ระดับนี้อาจจะจัดเรียงจากระดับ ภาษาอังกฤษพื้นฐาน แล้วต่อด้วย ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาต่าง ๆ หรือจะจัดให้เรียนทั้ง ๒ ระดับควบคู่กันไปได้ ทั้งนี้แล้วแต่ความสามารถของผู้เรียน และความต้องการของสาขาวิชา ส่วนภาษาอังกฤษระดับสูง นั้นเป็นขั้นเสริมความรู้ให้กว้างขวางและลึกซึ้งยิ่งขึ้น จึงไม่เป็นประเภทที่บังคับ และจะเรียนเมื่อผู้เรียนผ่านระดับที่สาขาวิชาของตนบังคับแล้ว

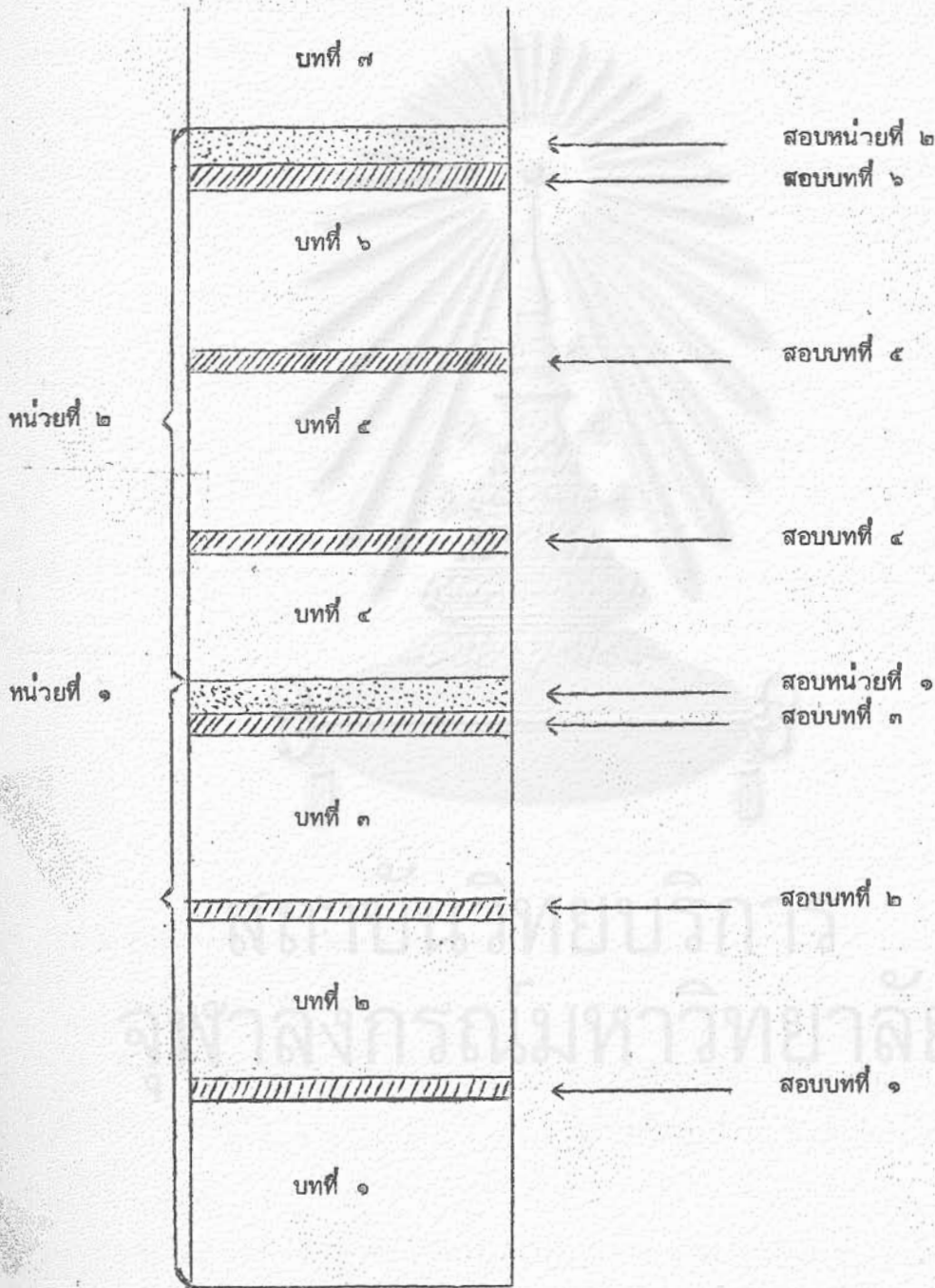
(๒๕๑๗, หน้า ๑๒)

สำหรับหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานได้กำหนดโครงสร้างทั่วไปและนำหนักของทักษะดังแสดงไว้ในแผนภูมิที่ ๑

แผนภูมิที่ ๑ ลักษณะโครงสร้างทั่วไปและนำหนักของทักษะของหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานในระหว่างปี ๒๕๒๐-๒๕๒๔ การเรียนการสอนเป็นแบบเบ็ดเสร็จ (Programmed instructional materials) เป็นการเรียนด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ มีการทดสอบประจำบท นิสิตเป็นผู้

ตรวจคำตอบ และการทดสอบประจำหน่วยซึ่งอาจารย์เป็นผู้ตรวจคำตอบ ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนที่กำหนด นิสิตต้องเรียนบทซ่อมหรือต้องกลับไปเรียนบทนั้นหรือหน่วยนั้นใหม่ แผนภูมิที่ ๒ แสดงการทดสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

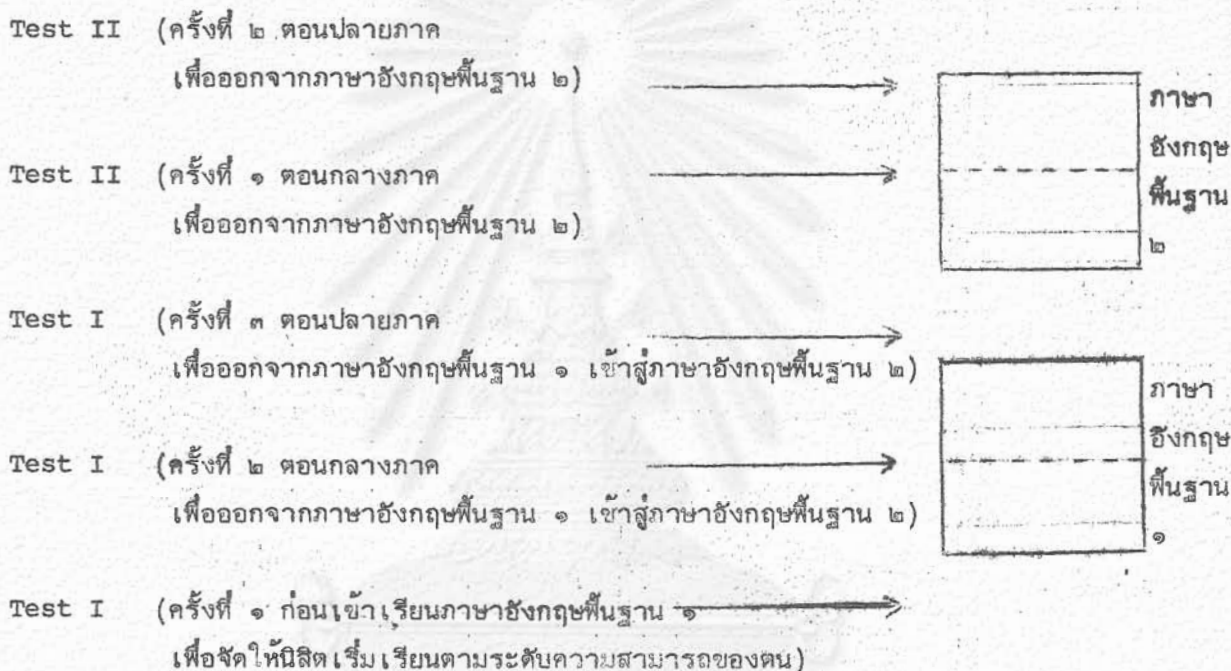

แผนภูมิที่ ๒ การทดสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative Tests)

เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามความสามารถ ได้มีการทดสอบความสามารถการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อพิจารณาว่านิสิตมีความรู้ระดับใด โดยได้กำหนดการสอบออก (test out)

ในแผนภูมิที่ ๓

แผนภูมิที่ ๓ โครงสร้างของการทดสอบรวมตอนปลาย (Summative Tests) ๒๕๑๗, p. ๖

อย่างไรก็ตามในทางปฏิบัติ การจัดระดับไม่ได้มีการยกเว้นระดับภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

และเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน II หรือเริ่มเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาต่าง ๆ ได้เลย

แต่เป็นการจัดให้นิสิตห้องเดียวกันเรียนบทเรียนต่างกันเท่านั้น เพราะฉะนั้นในห้องเดียวจะมีนิสิต

ที่เรียนบทเรียนหน่วยต่าง ๆ ของภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

การเรียนการสอนแบบดังกล่าวไม่ช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจ เพราะผู้เรียนเห็นว่า การเรียนลักษณะนี้เน้นที่การสอบ นอกจากนี้หลักสูตรที่ใช้ปัจจุบันเน้น Basic communication skills คือเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ จะต้องคำนึงถึง องค์ประกอบอื่น เช่น ความชอบความสนใจ ความสามารถ ประสบการณ์และโอกาสที่จะนำไปใช้ ของผู้เรียน นอกจากนี้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายของกระทรวงศึกษาธิการที่เริ่มใช้ปี ๒๕๒๔ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยควรคำนึงถึงความสอดคล้องและต่อเนื่องกับหลักสูตรของกระทรวง และกับภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาและภาษาอังกฤษระดับสูงด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะกรรมการวิชาการจึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงหลักสูตร วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในการประชุมร่วมระหว่างคณบดีกับกรรมการสถาบันภาษา เรื่อง การ ปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานของสถาบันภาษา ณ ห้องประชุมสารนิเทศ ในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๒๖ มีข้อสรุปได้ดังนี้

๑. ทุกคณะยืนยันให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ ๖ หน่วยกิต ในหมวดวิชาการ ศึกษาทั่วไป
๒. ทุกคณะยังกำหนดให้สอบวิชาภาษาอังกฤษในการสอบคัดเลือก
๓. ทุกคณะเห็นควรให้มี Placement Test เพื่อจำแนกนิสิตออกเป็นกลุ่มตาม ความสามารถ

หลังจากสอบ Placement Test แล้วที่ประชุมเห็นว่า

- ๓.๑ นิสิตเก่งควรได้รับยกเว้นไม่เกิน ๓ หน่วยกิต แต่มีบางคณะประสงค์ จะให้นิสิตเหล่านี้ไปเรียนวิชาภาษาอื่นได้
- ๓.๒ นิสิตปานกลาง บางคณะต้องการให้เรียนกลุ่มเดี่ยว บางคณะต้องการ ให้เรียนแยกกลุ่มคณะตาม Communicative needs
- ๓.๓ นิสิตอ่อน ที่ประชุมยังเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเห็นควรให้มี Remedial Course เหมือนกันทุกคณะ อีกฝ่ายหนึ่งมีความจำกัดทาง ชั่วโมงสอนจึงไม่สามารถให้มี Remedial Course ได้จึงจะนำไป ประชားที่ประชุมคณบดี ในระดับนโยบายต่อไป

๓.๔ เกรดวิชาที่ยกเว้น ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการให้เกรด A แต่จะต้องตกลงแน่นอนในคณะกรรมการบริหารสถาบันภาษาอีกครั้งหนึ่ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยประกอบการตัดสินใจว่าควรมีการยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มากน้อยเพียงใด และจะนำผลสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็น Proficiency Test มาเป็น Placement Test เพื่อช่วยตัดสินใจการยกเว้นวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้หรือไม่ งานวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลของวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ในเรื่องต่อไปนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
๒. ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง) กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
๓. ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) กับเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง)
๔. ความสัมพันธ์ระหว่างภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนเฉลี่ยสะสมมัธยมศึกษาปีที่ ๔
๕. ความสามารถในการเรียนรู้การอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียน และหลังจากที่เรียนจบแล้ว

สมมุติฐานของการวิจัย

๑. เกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) ก่อนเริ่มเรียน หลังจากเรียนจบแล้วกับข้อสอบกลางภาคและข้อสอบปลายภาค
๒. เกรดวิชากรฟังภาษาอังกฤษ I มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง) ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว
๓. เกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การอ่าน) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ

๔. เกเรศวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I (การฟัง) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ
๕. เกเรศวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มีความสัมพันธ์กับ เกเรศการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I
๖. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนวิชาการอ่าน การฟังและคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ
๗. คะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่ม เรียนมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับคะแนนการอ่านและการฟังหลังจากที่เรียนจบแล้ว

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ จากคณะรัฐศาสตร์ ศิลปกรรมศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เคมิปฏิบัติ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ และพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ปีการศึกษา ๒๕๒๖

ข้อจำกัดของการวิจัย

เกรดที่ศึกษาในงานวิจัยนี้มีเพียง ๕ เกรดคือ A, B, C, D, F เมื่อเปลี่ยนเป็นคะแนน ๕, ๔, ๓, ๒, ๑, ตามลำดับแล้ว อาจทำให้ได้ผลต่างจากการใช้เกรดที่มีช่วงคะแนนต่างจากนี้

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

การวิจัยอาจจะช่วยให้ความกระจ่างในเรื่องการทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาในเรื่องต่อไปนี้

๑. ให้ข้อมูลซึ่งอาจจะช่วยประกอบการตัดสินใจว่าจะใช้ผล Proficiency Test ในการให้เกรด Achievement Test ได้มากน้อยเพียงใด
๒. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสามารถความรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ ในเรื่องทักษะการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I
๓. ประเมินหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ว่าช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด

บทที่ ๒

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คำจำกัดความ

ข้อทดสอบสมรรถภาพ (Proficiency Test) ได้มีผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายประการดังนี้

Harrison (๑๙๘๓) กล่าวถึงข้อสอบสมรรถภาพว่าเป็นข้อสอบที่ใช้วัดความสามารถในการนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์จริง การสอบประเภทนี้ไม่สัมพันธ์กับวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ เนื่องจากเป็นการทดสอบที่มุ่งจะวัดระดับความรู้ในปัจจุบันของวิชาเรียนว่า จะนำอะไรไปใช้ในอนาคต ด้วยเหตุนี้การทดสอบนี้จึงมุ่งถึงการนำไปใช้ประโยชน์ในอนาคต ดังนั้น ข้อทดสอบสมรรถภาพทางภาษา จึงเป็นการสอบเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เช่นการทดสอบเพื่อธุรกิจ หรือการทดสอบเพื่อการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา เป็นต้น ภาษาที่ใช้ในการสอบจะเป็นภาษาที่ผู้เรียนได้พบในชีวิตจริง เช่น การเขียนข้อทดสอบสำหรับผู้ที่ต้องการไปศึกษาต่อในประเทศอังกฤษ จะต้องไม่คำนึงถึงแต่เพียงทักษะการฟังคำบรรยายในชั้นเรียนเท่านั้น จะต้องคำนึงถึงวิธีการจดโน้ต การใช้ประโยชน์จากสิ่งที่เรียนบนกระดาน และการใช้ความรู้จากการบรรยายในการเขียนด้วย นอกจากนี้องค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของการทดสอบสมรรถภาพทางภาษาก็คือ การวัดความสามารถของนักเรียนในการ "repair breakdown in communication" โดยการถามให้พูดซ้ำ โดยการอธิบาย หรือโดยการให้เรียบเรียงสิ่งที่กล่าวไปแล้วด้วยวิธีใหม่ สำหรับ Rivers (๑๙๖๘) เห็นว่าเป็นข้อทดสอบผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ กัน เพื่อจัดหาระดับความสามารถในการใช้ภาษาที่ต้องการ (level of language skills) เปรียบเสมือนเป็น placement test และ Davies (๑๙๖๘) เห็นว่าเป็นข้อทดสอบความสามารถของผู้เรียน เพื่อประโยชน์การเรียนรู้ในอนาคต Groot (๑๙๗๔) ให้ความเห็นว่าข้อสอบสมรรถภาพเป็นข้อทดสอบความรู้การหยั่งรู้ (insight) และทักษะโดยไม่คำนึงถึงหลักสูตรใดเป็นพิเศษ โดยพิจารณาจากความสามารถของนักเรียนในช่วงเวลาปัจจุบัน อันเป็นผลที่เกิดจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้และสะสมไว้ และข้อทดสอบนี้อาจจะใช้เป็นเครื่องชี้หรือทำนายความสำเร็จของนักเรียนในอนาคต ข้อทดสอบนี้

ทำขึ้นเพื่อวัดความพร้อมของผู้เรียน และใช้แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามระดับความสามารถ และแยกว่าผู้เรียนมีจุดอ่อนตรงไหน หรือมีความสามารถสูงในด้านใด ในขณะที่ Upshur (๑๙๗๕) กล่าวว่าข้อสอบสมิทธิภาพเป็นเครื่องมือทดสอบความสามารถในการสื่อความหมาย ซึ่งอาจถูกกำหนดหรือไม่ถูกกำหนดด้วยความรู้ของผู้ใช้ภาษาเกี่ยวกับองค์ประกอบ และขบวนการทางภาษาศาสตร์ของภาษาที่ใช้

ข้อสอบสัมฤทธิ์ผล (Achievement Test) มีคำจำกัดความหลายประการดังต่อไปนี้

Harrison (๑๙๕๓) เห็นว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลเป็นข้อทดสอบที่วัดความก้าวหน้าในการเรียนทั้งปีหรือทั้งวิชา จุดประสงค์ของการทดสอบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน คือเพื่อให้ได้ทราบถึงมาตรฐานการเรียนของผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนอื่น ๆ ในชั้นเดียวกัน สิ่งที่สำคัญคือการทดสอบประเภทนี้จะพยายามรักษามาตรฐานให้คงที่มากที่สุดสำหรับแต่ละวิชา ในแต่ละปี การสร้างข้อทดสอบชนิดนี้จะครอบคลุมเนื้อหากว้างขวาง และมีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ (objective) ระยะยาว มากกว่าระยะสั้น Rivers (๑๙๖๘) เสนอว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลเป็นข้อทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจบหลักสูตรหนึ่ง ที่เรียนในระยะเวลาที่กำหนดให้อาจจะเป็นปี ครึ่งปี หรือ ๓ เดือน และ Davies (๑๙๖๘) กล่าวว่าเป็นการทดสอบความรู้ปัจจุบันของผู้เรียน และเป็นเครื่องชี้ถึงการเรียนในอดีตของผู้เรียนด้วย ส่วน Groot (๑๙๗๕) ให้คำจำกัดความว่าเป็นการทดสอบวัดความรู้ การหยั่งรู้ (insight) และทักษะของนักเรียนที่เกิดขึ้นในห้องเรียนว่ามีความสัมพันธ์ถึงระดับที่วางไว้หรือไม่ สำหรับ Harris (๑๙๖๕) ได้กล่าวว่า เป็นข้อทดสอบเพื่อใช้วัดประสิทธิภาพด้านการสอนโดยไม่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน และเป็นข้อทดสอบที่มักจะใช้ในการวิจัย โดยจะใช้วัสดุและเทคนิคด้านการสอนหลาย ๆ แบบเพื่อจุดประสงค์ของวิชาใดวิชาหนึ่ง

สรุป

จากคำจำกัดความข้างต้นเหล่านี้ สรุปได้ว่า โดยทั่ว ๆ ไปแล้วข้อทดสอบสมิทธิภาพ คือข้อทดสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำสิ่งที่ได้เรียน อันเป็นผลจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้และสะสมไว้จากอดีตถึงปัจจุบัน ไปใช้ประโยชน์เพื่อการเรียนรู้ หรือเป็นเครื่องทำนายความสำเร็จของผู้ถูกทดสอบในอนาคต นอกจากนี้ข้อทดสอบสมิทธิภาพบางครั้งถูกใช้เพื่อดูความพร้อมของผู้เรียนและใช้เป็นเกณฑ์แบ่งกลุ่ม หรือกำหนดชั้นเรียนตามระดับความสามารถ ดังนั้นข้อทดสอบสมิทธิภาพจึงสามารถนำมาใช้เป็น Placement Test ลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งของข้อทดสอบสมิทธิภาพทางภาษาก็คือ ข้อทดสอบชนิดนี้จะไม่มีความสัมพันธ์กับวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ เนื่องจากมุ่งที่จะวัดระดับความรู้ในปัจจุบันของนักเรียนเพื่อตอบคำถามว่า "เรียนรู้แค่นี้จะนำความรู้ไปทำอะไรได้บ้าง" ดังนั้นข้อทดสอบสมิทธิภาพจึงเป็นการทดสอบเพื่อวัดดูประสงค์เฉพาะ (Harrison, ๑๙๘๓) เช่นข้อสอบ Michigan Test และ TOEFL ซึ่งวัดระดับความรู้ทางภาษาของผู้ที่จะไปศึกษาต่อยังประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น

สำหรับข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลนั้น คือข้อทดสอบการเรียนของผู้เรียนที่เรียนจบรายวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ จุดมุ่งหมายก็เพื่อต้องการประเมินสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้วตามเนื้อหาของหลักสูตร ว่ามีความสามารถตามจุดประสงค์ของรายวิชาหรือหลักสูตรที่วางไว้หรือไม่ เพื่อให้ได้ทราบถึงมาตรฐานการเรียนของผู้เรียน เพื่อเปรียบเทียบกับผู้เรียนอื่น ๆ ในระดับเดียวกัน ประการที่สำคัญอีกประการก็คือ ข้อทดสอบชนิดนี้จะพยายามรักษามาตรฐานให้คงที่มากที่สุดสำหรับแต่ละวิชา ตัวอย่างข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล ได้แก่ ข้อสอบปลายเทอมตามโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่า ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลจะสนใจแต่การเรียนรู้อันอดีต แต่ก็มีประโยชน์ที่จะใช้ตัดสินอนาคตของผู้เรียนเหมือนกัน เช่นเป็นเครื่องกำหนดว่า ผู้เรียนควรจะอยู่ในชั้นปีที่ ๑, ๒ หรือ ๓ ของการเรียนภาษา เมื่อข้อทดสอบชนิดนี้ถูกนำไปใช้ในการกำหนดชั้นเรียน แบบทดสอบนี้ก็เรียกว่าเป็น Placement Test (Lado, ๑๙๗๓)

ตามคำจำกัดความข้างต้น จึงสามารถที่จะ เขียน เป็นสัญลักษณ์เพื่อดูความแตกต่าง
ของข้อสอบแบบสมิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลได้ดังนี้

ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล : ←----- X

ข้อทดสอบสมิทธิภาพ : ←----- X -----> Y

(ลูกศรเป็นเครื่องหมายชี้เวลา และ X เป็นข้อทดสอบ)

Davies (๑๙๖๘) ได้กล่าวถึงข้อแตกต่างระหว่างข้อทดสอบสมิทธิภาพและ
สัมฤทธิ์ผลว่า ในข้อสอบแบบสมิทธิภาพ ผู้เขียนข้อทดสอบไม่ต้องคำนึงถึงเนื้อหาของหลักสูตร
(syllabus) ผู้เขียนข้อทดสอบแท้จริงแล้วเป็นผู้เขียนหลักสูตรขึ้นเอง ตามสัญลักษณ์ข้างต้น
แนวลูกศรเส้นประแสดงถึงว่าข้อทดสอบไม่ถึงหลักสูตร แต่การที่ข้อทดสอบแบบสมิทธิภาพใช้ใน
การคาดคะเนความสามารถของผู้เรียนเพื่อจุดประสงค์อันใดอันหนึ่ง จึงใช้เส้นทึบมุ่งไปสู่ Y

นอกจากนี้ Davies (๑๙๖๘) ยังได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่าง syllabus -
content approach และ Goal - oriented approach ของ Piilner ว่า ก็คือความ
แตกต่างระหว่างข้อสอบสัมฤทธิ์ผลและข้อสอบสมิทธิภาพ กล่าวคือ ข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลเป็น
syllabus - content based ส่วนข้อทดสอบสมิทธิภาพมีความสัมพันธ์กับความต้องการ
(demands) และเป้าหมาย (aims) ของกระบวนการเรียนรู้

แต่อย่างไรก็ตาม ข้อทดสอบที่ใช้ทดสอบผู้เรียนก่อนเริ่มเรียนรายวิชาเพื่อวัดสมิทธิภาพ
ของผู้เรียน อาจจะนำมาใช้ตอนปลายภาคอีกเพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ดังนั้นข้อทดสอบสมิทธิภาพ
โดยทั่ว ๆ ไป อาจจะใช้เป็นข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลได้ แต่หาข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลไม่สามารถใช้เป็น
ข้อทดสอบสมิทธิภาพได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าต้องการทดสอบเนื้อหาตามหลักสูตรความรู้ทั่ว ๆ ไป
(Cohen, ๑๙๗๔)

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ความแตกต่างระหว่างข้อทดสอบสมิทธิภาพและข้อทดสอบ
สัมฤทธิ์ผลขึ้นอยู่กับเนื้อหาและจุดประสงค์ของข้อทดสอบเป็นสำคัญ

ความสัมพันธ์ระหว่างข้อทดสอบสมิทภาพและข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผล

Upshur (๑๙๗๕) กล่าวว่าข้อทดสอบทั้งสองนี้มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ด้วยเหตุผลที่ว่าบางครั้งคำทั้งสองนี้ ถูกใช้ในความหมายเดียวกัน เพราะผู้เรียนถูกสอนเพื่อให้ได้สัมฤทธิ์ผลในวิชาที่เรียน แต่จุดมุ่งหมายของสัมฤทธิ์ผลนี้คือ การทำให้ผู้เรียนเกิดสมิทภาพ (proficiency) ในวิชานั้น ๆ

Upshur (๑๙๗๕) ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมิทภาพในการใช้ภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่แฝงอยู่ในรายวิชาทางภาษาทุกวิชาว่า สมิทภาพในการใช้ภาษาประกอบด้วยทักษะย่อย ซึ่งแต่ละทักษะนี้สามารถนำออกมาสอนได้ หรืออีกนัยหนึ่ง ถ้าผู้เรียนสามารถเรียนรู้และใช้ทักษะต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนได้ตั้งไว้ได้ ก็ถือว่าเป็นการเพียงพอแล้วในการที่บุคคลหนึ่งจะมีสมิทภาพในการใช้ภาษา ความคิดเห็นเกี่ยวกับสมิทภาพในแนวนี้มักจะ เรียกว่า เป็นสัมฤทธิ์ผล (achievement) กล่าวคือ สอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้และจุดสำคัญอยู่ที่ความสัมพันธ์ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดสมิทภาพ (proficiency) ในการใช้ภาษา เนื่องจากความสัมพันธ์ที่แยกไม่ออกของสัมฤทธิ์ผลและสมิทภาพในการใช้ภาษา ข้อทดสอบที่ใช้เพื่อทำการสอนไฉนนั้น ควรมีลักษณะของทั้งสัมฤทธิ์ผลและสมิทภาพร่วมกัน นั่นก็คือ วัดในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว และวัดความพร้อมของผู้เรียนที่จะเรียนต่อไป เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ในแต่ละโรงเรียนหลักสูตรแตกต่างกันออกไป ในรายละเอียด ขึ้นอยู่กับตำราที่ใช้สอนและผู้สอนแต่ละคนจะเลือกใช้ ดังนั้นแบบทดสอบที่ผสมผสานทั้งสัมฤทธิ์ผลและสมิทภาพนี้ จะทำให้ผู้สอนไม่สามารถที่จะจำกัดอยู่เพียงแค่การสอนตามหลักสูตรเฉพาะของตนเท่านั้น แต่ผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนให้มีความพร้อมสำหรับหลักสูตรอื่นด้วย (Groot, ๑๙๗๕)

๑. Visual Modality (การอ่านและการเขียน)

การใช้ข้อสอบเพื่อทดสอบการอ่านและการเขียนในส่วหนึ่งของข้อทดสอบสมิทภาพ และข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นการทดสอบ การอ่านเอาเรื่อง (reading comprehension) และการเขียนเรียงความ (composition) นอกจากทั้งสองวิธีนี้แล้วยังมีการใช้

cloze test และเพิ่มคำในช่องว่าง (fill-in test) ซึ่งรวมเอาข้อสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice) เข้าไว้ด้วย

สำหรับการทดสอบการอ่านเอาเรื่อง (Testing Reading Comprehension)

นั้น Wilga Rivers (๑๙๖๘) กล่าวว่าวิธีการที่ใช้ทั่วไปคือ

- ๑.๑ ให้ผู้ตอบแปลเป็นภาษาของผู้ตอบเอง โดยวิธีนี้อาจจะมีข้อเสียคือ ผู้ตอบอาจมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน แต่ไม่มีความสามารถในการถ่ายทอดสำนวนต่าง ๆ มาเป็นภาษาของตนเอง
- ๑.๒ ใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice) โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบ ตัวเลือกที่ถูกต้อง ข้อสอบแบบนี้ไม่มีการใช้ทักษะอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง

อย่างไรก็ตามอีก ๑๐ ปีต่อมา ประมาณปี ๑๙๗๗ D. Porter ได้กล่าวไว้ในบทความของเขาว่า การวัดความสามารถทางภาษา ผู้เรียนต้องมีความสามารถที่จะหาโดยอาศัยบริบท (context clues) ซึ่งเท่ากับเป็นการวัดความคล่องตัวในการอ่าน หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "the creative aspect of the native speaker's reading process" ความสามารถในการเดาขึ้นอยู่กับความเข้าใจภาษาด้วย ดังนั้นข้อทดสอบแบบ cloze จึงจัดว่าเป็นข้อทดสอบความเข้าใจในการอ่านด้วย นอกจากนี้ Porter ยังกล่าวว่าความเข้าใจดังกล่าวมีใช้แต่เพียงเข้าใจในระดับ "คำ" เท่านั้น แต่ต้องอาศัยความเข้าใจโครงสร้างทางไวยากรณ์ควบคู่ไปด้วย cloze test จึงเป็นการวัดความเข้าใจในทุกระดับของภาษา และเป็นตัวอย่างหนึ่งของ "integrated approach"

จากผลการวิจัยของ Conrad และ Oller (๑๙๗๑) พบว่าคะแนน Cloze มีค่าสหสัมพันธ์สูงกับคะแนน dictation (๘๒%) มากกว่ากับส่วนอื่น ๆ ของ UCLA ESLPE Form ๒C หลังจากนั้น Oller (๑๙๗๒a) ได้ใช้ ESLPE Form ๒A Revised กับ cloze tests ๓ อันด้วยกันเพื่อดูค่าสหสัมพันธ์ และพบว่าค่าสหสัมพันธ์สูงที่สุดระหว่าง cloze tests กับ dictation (โดยใช้ acceptable word scoring method) และค่าสหสัมพันธ์สูงรองลงมา

คือระหว่าง cloze tests กับการอ่านและผลการวิจัยทั้งสองนี้ สนับสนุนคำกล่าวข้างต้นที่ว่า cloze tests เป็นการทดสอบความเข้าใจในทุกระดับภาษา

สำหรับการทดสอบความสามารถในการเขียน (Testing writing) เป็นการทดสอบ active skill การทดสอบอาจทำได้ ๒ วิธีคือ

๑.๑ Free composition ผู้สอบมีอิสระที่จะถ่ายทอดภาษาเมื่อออกมาเป็นภาษาอังกฤษ

๑.๒ Controlled composition เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ผู้เรียนจำคำหรือโครงสร้างประโยคที่ตนใช้อย่างคุ้นเคยเพียงอย่างเดียวจึงใช้ข้อสอบแบบ controlled writing

๒. Auditory Modality (การฟังและการพูด)

S.N. Saha (๑๙๗๐) กล่าวว่า Listening comprehension เป็นทักษะที่สำคัญที่สุด และเป็นทักษะที่ผู้เรียนมักจะทำได้ดีที่สุดด้วย สำหรับการทดสอบ Listening comprehension นั้นไม่ได้จำกัดเฉพาะว่าจะต้องเป็นการสอบปากเปล่า (Oral Test) หรือการสัมภาษณ์ (Interview) แต่เพียงอย่างเดียว (Green, ๑๙๘๓) Saha (๑๙๗๐) และ Ferguson (๑๙๗๘) สนับสนุนคำกล่าวนี้ และแนะนำว่าการทดสอบทักษะนี้อาจเป็นส่วนหนึ่งของข้อสอบปากเปล่าหรือข้อสอบเขียนก็ได้ สำหรับการทดสอบความเข้าใจการฟังนี้มีปัญหาเหมือนกับ Reading Comprehension คือผู้สอบอาจจะเข้าใจสิ่งที่ได้ยินทั้งหมด แต่อาจจะไม่เข้าใจคำถามที่เขียนไว้ (printed question) หรือไม่สามารถเขียนคำตอบได้ถูกต้องอย่างที่เข้าใจ (Rivers, ๑๙๖๘)

สำหรับการทดสอบการพูด (speaking) นั้น กล่าวกันว่า ความสามารถในการพูดจะทำให้การอ่าน และการเขียนภาษาที่สองง่ายที่จะเรียนยิ่งขึ้น ทักษะการพูดนี้เป็นทักษะทางภาษาที่ได้รับการศึกษาน้อยที่สุด ดังนั้นการสอบใดก็ตามถ้าไม่ให้ผู้สอบได้พูดแสดงออกปากเปล่า จะเป็นการสอบที่ไม่สมบูรณ์ ข้อสอบที่เป็นการเขียนก็ไม่ได้แสดงว่า ผู้สอบมีความสามารถในการพูดในสถานการณ์นั้น หรือมีความสามารถในการรายงานเหตุการณ์หรือสถานการณ์ออกมาเป็นคำพูด

คำอธิบายข้างต้นนั้นเป็นลักษณะหรือปัญหาที่เกิดขึ้นกับการทดสอบทักษะทางภาษาในแง่ต่าง ๆ อย่างไรก็ตามมีผู้ตั้งคำถามว่า อะไรคือความสามารถทางภาษา และการวัดทักษะทั้ง ๔ ทักษะมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางภาษาอย่างไร ข้อสอบสมิทธิภาพทางภาษา เช่น ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย หรือข้อสอบ TOEFL จริง ๆ แล้วจะวัดความสามารถทางภาษาได้มากน้อยเพียงไร ตัวอย่างเช่น ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัยจะเตรียมตัวทววิชาภาษาอังกฤษเข้มข้นก่อนที่จะสอบ และระหว่างที่รอผลสอบอยู่ ความสามารถทางภาษาดังกล่าวอาจจะต่างจากเดิมไป ดังนั้นคะแนนที่ได้ดังกล่าวก็อาจจะไม่แสดงถึงความสามารถทางภาษาที่แท้จริง

Robert B. Kaplan (๑๙๗๑) ให้คำอธิบายในเรื่องนี้ว่าส่วนใหญ่แล้ว ข้อสอบสมิทธิภาพทางภาษา จะวัดแต่เพียง passive skills คือ listening และ reading ทั้งนี้เนื่องมาจากปัญหาการให้คะแนนและการคงความเป็นมาตรฐาน (standardization) จะไม่ค่อยมีการวัดทักษะทางด้าน writing และ speaking ในข้อสอบสมิทธิภาพทางภาษา นอกจากนี้ Kaplan ยังกล่าวว่า ข้อสอบสมิทธิภาพจะวัดทักษะที่บุคคลมีในเวลาที่กำหนดให้เท่านั้น ว่ามีมากน้อยเท่าใด

"..... it is cleared that a proficiency test measures the amount of information or skill an individual possesses at a given moment in time. A proficiency test does not measure aptitude" (p.๑๑๔)

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า การใช้ข้อทดสอบสมิทธิภาพ (Proficiency Test) วัดความสามารถทางภาษาในทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ (separate skill) อาจจะไม่ได้อัดความสามารถทางภาษาที่แท้จริง

๓. Integrated Skills

Elizabeth Ingram (๑๙๖๘) กล่าวไว้ในบทความเรื่อง "Attainment and Diagnostic Testing" ว่า จุดมุ่งหมายของภาษาคือ การติดต่อสื่อสาร ดังนั้นทักษะทางภาษา

ที่ใช้ก็จะเป็นวิธีคิดต่อสื่อสารด้วย "Speaking, listening, reading and writing are not intrinsically separate, they describe communication in terms of sending and receiving in spoken and written language." (p. ๗๕)

อย่างไรก็ตาม ในการสอบไม่ว่าจะเป็นระดับไหนและเพื่อวัตถุประสงค์อะไรจะทดสอบเพียงทักษะหนึ่งทักษะใดเท่านั้น การสอบน้อยครั้งนักที่จะทดสอบทั้งหมด ๔ ทักษะ ส่วนใหญ่จะใช้ การฟัง หรือไม่มีก็ การอ่าน Ingram (๒๕๖๘) กล่าวว่าเหตุผลในการทดสอบ ๑ หรือ ๒ ทักษะคือว่าความสามารถของผู้เรียนที่จะ handle ภาษาใน ๑ หรือ ๒ ทักษะนี้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับความสามารถที่จะ handle ภาษาในทุก ๆ ทักษะ ข้อสมมุติฐานนี้อาจจะไม่แจ่มชัด แต่จากค่าสหสัมพันธ์ (correlation) บางครั้งก็สนับสนุนข้อนี้ Ingram ยกตัวอย่างว่า ได้ค่าสหสัมพันธ์ .๕๓ ระหว่าง Part I และ II โดย Part I เป็นการฟังและ Part II เป็นการอ่านในจำนวนนักเรียน ๓๒๐ คน Lado (๑๙๕๑) รายงานว่าได้ค่าสหสัมพันธ์ .๘๙ ระหว่าง aural test และ Michigan Proficiency Test ค่าสหสัมพันธ์ทั้ง ๒ ค่านี้น่าสูงมาก จนไม่อาจอธิบายว่าเป็นองค์ประกอบของการอ่าน (reading component) ในข้อสอบการฟัง นอกจากนี้เป็นที่รู้กันว่า การทดสอบศัพท์ในหมู่เจ้าของภาษา (native speakers) ข้อสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice) จะแสดงค่าสหสัมพันธ์สูงกับข้อสอบแบบเปิด ในข้อสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice) ผู้สอบจะเลือกคำตอบจากกระดาษคำตอบ ส่วนในข้อสอบแบบเปิด ผู้สอบจะเขียนคำตอบเอง พุดอีกนัยหนึ่งว่า การสอบแบบให้อ่าน (reading mode) จะให้ผลที่คล้ายคลึงกันมากกับผลที่ได้จากการที่ให้ผู้สอบเขียนคำตอบเอง

Ingram ยังกล่าวอีกด้วยว่า เราวัดความสัมพันธ์ระหว่างการพูด speaking mode กับ mode อื่น ๆ น้อยมาก การสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า (oral interview) แสดงให้เห็นว่าเป็นการสอบที่เชื่อถือไม่ได้ ผลของการสอบนี้ขึ้นอยู่กับหลายอย่างที่อยู่นอกความสามารถทางภาษาพูดของผู้สอบ การสอบสัมภาษณ์ปากเปล่า (oral interviews) ไม่ได้แสดงความแตกต่างในการวัดกลุ่มผู้สอบเลย ไม่มีผู้ใดเลยที่ผ่านการเขียนแล้วจะสอบปากเปล่า (oral) ตก และคนที่สอบปากเปล่า (oral) ตก ก็สอบการเขียนตกด้วย

ซึ่งอันนี้จะชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสื่อสารในแง่ของการพูด และการเขียน

นอกจากนี้ Oller (๑๙๗๒ a) ยังได้เสนอตัวอย่างข้อทดสอบทักษะการอ่านแบบ integrative ข้อสอบนี้เขียนขึ้นสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่ The University of California, Los Angeles (UCLA) โดยแบ่งออกเป็น

๑. การอ่านเพื่อความเข้าใจ Oller ใช้ข้อทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)
๒. การอ่านเพื่อความเข้าใจใจความสำคัญ (main idea) ของย่อหน้า (paragraph) Oller พบว่าข้อสอบเปิดนี้มีประโยชน์ในการจัดกลุ่มผู้เรียน ซึ่งเป็นนักศึกษาต่างชาติเข้าเรียนในชั้นเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ UCLA

ลักษณะที่ทดสอบทักษะรวม (integrative skills) อีกประเภทหนึ่งซึ่งสามารถใช้ทดสอบสมรรถภาพทางภาษา (proficiency) หรือสัมฤทธิ์ผลทางภาษา (achievement) ของภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่ ๒ ได้เป็นอย่างดี คือ cloze test

จากการศึกษาที่ UCLA Oller (๑๙๗๒ a) พบว่าสำหรับเจ้าของภาษาไม่ว่าจะสามารถเติมคำที่ถูกต้องหรือคำอื่น (substitutes) ที่เหมาะสมก็ไม่ให้ผลที่แตกต่างมากนัก

และสำหรับชาวต่างชาติ วิธีคิดคะแนนที่ดีที่สุด ก็คือให้ถือเกณฑ์ว่าคำอะไรก็ได้ที่เหมาะสมกับบริบทให้ถือเป็นถูกต้อง และทำให้ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง UCLA ESL Placement Examination กับ cloze test สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ Oller (๑๙๗๒ b) ยังพบว่าคะแนน cloze test มีความสัมพันธ์กับ tasks อื่น ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะการฟังมากที่สุด ข้อทดสอบแบบทักษะรวม (integrative skills) มักจะมีค่าสหสัมพันธ์สูงกับความเห็นของผู้สอนที่มีต่อผู้สอบ และมักจะมีค่าสหสัมพันธ์กับวิธีการวัดทักษะทางภาษา (language skills) แบบอื่น ๆ ด้วย

ทั้งนี้เนื่องจากตกข้อทดสอบแบบทักษะรวม (integrative skill test) สะท้อนให้เห็นว่า
เมื่อเวลาใช้ภาษาจริงจะต้องทำอย่างไร

ได้มีผู้ทำการวิจัยพบว่า cloze test ซึ่งวัดผลโดยใช้การให้คะแนนแบบ
exact word method มีค่าสหสัมพันธ์เป็น .๙๔ กับ cloze test ซึ่งให้คะแนนโดย
contextually acceptable method Stubbs และ Tucker (๑๙๗๔) ให้เหตุผลว่า
สำหรับครูที่มีใช้เจ้าของภาษา (non-native teachers) ในวิชา ESL ในต่างประเทศควร
ใช้การให้คะแนนด้วยวิธี exact word มากกว่า contextually acceptable method
เนื่องจากวิธีหลังนี้ ผู้ทำข้อสอบจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในภาษาเป็นอย่างดี ความสัมพันธ์ของ
วิธีการให้คะแนนทั้งสองนี้มีค่าสหสัมพันธ์ .๙๗ และผู้วิจัยทั้งสองได้สรุปว่า ครูสามารถนำเอา
exact word method ไปใช้แทน acceptable method ได้โดยเนื้อความ (information)
จะหายไปเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งความคิดเห็นของเขาสนับสนุนข้อคิดเห็นของ Oller ที่กล่าว
มาข้างต้น

ข้อแตกต่างเพียงประการเดียวที่ได้จากการเปรียบเทียบระหว่าง exact cloze
และ contextually acceptable cloze กับข้อทดสอบอื่น ๆ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน คือ
contextually acceptable cloze มีความสัมพันธ์กับ dictation total ที่ค่าสหสัมพันธ์
สูงกว่า .๗๔ และมีความสัมพันธ์กับ exact cloze ที่ค่าสหสัมพันธ์ .๖๔

นอกจากนี้ cloze ยังมีค่าสหสัมพันธ์ที่ .๗๔ กับ combined dictation
ซึ่งดีกว่าค่าสหสัมพันธ์กับข้อสอบส่วน (part) ต่าง ๆ ใน TOEFL ยกเว้นกับส่วนที่เป็น
Listening Comprehension ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์ที่ .๗๖ cloze มีค่าสหสัมพันธ์ที่ .๗๔ กับ
TOEFL total และค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง cloze และ dictation total อยู่ที่ .๗๔ ซึ่ง
สูงกว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง TOEFL sub-sections ต่าง ๆ ซึ่งมีต่อกันและกัน

ความจริงที่ว่า cloze สัมพันธ์กับ Listening Comprehension ของ
TOEFL ได้ดีกว่า sub-sections อื่น ๆ ยืนยันการค้นคว้าของ Darnell (๑๙๖๔) ซึ่งจาก

การวิจัยของเขาพบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง dictation และ LC ซึ่งมีค่าเป็น .๖๙ นั้นสูงเท่ากับกับค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง TOEFL sub-sections อื่นกับ LC (English structure มีค่าสหสัมพันธ์ที่ .๖๙ กับ LC) cloze ซึ่งเป็น written test ควรจะมีค่าสหสัมพันธ์กับ dictation และ LC ข้อเท็จจริงต่าง ๆ นี้ ยืนยันการค้นคว้าของ Oller และ Conrad (๑๙๗๑) และของ Oller (๑๙๗๒ b) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า test modality มีผลเล็กน้อยต่อผลลัพธ์ที่ออกมา เมื่อสิ่งที่ต้องการวัดใช้กับผู้มีทักษะ (skills) ในการเขียนและพูดอยู่แล้ว ไม่ว่าข้อทดสอบจะเป็นแบบใด กล่าวคือผลส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับความรู้ทางภาษาที่มีอยู่แล้วของผู้เรียน

LC จะเป็นตัวทำนาย (predictor) คะแนนของคะแนนจากแต่ละส่วน (part score) ใน TOEFL และของ cloze และ dictation ได้ดีกว่าคะแนนของส่วน (part) อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน cloze เป็นตัวทำนายของคะแนนแต่ละส่วน (part scores) ใน TOEFL และของ dictation ได้ดีกว่าคะแนนของส่วนอื่น ๆ ใน TOEFL ยกเว้น LC

สิ่งที่ cloze test, dictation และ LC มีเหมือนกันคือ tasks ที่ผู้สอบทำมีลักษณะเป็น integrative ความสัมพันธ์เหล่านี้เป็นข้อพิสูจน์ที่สนับสนุนความจริงที่ว่า ข้อทดสอบทักษะรวมเป็นแบบวิธีการทดสอบที่ดีกว่า ข้อทดสอบที่มีลักษณะเป็นการทดสอบแยกทักษะ (separated skills test) (Irvine, Atai, and Oller, ๑๙๗๔

ข้อดีและข้อเสียของข้อทดสอบแยกทักษะ (separated skills) และข้อทดสอบทักษะรวม (integrated skills)

Oller (๑๙๗๓) มีความเห็นเกี่ยวกับข้อดีข้อเสียของข้อทดสอบแยกทักษะดังนี้

ข้อเสีย

๑. ไม่สะท้อนภาษาที่ใช้อย่างแท้จริง (actual language usage) ผู้ถูกทดสอบจะต้อง in tasks ที่ไม่เหมือนจริง (artificial)
๒. ข้อทดสอบไม่สอดคล้องกับโปรแกรมการสอน (program for language instruction) ผู้ถูกทดสอบไม่มีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะทางภาษา (language skills) ที่มีประโยชน์
๓. ในการทำข้อสอบแบบเลือกตอบ (multiple choice) นั้น ผู้เขียนต้องอาศัยความชำนาญมาก ทั้งเสียเวลาในการเขียน

ข้อดี

๑. ใช้เป็นข้อมูลในการวินิจฉัย (diagnostic) ได้ดี
๒. ให้คะแนนง่าย ทำการทดสอบง่าย (administration)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๑๙๗๘ คนจากคณะ
รัฐศาสตร์ ๒๕๐ คน ศิลปกรรมศาสตร์ ๕๔ คน แพทยศาสตร์ ๑๖๗ คน วิทยาศาสตร์ ๓๕๖ คน
สัตวแพทยศาสตร์ ๖๗ คน เคมีปฏิบัติ ๔๗ คน นิติศาสตร์ ๑๗๐ คน ครุศาสตร์ ๓๗๑ คน และ
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี ๔๕๑ คน นิสิตเหล่านี้เรียนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรเก่าของกระทรวง
ศึกษาธิการ นิสิตที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยโดยสอบข้อสอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ได้แก่นิสิตศิลปกรรม
ศาสตร์ แพทยศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สัตวแพทยศาสตร์ เคมีปฏิบัติ ครุศาสตร์ และ พาณิชยศาสตร์
และการบัญชี นิสิตที่สอบข้อสอบภาษาอังกฤษฉบับ กขค ได้แก่นิสิตรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และ
ครุศาสตร์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นข้อสอบภาษาอังกฤษของสถาบันภาษาและข้อสอบเข้า
มหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการ เรียนภาษาอังกฤษของสถาบันภาษา

๑. ข้อสอบกลางภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานปี ๒๕๒๖
๒. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผล ในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานปี ๒๕๒๕
๓. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานปี ๒๕๒๖
๔. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผล ในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐานปี ๒๕๒๕
๕. ข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผล ในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐานปี ๒๕๒๖

ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

๑. ข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กข ปี ๒๕๒๖
๒. ข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กขค ปี ๒๕๒๖

ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกลางภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานของสถาบันภาษาปี ๒๕๒๖ มี ๖ ตอน ๖๕ ข้อ คะแนนเต็ม ๘๐ คะแนน ใช้เวลาสอบ ๒ ชั่วโมง เนื้อเรื่องที่ให้อ่านเป็นเรื่องราว ๆ ไป มีความยาวประมาณ ๒๐๐ - ๒๕๐ คำ ทักษะในการอ่านที่ทดสอบได้แก่ ความเข้าใจในเรื่องการทำตามคำสั่ง ความรู้เรื่องไวยากรณ์ การอ่านเอาความ โดยเข้าใจหัวข้อ ใจความหลักและรายละเอียดที่สำคัญ การเรียงลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต การบรรยายสถานที่ และความเข้าใจเรื่องทิศทาง รูปแบบของการทดสอบเป็นแบบ เติมคำในช่องว่าง เลือกตอบ และเรียงลำดับดังแสดงไว้ในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑

ตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกลางภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

Parts	Items	Points	Reading Skills	Tasks
I	๘	๗	following instructions	- labelling
II	๑๗	๑๗	major focus points (e.g. markers, tenses, modal auxiliaries, etc.)	- gap-filling - multiple choice
III	๑๓	๑๓	paragraph organization (topic, main idea, supporting details)	- completing the diagram - multiple choice
IV	๑๒	๑๒	sequence of past events	- sequencing - multiple choice
V	๘	๑๘	description of places, locations	- gap-filling
VI	๖	๑๒	following directions	- gap-filling

สำหรับข้อสอบปลายภาคที่ใช้วัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐานของสถาบันภาษา ปี ๒๕๒๕ และ ปี ๒๕๒๖ มีทั้งหมด ๕ ตอน รวม ๖๕ ข้อ คะแนนเต็ม ๘๐ คะแนน ใช้เวลาสอบ ๒ ชั่วโมง เช่นเดียวกับข้อสอบกลางภาค เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องทั่วไป แต่ละเรื่องมีความยาว ประมาณ ๒๐๐ - ๒๕๐ คำ สำหรับทักษะการอ่านที่ทดสอบได้แก่ การเข้าใจเรื่องที่เป็น การเปรียบเทียบ เรื่องที่เป็นการเรียงลำดับตามขั้นตอน เรื่องที่เป็นการอธิบาย การจำแนก ประเภทและที่เป็นเหตุเป็นผล รูปแบบของข้อสอบเป็นแบบการเลือกตอบ เติมคำในช่องว่างและ การเรียงลำดับ ตารางที่ ๒ แสดงการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถ ในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

ตารางที่ ๒

ตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการอ่าน
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

Parts	Items	Points	Reading Skills	Tasks
I	๑๔	๑๔	comprehension of a paragraph of comparison and contrast	- gap-filling - multiple choice
II	๑๒	๑๒	comprehension of a paragraph of a description of process	- sequencing - multiple choice
III	๑๒	๑๒	comprehension of a paragraph of explanation and cause and effect	- gap-filling - multiple choice
IV	๑๒	๑๒	comprehension of a paragraph expressing classification	- multiple choice
V	๑๔	๓๐	comprehension of a paragraph expressing cause and effect	- gap-filling

สำหรับข้อสอบปลายภาควัดสัมฤทธิ์ผลในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ปี ๒๕๒๗ และ ปี ๒๕๒๖ ๖ ตอน ๓๔ ข้อ คะแนนเต็ม ๓๐ คะแนน ใช้เวลาสอบ ๑ ชั่วโมง ข้อสอบการฟังวัดความเข้าใจเรื่องทั่ว ๆ ไปเพื่อให้เกิดทักษะในการจับใจความที่สำคัญ และฟังแบบวิเคราะห์ได้ ความยาวของข้อสอบแต่ละตอนแตกต่างกัน เนื้อเรื่องที่ทดสอบมีทั้งบทสนทนาและการเล่าเรื่อง รูปแบบของข้อสอบเป็นแบบการเลือกคำตอบ และการเติมคำ ตารางที่ ๓ แสดงตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

ตารางที่ ๓

ตารางการเขียนข้อสอบสัมฤทธิ์ผลปลายภาคที่ใช้วัดความสามารถในการฟัง
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

Parts	Listening Skills	Content	Channel	No./Length	No. of questions
I	Getting details and inferences	Time and time sequence	Monolog	๔ (short)	๔
II	" " "	Location and direction	"	"	๔
III	Getting details	Ability and inability	"	๖ (short)	๒
		Amount and quantity	"	"	๓
		Likes and dislikes	"	"	๒
		Description (Adj.)	"	"	๒
		Description (the most/one of the most)	"	"	๒
IV	Getting inferences (Guessing the topic)	General	"	๔ (short)	๔
V	Getting details and inferences	General	Dialog	๔ (medium)	๘
VI	" " "	"	Honolog	๑ (long)	๔

ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ใช้วัดความสามารถ การใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค ปี ๒๕๒๖ คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ใช้เวลาสอบ ๓ ชั่วโมง ข้อสอบแต่ละฉบับวัดความรู้ในเรื่องศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างและสำนวน และการอ่านเพื่อความเข้าใจ รูปแบบของข้อสอบเป็นการเลือกคำตอบ

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เป็นคะแนนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Reading และ Listening) และเกรดของทั้ง ๒ วิชาได้จากสถาบันภาษา สำหรับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค ได้จากทบวงมหาวิทยาลัย คะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-Reading และ Pre-Listening) และคะแนนทดสอบหลังจากเรียนจบแล้ว (Post-Reading) ได้จากอาจารย์ประจำกลุ่มที่ำให้ผลิตทำในเวลาเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นคะแนนที่ผลิตแจ้งให้อาจารย์ที่สอนประจำกลุ่มทราบ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS ตอบสมมุติฐานที่ตั้งไว้ในบทที่ ๑ โดยวิเคราะห์เรื่องต่อไปนี้

๑. หาค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผล ข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค เกรดวิชาการอ่านและการฟังโดยใช้ condescriptive
๒. หาค่าสหสัมพันธ์ ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านพื้นฐาน สัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังพื้นฐาน ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ กข และ กขค เกรดวิชาการอ่าน เกรดวิชาการฟังและ คะแนนเฉลี่ยสะสมโดยใช้ Pearson Correlation
๓. หาค่าความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่าน การฟัง กับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล การอ่านการฟัง และข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค โดยใช้ One-way ANOVA

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งเป็น ๒ ตอนดังนี้

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลของนิสิตทุกคณะ
๒. การวิเคราะห์ข้อมูลของนิสิตแต่ละคณะ

ในแต่ละตอนจะแสดงข้อมูลที่เป็นสถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ซึ่งได้แก่ค่ามัชฌิม เพอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุด หลังจากนั้นเป็นการเสนอความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ตอนท้ายเป็นผลของความแตกต่างก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว

๑. การวิเคราะห์ข้อมูลของนิสิตทุกคณะ

ตารางที่ ๔ แสดงค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพอร์เซนต์ คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุดของข้อสอบและเกรดของนิสิตทุกคณะ

ตารางที่ ๔

ค่ามัชฌิม เพอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุด
ของข้อสอบ และเกรดของนิสิตทุกคณะ

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๑๓๑๒	๓๙.๘๕๘	๔๙.๘๒๓	๑๓.๕๘๕	๖	๗๖
๒. Mid-Reading	๑๙๘๐	๕๕.๕๙๕	๖๘.๑๑๙	๑๒.๖๓๙	๙	๗๙
๓. Post-Reading	๑๒๗๗	๕๓.๐๕๔	๖๖.๓๑๘	๑๑.๕๕๐	๑๑	๗๘
๔. Final-Reading	๑๙๗๑	๕๕.๖๗๘	๕๕.๘๕๘	๑๔.๓๒๘	๘	๗๙
๕. Grade-Reading *	๑๙๗๘	๓.๗๑๙	-	.๗๘๔	๑	๕
๖. Pre-Listening	๑๕๕๖	๑๖.๗๖๘	๕๗.๙๐๙	๕.๖๗๓	๑	๓๕
๗. Final-Listening	๑๙๕๗	๒๐.๖๕๙	๕๙.๐๒๖	๕.๘๕๙	๕	๓๕
๘. Grade-Listening *	๑๙๕๒	๓.๗๙๘	-	.๗๗๓	๑	๕
๙. AB	๑๕๑๕	๕๘.๖๕๓	๕๘.๖๕๓	๑๓.๓๑๙	๒๑	๙๖
๑๐. ABC	๕๗๗	๕๙.๑๕๐	๕๙.๑๕๐	๙.๙๑๐	๒๔	๙๒

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๔.๘๒ % ข้อสอบกลางภาค
ได้ ๖๘.๑๒ % ปลายภาคได้ ๕๕.๘๕ % และหลังจากที่เรียนจบแล้วโดยใช้ข้อสอบก่อนเริ่ม
เรียนได้ ๖๖.๓๒ % เกณฑ์เฉลี่ยการอ่านคือ ๓.๗๑๔ (A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒,
F = ๑) สำหรับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการฟัง ก่อนเริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๔๗.๔๑ % และหลังจาก
เรียนจบแล้วทำได้ ๕๔.๐๓ % (ข้อสอบคนละชุดกับที่ทำก่อนเริ่มเรียน) ใกล้เคียงกับเกณฑ์
การอ่าน เกณฑ์เฉลี่ยการฟังคือ ๓.๗๔๘ (A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑) นิสิต
ทำคะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น ๑๖.๕๐ % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๑๑.๑๒ % สำหรับข้อสอบ
เข้ามหาวิทยาลัย นิสิตที่สอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ทำข้อสอบได้ ๕๘.๖๕ % ในขณะที่ นิสิตที่สอบ
ภาษาอังกฤษฉบับ กขค ทำได้ ๔๔.๑๔ %

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง การดูการอ่าน การดูการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตทุกคน

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑
๑. Pre-Reading	.๑.๐๐๐	.๖๗๗ (๑๓๑๑)	.๖๕๔ (๑๑๕๙)	.๗๓๔ (๑๓๐๔)	.๖๙๒ (๑๓๐๔)	.๕๓๒ (๑๐๖๙)	.๕๒๓ (๑๓๐๑)	.๔๗๙ (๑๓๐๐)	.๗๑๒ (๙๙๙)	.๕๙๙ (๒๔๗)	.๓๙๙ (๖๙๕)
๒. Mid-Reading		.๑.๐๐๐	.๖๑๗ (๑๒๗๖)	.๗๗๐ (๑๙๖๙)	.๘๔๔ (๑๙๖๙)	.๕๔๔ (๑๕๔๐)	.๖๑๒ (๑๙๓๙)	.๕๕๑ (๑๙๓๓)	.๗๗๕ (๑๔๐๓)	.๔๙๙ (๔๗๔)	.๔๒๗ (๗๕๕)
๓. Post-Reading			.๑.๐๐๐	.๖๒๓ (๑๒๗๑)	.๕๙๓ (๑๒๗๑)	.๔๔๖ (๑๐๒๐)	.๕๖๓ (๑๒๖๙)	.๕๒๐ (๑๒๖๙)	.๖๕๖ (๙๒๔)	.๔๗๙ (๒๘๐)	.๓๓๔ (๗๕๐)
๔. Final-Reading				.๑.๐๐๐	.๘๕๕ (๑๙๗๐)	.๕๓๗ (๑๕๓๒)	.๖๑๑ (๑๙๓๒)	.๕๕๙ (๑๙๒๙)	.๘๐๓ (๑๒๗๗)	.๕๖๔ (๔๗๑)	.๕๓๒ (๗๕๒)
๕. Grade-Reading					.๑.๐๐๐	.๕๒๙ (๑๕๓๖)	.๕๙๐ (๑๙๓๙)	.๕๓๔ (๑๙๓๔)	.๗๕๓ (๑๔๐๔)	.๕๒๕ (๔๗๑)	.๔๙๕ (๗๕๓)
๖. Pre-Listening						.๑.๐๐๐	.๖๑๙ (๑๕๓๖)	.๕๒๙ (๑๕๓๔)	.๕๓๙ (๑๐๙๗)	.๔๔๔ (๓๙๓)	.๓๐๖ (๖๓๐)
๗. Final-Listening							.๑.๐๐๐	.๘๗๙ (๑๙๕๒)	.๖๓๖ (๑๓๙๓)	.๕๐๖ (๔๗๐)	.๓๒๔ (๗๕๓)
๘. Grade-Listening								.๑.๐๐๐	.๕๖๓ (๑๓๙๙)	.๓๙๕ (๔๖๙)	.๒๒๗ (๗๕๓)
๙. AB									.๑.๐๐๐	-	.๔๕๓ (๕๗๒)
๑๐. ABC										.๑.๐๐๐	.๑๙๖* (๑๓๔)
๑๑. GPA											.๑.๐๐๐

P ≤ .๐๐๑

() = N

1
1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

D

ตารางที่ ๕ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรตการอ่าน เกรตการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตทุกคณะ บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่านและเกรต การอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรตการฟัง บล็อก C เป็น ความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรตการอ่านและเกรตการฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กข กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับ ความสามารถการอ่านและฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ กับเกรต การอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง .๕๙๓ ถึง .๘๕๕ ข้อสอบการอ่าน ปลายภาคมีความสัมพันธ์กับ เกรตการอ่านมากที่สุด ($r = .๘๕๕$) ข้อสอบกลางภาคมีความ สัมพันธ์รองลงมา ($r = .๘๔๔$) ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว มีความสัมพันธ์ กับเกรตการอ่านเท่ากับ .๖๙๒ และ .๕๙๓ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับ เกรตการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาค มีความสัมพันธ์สูงกับ เกรตการฟังมากกว่าข้อสอบก่อนเริ่มเรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๘๓๙ และ .๕๒๘ ตามลำดับ ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ .๖๑๙ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C อยู่ระหว่าง .๔๒๐ ถึง .๖๑๒ ข้อสอบกลางภาควิชาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชา การฟัง ข้อสอบหลังเรียนจบวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับ เกรตวิชาการฟัง

ข้อสุดท้ายของตารางที่ ๕ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ กข กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรอื่นที่กล่าวมาข้างต้น ข้อสอบ ภาษาอังกฤษ กข มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน ($r = .๘๐๓$) ข้อสอบ ภาษาอังกฤษ กขค มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบการอ่านก่อนเริ่มเรียน ($r = .๕๙๙$) และ คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับ เกรตการอ่านภาษาอังกฤษ ($r = .๘๔๔$) ตัวแปรทั้ง หมดมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ยกเว้นคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์

กับข้อสอบภาษาอังกฤษ กขค อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ และเป็นค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุด ($r = .๑๔๖$)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิผลวิชาภาษาอังกฤษที่ฐาน I ของนิสิตทุกคณะโดยใช้ One - way ANOVA แสดงไว้ในตารางที่ ๖
๖ ก แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนกับเกรดการอ่าน ๖ ข แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับเกรด ๖ ค แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับเกรด และ ๖ ง แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านปลายภาคกับเกรดการอ่าน

ตารางที่ ๖

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิผลวิชาภาษาอังกฤษ
ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๔๗๔	๑๑๔๒๗๒.๙๓๘	๓	๓๘๐๕๘.๓๑๓	๓๘๘.๗๗๔ ***
Residual	.๕๒๖	๑๒๔๑๘๘.๖๘๘	๑๓๐๐	๙๕.๕๒๗	
Total	๑.๐๐๐	๒๓๘๔๖๑.๖๒๖	๑๓๐๓		

*** $p \leq .๐๐๑$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๒๓	๒๐๘๘๙๓.๓๗๕	๔	๕๒๒๒๓.๓๔๔	๑๒๘๓.๖๒๕ ***
Residual	.๒๗๗	๗๕๙๐๓.๘๗๕	๑๕๖๕	๔๘.๖๘๕	
Total	๑.๐๐๐	๒๘๔๗๙๗.๒๕๐	๑๕๖๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๕๘	๖๐๕๓๓.๘๐๑	๓	๒๐๑๗๗.๙๓๔	๒๓๕.๕๗๓ ***
Residual	.๖๔๒	๑๐๘๕๒๔.๔๓๘	๑๒๖๗	๘๕.๖๕๕	
Total	๑.๐๐๐	๑๖๙๐๕๘.๒๔๐	๑๒๗๐		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๓๓	๒๕๖๔๐๕.๙๓๘	๔	๖๔๑๐๑.๔๓๘	๑๓๕๑.๕๒๓ ***
Residual	.๒๖๗	๑๐๗๗๓๗.๑๘๘	๑๕๖๕	๕๕.๘๒๘	
Total	๑.๐๐๐	๔๐๔๑๔๓.๑๒๖	๑๕๖๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษระดับ สามารถแบ่งระดับความสามารถการอ่านของนิสิตได้ ค่า $F = ๓๘๘.๗๗๙, ๑๒๘๓.๖๒๕, ๒๓๕.๕๗๓$ และ ๑๓๕๑.๕๒๓ แต่ความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๔๘ % ($R^2 = .๔๗๔$) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ ๗๒ % ($R^2 = .๗๒๓$) คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้ ๓๖ % ($R^2 = .๓๕๘$) และคะแนนการอ่านปลายภาคทำนายได้ ๗๓ % ($R^2 = .๗๓๓$) คะแนนการอ่านกลางภาค และคะแนนการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I พอ ๆ กันในขณะที่คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน และหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสามารถในเชิงทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ ๗ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชากรฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๗ ก เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง ๗ ข ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็นตัวแปรตาม ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถทำนายเกรดการฟังได้ ($F = ๑๖๕.๘๘๘$ และ ๑๒๑๕.๘๕๖) แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายเกรดได้ดีกว่า คือทำนายได้ ๗๒ % ($R^2 = .๗๑๕$) ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๓๐ % ($R^2 = .๓๐๓$)

ตารางที่ ๗

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชากรฟัง

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๐๓	๑๕๙๑๕.๓๘๕	๔	๓๙๗๘.๘๘๘	๑๖๕.๘๘๘ ***
Residual	.๖๙๗	๓๕๓๖๕.๖๑๕	๑๕๒๙	๒๓๑.๘๗๕	
Total	๑.๐๐๐	๕๑๒๘๑.๐๐๐			

*** $p \leq .๐๐๑$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๑๕	๔๗๕๕๗.๑๓๓	๕	๑๑๘๗๓.๒๘๖	๑๒๑๕.๘๕๖ ***
Residual	.๒๘๕	๑๘๕๕๖.๘๖๗	๑๙๓๗	๙.๖๒๗	
Total	๑.๐๐๐	๖๖๑๑๔.๐๐๐	๑๙๔๒		

*** $p \leq .๐๐๑$

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษแสดงไว้ในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๕๕๕	๑๓๗๘๑.๗๕๐	๕	๒๗๕๖.๓๕๐	๔๓๕.๘๗๘ ***
Residual	.๔๔๕	๑๑๐๗๑๒.๐๐๐	๑๓๓๗	๘๒.๖๓๗	
Total	๑.๐๐๐	๒๔๘๖๑๓.๗๕๐	๑๓๔๒		

*** $p \leq .๐๐๑$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๓๐๐	๑๓๖๘๘.๔๓๔	๓	๔๕๖๒.๘๑๑	๖๖.๗๓๓ ***
Residual	.๗๐๐	๓๑๔๓๑.๘๘๔	๔๖๗	๖๘.๓๗๗	
Total	๑.๐๐๐	๔๕๑๒๐.๓๑๘	๔๗๐		

*** $p \leq .๐๐๑$

ตาราง ๘ ก เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข เป็นตัวแปรตามและตาราง ๘ ข เป็นผลจากการใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ข้อสอบเข้าซึ่งจัดเป็นข้อสอบวัดความสามารถใช้ภาษา (Proficiency Test) สามารถทำนายเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ ($F = ๔๓๕.๘๘๘$ สำหรับภาษาอังกฤษ กข และ $F = ๖๖.๗๓๓$ สำหรับภาษาอังกฤษ กขค) แต่ภาษาอังกฤษฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ดีกว่าฉบับ กขค คือทำนายได้ ๔๖% ($R^2 = .๔๕๔$) ในขณะที่ฉบับ กขค ทำนายได้ ๓๐% ($R^2 = .๓๐๐$)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข และ กขค แสดงไว้ในตารางที่ ๙ ก เป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ข้อสอบเข้าฉบับ กข เป็นตัวแปรตาม และ ๙ ข เป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ข้อสอบเข้าฉบับ กขค เป็นตัวแปรตาม

ตารางที่ ๔

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
ก. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๓๒๑	๗๙๐๕๕.๓๗๕	๔	๑๙๗๖๓.๘๔๔	๑๖๓.๒๘๑ ***
Residual	.๖๗๔	๑๖๗๕๒๑.๗๕๐	๑๓๘๔	๑๒๑.๐๕๒	
Total	๑.๐๐๐	๒๔๖๕๗๗.๑๒๕	๑๓๘๘		

*** $p \leq .00๑$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๑๗๒	๗๗๘๘.๗๕๖	๔	๑๙๔๗.๑๘๗	๒๔.๑๕๑ ***
Residual	.๘๒๘	๓๗๕๐๙.๘๕๔	๔๖๔	๘๐.๖๒๔	
Total	๑.๐๐๐	๔๕๑๙๘.๖๑๐	๔๖๘		

*** $p \leq .00๑$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า ข้อสอบทั้งสองฉบับมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ($F = ๑๖๓.๒๘๑$ และ ๒๔.๑๕๑)
เช่นเดียวกับการทำนายความสามารถในการอ่าน ข้อสอบเข้าฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการฟังได้ดีกว่าฉบับ กขค คือทำนายได้ ๓๒ % ($R^2 = .๓๒๑$) ในขณะที่ฉบับ กขค ทำนายได้ ๑๗ % ($R^2 = .๑๗๒$)

ในการตอบสมมุติฐานเรื่องความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ t - test ช่วยในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๑๐

ตารางที่ ๑๐

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	2-tail probability
๑. Pre-Reading		๔๐.๐๒๘	๑๓.๔๑๒			
	๑๑๕๘			-๔๓.๖๑	.๖๕๕	.๐๐๑
Post-Reading		๕๓.๓๔๖	๑๑.๓๖๔			
๒. Pre-Reading		๓๙.๙๓๙	๑๓.๕๒๙			
	๑๓๐๔			-๓๒.๑๔	.๗๓๔	.๐๐๑
Final-Reading		๔๘.๕๕๗	๑๒.๙๘๗			
๓. Pre-Listening		๑๖.๗๗๓	๕.๖๗๔			
	๑๕๓๖			-๓๑.๐๓	.๖๑๙	.๐๐๑
Final-Listening		๒๐.๗๗๗	๕.๘๙๔			

ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ ๔๓.๖๑ ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ ๓๒.๑๔ และความแตกต่างระหว่างคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาคเท่ากับ ๓๑.๐๓ นิสิตทำคะแนนหลังจากที่เรียนแล้ว ๑ ภาค การศึกษาได้ดีกว่าก่อนเริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟัง

๒. การวิเคราะห์ข้อมูลของนิสิตแต่ละคณะ

ตารางที่ ๑๑ แสดงค่ามัชฌิม เปรอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุดของข้อสอบ และเกรดของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

ตารางที่ ๑๑

ค่ามัชฌิม เปรอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และ
คะแนนสูงสุดของข้อสอบ และ เกรดของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๑๙๐	๓๘.๗๒๑	๔๘.๔๐๑	๑๒.๙๒๕	๑๐	๗๖
๒. Mid-Reading	๒๕๒	๕๕.๗๙๔	๖๙.๗๔๓	๑๐.๗๖๒	๑๓	๗๖
๓. Post-Reading	๒๒๓	๕๓.๗๙๘	๖๗.๒๔๘	๑๐.๘๑๓	๒๔	๗๖
๔. Final-Reading	๒๕๐	๔๔.๘๖๔	๕๖.๐๘๐	๑๒.๘๐๖	๑๕	๗๗
๕. Grade-Reading*	๒๕๐	๓.๗๖๐	-	.๖๙๓	๒	๕
๖. Pre-Listening	๒๑๕	๑๗.๐๔๗	๔๘.๗๐๖	๕.๗๙๑	๕	๓๔
๗. Final-Listening	๒๔๙	๒๑.๒๔๙	๖๐.๗๑๑	๖.๐๘๒	๙	๓๔
๘. Grade-Listening*	๒๔๙	๓.๗๐๗	-	.๗๘๒	๒	๕
๙. ABC	๒๔๕	๕๐.๗๓๙	๕๐.๗๓๙	๑๐.๓๗๙	๒๔	๘๙

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

จากตารางที่ ๑๑ พบว่า นิสิตคณะรัฐศาสตร์ทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๘.๔๐ % และทำข้อสอบชุดเดียวกันนี้หลังจากเรียนจบแล้วได้ ๖๗.๒๕ % นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกลางภาคได้ ๖๔.๗๔ % และปลายภาคได้ ๔๖.๐๘ % เกณฑ์เฉลี่ยผลการอ่านของนิสิตคณะนี้คือ ๓.๗๖๐ ในการทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการฟัง นิสิตทำข้อสอบได้ ๔๘.๗๑ % ก่อนเริ่มเรียน และทำได้ ๖๐.๗๑ % เมื่อเรียนจบแล้ว โดยมีเกณฑ์เฉลี่ยผลการฟังเท่ากับ ๓.๗๐๗ ทั้งวิชาการอ่านและการฟัง หลังจากเรียนจบแล้ว นิสิตสามารถทำคะแนนเพิ่มขึ้นโดยทำคะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น ๑๘.๘๕ % และคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๑๒% การกระจายของคะแนนในวิชาการฟัง น้อยกว่าการกระจายของคะแนนในวิชาการอ่าน โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการฟังอยู่ระหว่าง ๕.๗๕๑ - ๖.๐๘๒ ส่วนข้อสอบการอ่านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง ๑๐.๗๖๒ - ๑๒.๕๒๔ นิสิตคณะรัฐศาสตร์ทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ได้ ๕๐.๗๔ % และข้อสอบมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑๐.๓๗๔

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษ การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะ รัฐศาสตร์

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
๑. Pre-Reading	[A] ๑.๐๐๐	.๖๖๒ (๑๙๐)	.๖๖๔ (๑๙๒)	.๙๖๘ (๑๘๘)	.๖๗๔ (๑๘๘)	[C] .๕๗๒ (๑๙๓)	.๕๔๑ (๑๘๘)	.๕๑๗ (๑๘๘)	.๖๒๑ (๑๘๓)	.๔๔๖ (๘๑)
๒. Mid-Reading		๑.๐๐๐	.๕๒๐ (๒๒๓)	.๙๐๗ (๒๕๐)	.๘๑๓ (๒๕๐)	.๕๖๘ (๒๑๕)	.๕๐๐ (๒๔๙)	.๕๗๓ (๒๔๙)	.๕๗๔ (๒๔๔)	.๕๖๗ (๑๐๒)
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๔๙๖ (๒๒๒)	.๔๔๗ (๒๒๒)	.๔๔๗ (๑๙๔)	.๓๙๙ (๒๒๒)	.๓๘๑ (๒๒๒)	.๕๗๙ (๒๑๖)	.๓๗๔ (๑๐๒)
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๘๒๑ (๒๕๐)	.๕๙๑ (๒๑๓)	.๕๙๐ (๒๔๘)	.๕๔๙ (๒๔๘)	.๖๐๗ (๒๔๒)	.๓๖๔ (๑๐๑)
๕. Grade-Reading					๑.๐๐๐	.๕๖๒ (๒๑๓)	.๕๖๕ (๒๔๘)	.๕๖๑ (๒๔๘)	.๕๑๘ (๒๔๒)	.๕๔๖ (๑๐๑)
๖. Pre-Listening						๑.๐๐๐	.๕๗๔ (๒๑๓)	.๕๐๖ (๒๑๓)	.๕๗๕ (๒๐๘)	.๒๕๙ (๙๓) **
๗. Final-Listening							๑.๐๐๐	.๘๖๐ (๒๔๙)	.๕๑๔ (๒๔๒)	.๒๕๔ (๑๐๑) **
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๓๗๗ (๒๔๒)	.๒๔๐ (๑๐๑) *
๙. ABC									[B] ๑.๐๐๐	.๕๐๘ (๙๘)
๑๐. GPA										[D] ๑.๐๐๐

๑
๒
๑

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๒ บล็อก A แสดงค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่านชุดต่าง ๆ กับเกรดการอ่าน ข้อสอบทุกฉบับในบล็อกนี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ กับเกรดการอ่าน ค่าสหสัมพันธ์มีค่าเป็นบวก ข้อสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากที่สุด ($r = .๘๒๑$) ข้อสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์กับ เกรดการอ่านรองลงมา ($r = .๘๑๓$) ข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนมีค่าสหสัมพันธ์กับ เกรดการอ่านเท่ากับ .๖๗๔ และข้อสอบหลังจากเรียนจบแล้วมีค่าสหสัมพันธ์กับ เกรดการอ่านน้อยที่สุด คือ เท่ากับ .๔๔๗

สำหรับค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับ เกรดการฟังซึ่งแสดงไว้ในบล็อก B นั้นพบว่า ข้อสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์กับ เกรดการฟังสูง ($r = .๘๖๐$) ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมีค่าสหสัมพันธ์กับ เกรดเท่ากับ .๕๐๖ และค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบก่อนเริ่มเรียนกับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ .๕๗๔

บล็อก C แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านกับความสามารถในการฟัง มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกอยู่ระหว่าง .๓๔๑ กับ .๕๗๒ ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนวิชาการอ่าน มีค่าสหสัมพันธ์กับข้อสอบก่อนเริ่มเรียนวิชาการฟังสูงที่สุด (.๕๗๒) และข้อสอบหลังจากเรียนจบแล้วของวิชาการอ่านมีค่าสหสัมพันธ์กับ เกรดการฟังต่ำที่สุด (.๓๔๑)

บล็อกสุดท้ายคือบล็อก D: แสดงค่าสหสัมพันธ์ของ ข้อสอบสอบเข้ามหาวิทยาลัยฉบับ กขค คณะเนนเจเลียสะสมกับข้อสอบและ เกรดการอ่านและการฟังของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ยกเว้นความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบก่อนเริ่มเรียนวิชาการฟังกับคะแนนเจเลียสะสมและความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบปลายภาควิชาการฟังกับคะแนนเจเลีย ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และ เกรดวิชาการฟังมีความสัมพันธ์กับคะแนนเจเลียสะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

ข้อสอบ กขค มีความสัมพันธ์กับข้อสอบก่อนเริ่มเรียนวิชาการอ่านมากที่สุด ($r = .๖๒๑$) และมีความสัมพันธ์กับ เกรดวิชาการอ่านเท่ากับ .๕๑๘ คณะเนนเจเลียสะสม มีความสัมพันธ์กับ เกรดวิชาการอ่านและข้อสอบก่อนเริ่มเรียนวิชาการอ่านมากที่สุด คือ เท่ากับ .๔๔๖ ส่วนค่าสหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง คณะเนนเจเลียสะสมกับ เกรดวิชาการฟัง (.๒๔๐)

ตารางที่ ๑๓

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกณฑ์การอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
วิชาการอ่านของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์
ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๔๕๕	๑๔๑๑๒.๕๔๕	๓	๔๗๐๔.๑๕๑	๕๑.๑๑๕ ***
Residual	.๕๔๕	๑๖๕๓๒.๕๖๕	๑๕๔	๑๐๗.๓๔๑	
Total	๑.๐๐๐	๓๐๖๔๕.๑๑๐	๑๕๗		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๗๑	๑๕๖๕๓.๕๕๑	๓	๕๒๑๗.๖๖๐	๑๖๖.๕๗๖ ***
Residual	.๓๒๙	๘๕๖๕.๕๖๗	๒๕๖	๓๓.๔๕๑	
Total	๑.๐๐๐	๒๔๒๑๙.๑๑๘	๒๕๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๒๑๗	๕๖๒๗.๕๗๕	๓	๑๘๗๕.๕๒๕	๒๐.๑๓๕ ***
Residual	.๗๘๓	๒๐๓๑๐.๒๖๒	๒๑๕	๙๔.๑๖๖	
Total	๑.๐๐๐	๒๕๙๓๗.๘๓๗	๒๑๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๘๒	๒๗๘๒๖.๕๔๗	๓	๙๒๗๔.๕๑๖	๑๗๕.๔๖๒ ***
Residual	.๓๑๘	๑๓๐๐๔.๓๕๑	๒๔๖	๕๒.๘๖๓	
Total	๑.๐๐๐	๔๐๘๓๐.๘๙๘	๒๔๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๑๓ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบการอ่านชุดต่าง ๆ ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ผลจากตาราง ๑๓ ก, ๑๓ ข, ๑๓ ค และ ๑๓ ง ปรากฏว่า ข้อสอบแต่ละชุด มีความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านปลายภาคสามารถทำนายเกรดการอ่านได้ดีที่สุดคือทำนายได้ ๖๘ % (R² = .๖๘๒) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้รองลงมาคือ ๖๗ % (R² = .๖๗๑) คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเขียนทำนายได้ ๔๖ % (R² = .๔๕๕) และคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายเกรดการอ่านได้น้อยที่สุดคือ ๒๒ % (R² = .๒๑๗)

ตารางที่ ๑๔

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
วิชาการฟังของนิสิตคณะรัฐศาสตร์
ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๒๕๒	๒๐๖๘.๖๕๒	๓	๖๘๙.๕๕๑	๒๘.๖๗๓ ***
Residual	.๗๔๘	๕๐๒๖.๒๑๔	๒๐๕	๒๔.๐๓๔	
Total	๑.๐๐๐	๗๐๙๔.๘๖๖	๒๐๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๔๒	๖๘๐๔.๗๘๔	๓	๒๒๖๘.๒๖๓	๒๓๔.๗๒๖ ***
Residual	.๒๕๘	๒๓๖๗.๕๑๓	๒๔๕	๙.๖๖๓	
Total	๑.๐๐๐	๙๑๗๒.๓๐๒	๒๔๘		

*** $p \leq .00๑$

ตารางที่ ๑๔ (ก และ ข) แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายของข้อสอบการฟัง กับเกรดการฟัง คะแนนการฟังปลายภาคทำนายเกรดการฟังได้ดีกว่าคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนโดยทำนายได้ ๗๔ % ($R^2 = .๗๔๒$) คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนสามารถทำนายเกรดการฟังของนิสิตรัฐศาสตร์ได้เพียง ๒๕ % ($R^2 = .๒๕๘$)

ตารางที่ ๑๕

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum. of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๒๕๕	๗๖๓๐.๗๕๖	๓	๒๕๔๓.๕๘๒	๓๓.๑๓๕ ***
Residual	.๗๔๕	๑๘๒๖๗.๗๕๒	๒๓๕	๗๖.๗๕๕	
Total	๑.๐๐๐	๒๕๙๙๘.๕๐๘	๒๓๘		

*** $p \leq .00๑$

ตารางที่ ๑๖

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัย
วิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๑๖๑	๔๑๑๙.๑๗๒	๓	๑๓๗๓.๐๕๗	๑๔.๒๐๐
Residual	.๘๓๙	๒๑๔๙๙.๗๖๒	๒๓๘	๙๐.๓๓๕	
Total	๑.๐๐๐	๒๕๖๑๘.๙๓๔	๒๔๑		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๑๕ และ ๑๖ เป็นการแสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างข้อสอบ
เข้ามหาวิทยาลัยฉบับ กขค กับ เกรดการอ่านและการฟัง ผลปรากฏว่า ข้อสอบ กขค
สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ดีกว่าทำนายเกรดการฟัง นั่นคือ ข้อสอบ กขค ทำนายเกรด
การอ่านได้ ๓๐ % ($R^2 = .๒๕๔$) ในขณะที่ทำนายเกรดการฟังได้เพียง ๑๖ %
($R^2 = .๑๖๑$)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียน
และหลังจากที่เรียนจบแล้วของนิสิตคณะรัฐศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	๒-tail probability
๑. Pre-Reading		๓๘.๙๓๐	๑๒.๗๒๘			
	๑๗๒			-๒๐.๖๘	.๖๖๔	.๐๐๑
Post-Reading		๔๔.๒๓๘	๑๐.๓๓๙			

๒. Pre-Reading		๓๘.๘๒๔	๑๒.๘๘๔			
	๑๘๘			-๑๐.๘๖	.๗๖๙	.๐๐๑
Final-Reading		๔๕.๗๒๙	๑๒.๗๖๕			

๓. Pre-Listening		๑๗.๐๖๖	๕.๗๘๔			
	๒๑๓			-๑๐.๘๒	.๕๗๔	.๐๐๑
Final-Listening		๒๑.๑๗๘	๖.๒๑๗			

ตารางที่ ๑๗ แสดงผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟัง ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว ปรากฏว่า มีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ นิสิตสามารถทำคะแนนการอ่านและการฟังได้ดีขึ้น หลังจากที่ยุติภาคการศึกษามาแล้ว ค่าความแตกต่าง (t-value) ของคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว (ข้อสอบชุดเดียวกัน) เท่ากับ ๒๐.๖๘ ค่าความแตกต่างของคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนและคะแนนการสอบปลายภาค

เท่ากับ ๑๐.๘๖ และค่าความแตกต่างของคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนการฟัง
ปลายภาคเท่ากับ ๑๐.๘๒

ตารางที่ ๑๘ แสดงค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด
และคะแนนสูงสุดของข้อสอบ และ เกณฑ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

ตารางที่ ๑๘

ค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด
และคะแนนสูงสุดของข้อสอบ และ เกณฑ์ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๓๑	๓๒.๐๔๗	๔๐.๑๒๑	๑๕.๓๔๗	๗	๖๔
๒. Mid-Reading	๖๐	๕๖.๔๑๗	๕๘.๐๒๑	๑๕.๗๖๖	๔	๗๔
๓. Post-Reading	๔๓	๕๒.๙๐๗	๕๓.๖๓๔	๑๐.๗๕๕	๒๒	๖๓
๔. Final-Reading	๕๕	๔๕.๓๙๐	๕๕.๔๘๘	๙.๗๕๕	๒๒	๗๔
๕. Grade-Reading*	๕๕	๓.๔๔๑	-	๖.๗๖	๒	๕
๖. Pre-Listening	๕๘	๑๖.๗๗๖	๔๗.๙๓๑	๖.๔๕๖	๕	๒๕
๗. Final-Listening	๕๕	๑๘.๑๖๕	๕๑.๙๑๑	๖.๐๒๕	๗	๓๐
๘. Grade-Listening*	๕๕	๓.๓๓๕	-	๘.๐๑	๒	๕
๙. AB	๖๐	๔๖.๗๘๓	๔๖.๗๘๓	๑๕.๑๘๘	๒๓	๗๘

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

จากตารางที่ ๑๘ ปรากฏว่า นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำข้อสอบการอ่าน ก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๐.๑๒ % ทำข้อสอบเดิมหลังจากเรียนจบแล้วได้ ๕๓.๖๓ % ทำข้อสอบ สมรรถิผลการอ่านตอนกลางภาคและปลายภาคได้ ๔๘.๐๒ % และ ๕๕.๔๔ % ตามลำดับ เกรดเฉลี่ยการอ่านที่ได้คือ ๓.๔๔๑ ส่วนในวิชาการฟัง นิสิตทำข้อสอบก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๗.๙๓ % และทำข้อสอบสมรรถิผลตอนปลายภาคได้ ๕๑.๔๑ % เกรดเฉลี่ยคือ ๓.๓๓๔ นิสิตศิลปกรรมศาสตร์ทำข้อสอบภาษาอังกฤษฉบับ กย ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยทำ ข้อสอบได้ ๔๖.๗๘ %

เมื่อเรียนจบแล้ว นิสิตทำคะแนนวิชาการอ่านได้ดีขึ้น โดยทำคะแนนเพิ่มขึ้น ๑๓.๕๑ % ส่วนวิชาการฟังทำคะแนนเพิ่มขึ้น ๓.๙๕ %

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการอ่านอยู่ระหว่าง ๙.๗๔๔ กับ ๑๔.๗๖๖ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการฟังอยู่ระหว่าง ๖.๐๒๔ กับ ๖.๔๔๖ แสดงว่า ข้อสอบการอ่านมีการกระจายของคะแนนกว้างกว่าข้อสอบการฟัง

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชากรอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

ตัวแปร	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
๑. Pre-Reading	[A] ๑.๐๐๐	.๗๔๕ (๓๑)	.๗๒๒ (๒๐)	.๖๒๒ (๓๐)	.๗๖๘ (๓๐)	[C] .๖๒๑ (๓๐)	.๔๗๙** (๓๑)	.๓๕๐* (๓๑)	.๘๕๑ (๓๑)	.๒๐๔+ (๕)
๒. Mid-Reading		๑.๐๐๐	.๖๖๘ (๔๓)	.๖๐๖ (๕๙)	.๘๐๖ (๕๙)	.๗๕๔ (๕๙)	.๗๓๐ (๕๙)	.๖๐๔ (๕๙)	.๘๕๗ (๖๐)	.๐๑๕+ (๒๐)
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๕๐๑ (๕๒)	.๖๙๐ (๕๒)	.๖๑๑ (๕๓)	.๕๙๕ (๕๓)	.๕๕๕** (๕๓)	.๖๗๘ (๕๓)	.๒๑๔+ (๒๐)
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๗๕๐ (๕๙)	.๕๒๒ (๕๗)	.๕๒๐ (๕๙)	.๒๙๐* (๕๙)	.๕๙๓ (๕๙)	.๐๓๔+ (๒๐)
๕. Grade-Reading					๑.๐๐๐	.๖๕๖ (๕๗)	.๕๙๐ (๕๙)	.๕๒๔ (๕๙)	.๗๒๑ (๕๙)	.๑๕๖+ (๒๐)
๖. Pre-Listening						.๑๕๐ (๕๗)	.๗๒๗ (๕๗)	.๖๕๓ (๕๗)	.๗๒๘ (๕๙)	.๑๐๖+ (๒๐)
๗. Final-Listening							๑.๐๐๐	.๘๗๗ (๕๙)	.๗๒๙ (๕๙)	.๐๖๐+ (๒๐)
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๖๐๑ (๕๙)	.๑๑๒+ (๒๐)
๙. AB									[B] ๑.๐๐๐	.๐๔๔+ (๒๐)
๑๐. GPA										[D] ๑.๐๐๐

** p ≤ .๐๑

* p ≤ .๐๕

+ p ≤ .๐๕

() = N

ตารางที่ ๑๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบ เกรตวิชาการอ่าน การฟัง ข้อสอบ
เข้าฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนการ
อ่านของข้อสอบชุดต่าง ๆ กับเกรดการอ่านแสดงไว้ในบล็อก A ข้อสอบชุดที่มีความสัมพันธ์กับ
เกรดการอ่านสูงที่สุดคือ ข้อสอบกลางภาค ($r = .๘๐๖$) ข้อสอบหลังจากเรียนจบมีความ
สัมพันธ์กับเกรดน้อยที่สุด ($r = .๖๔๐$) ค่าสหสัมพันธ์ของเกรดการอ่านกับข้อสอบปลายภาค
และข้อสอบก่อนเริ่มเรียนเท่ากับ $.๗๕๐$ และ $.๗๖๘$ ตามลำดับ ค่าสหสัมพันธ์ในบล็อกนี้มีค่า
เป็นบวกทั้งหมด และมีค่าอยู่ระหว่าง $.๕๐๑$ กับ $.๘๐๖$

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับ เกรดการฟัง มีค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกเช่นกัน ข้อ
สอบปลายภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการฟังเท่ากับ $.๘๗๗$ และข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมีความ
สัมพันธ์กับเกรดการฟังเท่ากับ $.๖๔๓$

ในบล็อก C ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.๐๐๑$ ยกเว้น
ความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบก่อนเริ่มเรียนวิชาการอ่านกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง และ
ความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบหลังจากเรียนจบวิชาการอ่านกับเกรดวิชาการฟัง เป็นความสัมพันธ์
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.๐๑$ ข้อสอบก่อนเรียนวิชาการอ่านกับเกรดวิชาการฟัง และข้อสอบ
ปลายภาควิชาการอ่านกับเกรดวิชาการฟัง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.๐๕$ ข้อสอบ
กลางภาควิชาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบก่อนเริ่มเรียนวิชาการฟัง ($r = .๗๕๔$)
และข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน มีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับเกรดวิชาการฟัง ($r = .๒๔๐$)

ความสัมพันธ์ของข้อสอบสอบเข้าฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับข้อสอบและเกรด
วิชาการอ่านการฟังนั้น แสดงไว้ในบล็อก D คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่น ๆ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มากกว่า $.๐๕$ และค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยสะสมกับคะแนนหลัง
จากเรียนจบวิชาการอ่าน เกรดวิชาการอ่านและข้อสอบสอบเข้าฉบับ กข มีค่าเป็นลบ ข้อสอบ
กลางภาควิชาการอ่านมีค่าสหสัมพันธ์กับข้อสอบสอบเข้า กข สูงที่สุดคือ $.๔๕๗$ และคะแนนเฉลี่ย
สะสมมีความสัมพันธ์กับข้อสอบหลังจากเรียนวิชาการอ่านสูงที่สุดคือ $-.๒๑๔$ แต่เป็นความสัมพันธ์
ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและความสัมพันธ์เป็นไปในทางลบ

ตารางที่ ๒๐
 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
 ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
 วิชาการอ่านของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์
 ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๔๙๓	๓๘๓๘.๘๕๔	๒	๑๙๑๙.๔๒๗	๑๙.๖๖๒ ***
Residual	.๕๐๗	๒๖๓๕.๘๓๓	๒๓	๑๑๔.๖๒๓	
Total	๑.๐๐๐	๖๔๗๔.๖๘๗	๒๕		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๖๕	๘๘๐๘.๓๕๔	๓	๒๙๓๖.๑๑๕	๓๖.๔๓๓ ***
Residual	.๓๓๕	๔๔๓๖.๕๔๔	๕๕	๘๐.๕๕๐	
Total	๑.๐๐๐	๑๓๒๔๔.๘๙๘	๕๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจาก เรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	sum of Squares	df	Mean Square	F	
Grades	.๔๗๔	๒๒๖๔.๑๕๐	๓	๗๕๖.๓๘๓	๑๑.๖๓๔	***
Residual	.๕๒๖	๒๔๗๐.๖๕๔	๓๘	๖๕.๐๑๗		
Total	๑.๐๐๐	๔๗๓๔.๘๐๔	๔๑			

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F	
Grades	.๕๕๐	๓๒๔๔.๓๖๓	๓	๑๐๘๓.๑๒๑	๒๖.๗๗๕	***
Residual	.๔๕๐	๒๒๕๘.๖๐๕	๕๕	๔๑.๐๖๖		
Total	๑.๐๐๐	๕๕๐๓.๙๖๘	๕๘			

*** p ≤ .๐๐๑

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบวิชาการอ่านชุดต่าง ๆ ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ แสดงไว้ในตาราง ๒๐ ก ๒๐ ข ๒๐ ค และ ๒๐ ง ผลปรากฏว่าคะแนนการอ่านกลางภาคสามารถทำนายเกรดการอ่านได้ ๖๗% (R² = .๖๖๕) คะแนนการอ่านปลายภาค และคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน สามารถทำนายได้ ๕๕% (R² = .๕๕๐ และ .๕๕๓) ส่วนคะแนนการอ่านหลังเรียนจบแล้วทำนายเกรดได้ ๔๕% (R² = .๔๗๔)

ตารางที่ ๒๑
 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
 ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
 วิชาการฟังของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๔๓๗	๔๙๗,๔๗๔	๓	๑๖๕,๘๒๕	๑๓.๗๒๔ ***
Residual	.๕๖๓	๖๕๔,๐๓๐	๕๓	๑๒,๓๖๗	
Total	๑.๐๐๐	๑๑๕๑,๕๐๔	๕๖		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม= คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๗๐	๑๖๒๒,๗๕๒	๓	๕๔๐,๕๘๗	๖๑,๒๗๓ ***
Residual	.๒๓๐	๔๘๔,๕๕๗	๕๔	๘,๙๖๘	
Total	๑.๐๐๐	๒๑๐๗,๓๐๙	๕๗		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๒๑ ก และ ๒๑ ข แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายของข้อสอบการฟังกับ
 เกรดการฟัง คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายเกรดการฟังได้มากกว่าคะแนนการฟัง
 ก่อนเริ่มเรียน คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายได้ ๗๗% (R² = .๗๗๐) ใน
 ขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๔๔% (R² = .๔๓๗)

ตารางที่ ๒๒

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย
วิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๕๗๒	๗๕๔๘.๙๘๔	๓	๒๕๑๖.๓๒๘	๒๕.๕๓๙ ***
Residual	.๔๒๘	๕๖๓๙.๘๘๗	๕๕	๑๐๒.๕๔๓	
Total	๑.๐๐๐	๑๓๑๘๘.๘๗๑	๕๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๒๓

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย
วิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๓๙๑	๕๐๕๘.๒๐๗	๓	๑๖๘๖.๐๖๙	๑๑.๗๔๗ ***
Residual	.๖๐๙	๗๘๗๙.๕๖๔	๕๕	๑๔๓.๒๓๒	
Total	๑.๐๐๐	๑๒๙๓๗.๗๗๑	๕๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง ข้อสอบสอบเข้ามหาวิทยาลัยฉบับ กข กับเกรด
การอ่านและการฟัง ได้แสดงไว้ในตาราง ๒๒ และ ๒๓ จะเห็นว่าข้อสอบสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ดีกว่าเกรดการฟัง โดยสามารถทำนายได้ ๕๗ %
(R² = .๕๗๒) ส่วนเกรดการฟังนั้น ข้อสอบฉบับ กข สามารถทำนายได้ ๓๙ % (R² = .๓๙๑)

ตารางที่ ๒๔

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน
เริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วของนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	๒-tail probability
๑. Pre-Reading		๒๘.๘๐๐	๑๔.๒๖๓			
	๒๐			- ๘.๒๗	.๗๒๒	.๐๐๑
Post-Reading		๔๗.๐๕๐	๑๐.๑๕๔			

๒. Pre-Reading		๓๒.๘๐๐	๑๔.๘๔๒			
	๓๐			- ๖.๕๐	.๖๒๒	.๐๐๑
Final-Reading		๔๖.๘๖๗	๑๑.๗๘๔			

๓. Pre-Listening		๑๖.๖๑๔	๖.๓๘๓			
	๕๗			- ๒.๓๐	.๗๒๗	.๐๕
Final-Listening		๑๘.๐๑๘	๖.๐๖๑			

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า มีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังก่อนเริ่ม
เรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ นิสิตทำคะแนนหลังจากที่เรียน
แล้วได้ดีขึ้น ทั้งวิชาการอ่านและการฟัง โดยมีค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่ม
เรียนกับหลังจากเรียนจบแล้ว เท่ากับ ๘.๒๗ ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่ม
เรียนกับคะแนนการอ่านปลายภาค เท่ากับ ๖.๕๐ และค่าความแตกต่างของคะแนนการฟังก่อน
เริ่มเรียนกับคะแนนการฟังปลายภาคเท่ากับ ๒.๓๐

ตารางที่ ๒๕ แสดงค่ามัชฌิม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปอร์เซนต์ คะแนนต่ำสุดและ
คะแนนสูงสุดของข้อสอบและ เกรดของนิสิตคณะนิติศาสตร์

ตารางที่ ๒๕

ค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุด
ของข้อสอบและ เกรดของนิสิตคณะนิติศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๔๔	๓๖.๙๑๘	๔๖.๑๔๘	๑๑.๓๔๗	๑๔	๗๖
๒. Mid-Reading	๑๗๑	๔๙.๖๗๘	๖๒.๐๙๘	๑๐.๕๔๐	๑๐	๗๔
๓. Post-Reading	๔๔	๔๙.๘๙๘	๖๒.๓๗๓	๘.๙๐๐	๓๓	๗๔
๔. Final-Reading	๑๗๐	๓๕.๒๔๑	๔๔.๐๕๑	๑๑.๑๐๘	๔	๗๕
๕. Grade-Reading*	๑๗๐	๓.๓๒๙	-	.๕๘๔	๒	๕
๖. Pre-Listening	๑๒๑	๑๔.๐๕๑	๔๐.๑๑๗	๔.๒๕๗	๔	๒๘
๗. Final-Listening	๑๖๔	๑๘.๔๒๐	๔๒.๖๒๔	๕.๒๙๓	๔	๓๓
๘. Grade-Listening*	๑๖๘	๓.๔๕๘	-	.๖๙๑	๑	๕
๙. ABC	๑๖๔	๔๖.๒๑๙	๔๖.๒๑๙	๘.๗๖๗	๒๔	๗๕

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๖.๑๕ % ข้อสอบกลางภาค
ได้ ๖๒.๑๐ % ปลายภาคได้ ๔๔.๐๕ % และหลังจากที่เรียนจบแล้วโดยใช้ข้อสอบก่อนเริ่ม
เรียนได้ ๖๒.๓๗ % เกณฑ์เฉลี่ยการอ่านคือ ๓.๓๒๙ สำหรับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการฟัง ก่อน
เริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๔๐.๑๒ % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้ ๕๒.๖๓ % (ข้อสอบคนละ
ชุดกับที่ทำก่อนเริ่มเรียน เช่นเดียวกับเกณฑ์การอ่านเกณฑ์เฉลี่ยการฟังคือ ๓.๔๕๙ นิสิตทำ
คะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น ๑๖.๒๒ % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๑๒.๕๑ % สำหรับข้อสอบ
เข้ามหาวิทยาลัย นิสิตทำข้อสอบภาษาอังกฤษฉบับ กขค ได้ ๔๖.๒๒ % ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของข้อสอบการอ่านอยู่ระหว่าง ๘.๘๐๐ ถึง ๑๑.๓๔๗ ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ข้อสอบการฟังคือ ๔.๒๕๗ และ ๕.๒๙๓ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาษาอังกฤษ กขค
เท่ากับ ๘.๗๖๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๖

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะนิติศาสตร์

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	
๑. Pre-Reading	A ๑.๐๐๐	.๕๒๙ (๔๙)	.๕๕๓ (๔๙)	.๗๐๑ (๔๙)	.๖๒๙ (๔๙)	C .๕๐๑ (๓๙)	.๕๕๔ (๔๙)	.๕๖๔ (๔๙)	.๕๕๙ (๔๙)	.๕๐๖ (๓๔)	**
๒. Mid-Reading		๑.๐๐๐	.๖๖๓ ⁺ (๔๙)	.๕๘๑ (๖๙)	.๗๒๕ (๖๙)	.๕๐๒ (๑๒๑)	.๕๓๖ (๖๙)	.๕๐๒ (๖๙)	.๕๕๖ (๖๙)	.๕๕๓ (๓๔)	**
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๕๒๓ (๔๙)	.๗๓๕* (๔๙)	.๕๘๒** (๓๙)	.๗๓๗* (๔๙)	.๕๓๕** (๔๙)	.๕๕๙ (๔๙)	.๖๕๗ ⁺ (๓๔)	
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๗๗๗ (๑๗๐)	.๗๗๗ (๑๑๙)	.๕๕๒ (๖๙)	.๕๒๔ (๖๖)	.๕๕๓ (๖๙)	.๖๕๙ (๓๔)	
๕. Grade Reading					๑.๐๐๐	.๖๖๙ (๑๑๙)	.๕๖๔ (๖๙)	.๕๔๗ (๖๖)	.๕๖๒ (๖๙)	.๖๖๓ (๓๔)	
๖. Pre-Listening						๑.๐๐๐	.๓๘๕ (๑๒๑)	.๓๕๕ (๑๒๑)	.๓๒๕ (๑๑๙)	.๑๗๓ ⁺ (๓๑)	
๗. Final - Listening							๑.๐๐๐	.๘๓๕ (๖๙)	.๗๑๙ (๖๖)	.๖๒๓ ⁺ (๓๔)	
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๗๗๗ (๖๕)	.๑๘๙ ⁺ (๓๔)	
๙. ABC									B ๑.๐๐๐	.๑๒๒ ⁺ (๓๔)	
๑๐. GPA										D ๑.๐๐๐	

* $p \leq .05$

** $p \leq .001 + p \geq .05$

() = N

ตารางที่ ๒๖ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง เกรตการอ่าน เกรตการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและ คะแนนเฉลี่ยสะสมของคณะนิติศาสตร์ บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่านและเกรต การอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรตการฟัง บล็อก C เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง เกรตการอ่านและเกรตการฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถการอ่านและการฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับ เกรตการอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก และมีค่าอยู่ระหว่าง .๓๓๔ ถึง .๗๗๗ ข้อสอบการอ่านปลายภาคมีความ สัมพันธ์กับเกรตการอ่านมากที่สุด ($r = .๗๗๗$) ข้อสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์รองลงมา ($r = .๗๒๕$) ข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว มีความสัมพันธ์กับ เกรตการอ่าน เท่ากับ .๖๒๕ และ .๓๓๔ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับ เกรตการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลาย ภาคมีความสัมพันธ์กับ เกรตการฟังมากกว่าข้อสอบก่อนเริ่ม เรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๕๓๕ สำหรับข้อสอบปลายภาคและ .๓๔๕ สำหรับข้อสอบก่อนเริ่ม เรียน ข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนมีความ สัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาค เท่ากับ .๓๔๕ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟัง ภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C อยู่ระหว่าง .๓๔๗ ถึง .๕๓๖ ข้อสอบกลางภาควิชาการอ่าน มีความสัมพันธ์สูงสุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง และข้อสอบหลัง เรียนจบวิชาการอ่าน มี ความสัมพันธ์ต่ำสุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง

ช่วงสุดท้ายของตารางที่ ๒๖ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ภาษาอังกฤษ กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรอื่นที่กล่าวมาข้างต้น ข้อสอบภาษาอังกฤษ กขค มีความสัมพันธ์สูงสุดกับข้อสอบการอ่านก่อนเริ่มเรียน ($r = .๕๕๔$) และคะแนนเฉลี่ย สะสมมีความสัมพันธ์สูงสุดกับข้อสอบการอ่านปลายภาค ($r = .๖๕๔$) คะแนนภาษาอังกฤษ กขค มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ กับคะแนนการอ่านและคะแนนการฟังทั้งหมด

สำหรับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบปลายภาควิชาการอ่านและ การศกการอ่าน ที่ .๐๐๑ และมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านก่อน เริ่ม เรียนและคะแนนการอ่านกลางภาคที่ .๐๑ แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรอื่น

ความสัมพันธ์ เชิงทำนายระหว่าง การศกการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตคณะนิติศาสตร์โดยใช้ One - way ANOVA แสดงไว้ใน ตารางที่ ๒๗ ๒๗ ก แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อน เริ่ม เรียนกับ การศก การอ่าน ๒๗ ข แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับ การศก ๒๗ ค แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจาก เรียนจบแล้วกับ การศก และ ๒๗ ง แสดง ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านปลายภาคกับ การศกการอ่าน

ตารางที่ ๒๗

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ การศกการอ่านและ ความสัมพันธ์ เชิงทำนายระหว่าง การศกการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน ของนิสิตคณะนิติศาสตร์
ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อน เริ่ม เรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๕๘๕	๒๕๕๕.๗๗๒	๓	๘๕๕.๒๕๗	๑๕.๑๐๕ ***
Residual	.๕๑๕	๓๑๘๕.๘๖๕	๕๕	๕๗๙.๒๖๕	
Total	๑.๐๐๐	๕๗๔๑.๖๓๗	๕๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๒๗ (ต่อ)

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๕๒๕	๕๐๘๕.๗๒๓	๓	๓๐๒๕.๕๐๗	๖๐.๕๐๘ ***
Residual	.๔๗๕	๕๒๐๘.๐๐๔	๑๖๕	๔๕.๗๕๕	
Total	๑.๐๐๐	๑๐๒๕๓.๗๒๗	๑๖๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๕๒๖	๑๖๑๘.๐๖๑	๓	๕๓๙.๓๕๔	๑๑.๑๑๑ ***
Residual	.๔๗๔	๒๑๘๔.๕๒๓	๔๕	๔๘.๕๔๓	
Total	๑.๐๐๐	๓๘๐๒.๕๘๔	๔๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๑๐	๑๒๗๑๕.๘๐๕	๓	๔๒๓๘.๒๗๑	๘๖.๔๗๓ ***
Residual	.๓๙๐	๘๑๓๖.๐๕๐	๑๖๖	๔๘.๐๑๓	
Total	๑.๐๐๐	๒๐๘๕๑.๘๕๕	๑๖๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่านสามารถแบ่งระดับความสามารถการอ่านของนิสิตได้
ทุกฉบับ. ค่า $F = ๑๔.๑๐๔, ๖๐.๕๐๘, ๑๑๐.๑๑๑$ และ ๘๖.๔๗๓ แต่ความสามารถในการ
ทำนายแตกต่างกัน. คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๔๔% ($R^2 = .๔๔๔$) คะแนน
การอ่านกลางภาคทำนายได้ ๔๓% ($R^2 = .๔๒๔$) คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว
ทำนายได้ ๔๓% ($R^2 = .๔๒๖$) และคะแนนการอ่านปลายภาคทำนายได้ ๖๑%
($R^2 = .๖๑๐$) คะแนนการอ่านกลางภาค และคะแนนการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์
เชิงทำนายกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มากกว่าคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนและ
หลังจากที่เรียนจบแล้ว

ตารางที่ ๒๘ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
วิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๒๘ ก เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนการฟัง
ก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง ๒๘ ข ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็นตัวแปรตาม
ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถทำนายเกรดการฟังได้ ($F = ๑๐.๖๖๐$ และ ๑๐๓.๔๖๔)
แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายได้ดีกว่า คือทำนายได้ ๗๖% ($R^2 = .๗๑๗$) ใน
ขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๒๗% ($R^2 = .๒๖๔$)

ตารางที่ ๒๘

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟัง
ของนิสิตคณะนิติศาสตร์

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๒๖๔	๕๔๕.๕๓๑	๔	๑๓๖.๓๘๓	๑๐.๖๖๐***
Residual	.๗๓๖	๑๕๕๐.๒๔๘	๑๑๖	๑๓.๓๖๘	
Total	๑.๐๐๐	๒๐๙๕.๗๗๙	๑๒๐		

*** $p \leq .๐๐๑$

ตารางที่ ๒๘ (ต่อ)

ข. ตัวแปรตาม =คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๑๗	๓๓๓๗,๒๙๓	๔	๘๓๔.๓๒๓	๑๐๓,๔๖๕ ***
Residual	.๒๘๓	๑๓๕๔,๔๐๒	๑๖๓	๘.๑๖๔	
Total	๑.๐๐๐	๔๖๙๑,๖๙๕	๑๖๗		

*** p ≤ .๐๐๑

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษฉบับ กขค แสดงไว้ในตารางที่ ๒๘ และความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค แสดงไว้ในตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๒๙

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ของนิสิตคณะนิติศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๒๕๕	๓๑๖๘.๑๑๗	๓	๑๐๕๖.๐๓๙	๑๘.๖๐๗ ***
Residual	.๗๔๕	๙๕๒๑.๑๖๕	๑๖๓	๕๘.๓๕๕	
Total	๑.๐๐๐	๑๒๖๙๙.๒๘๒	๑๖๖		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๓๐
 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและ
 ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค
 ของนิสิตคณะนิติศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๑๕๔	๑๕๖๐.๒๕๔	๔	๔๔๐.๐๖๓	๗.๕๘๗ ***
Residual	.๘๔๖	๑๐๔๗๓.๕๒๖	๑๖๐	๖๕.๔๕๓	
Total	๑.๐๐๐	๑๒๐๓๖.๖๘๐	๑๖๔		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๒๙ และ ๓๐ เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค เป็นตัวแปรตาม ข้อสอบเข้าซึ่งจัดเป็นข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษา (Proficiency Test) สามารถทำนายเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ (F = ๑๘.๖๐๗) และสามารถทำนายเกรดวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้เช่นเดียวกัน (F = ๗.๕๘๗) คะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ กขค สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ดีกว่าเกรดการฟัง คือทำนายเกรดการอ่านได้ ๒๖ % (R² = .๒๕๔) และทำนายเกรดการฟังได้ ๑๖ % (R² = .๑๕๔)

ในการตอบสมมติฐาน เรื่องความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว - ผู้วิจัยได้ใช้ t-test ช่วยในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์ที่แสดงไว้ในตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๓๑

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียนและ
หลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะนิติศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	๒-tail probability
๑. Pre-Reading		๓๖.๙๑๘	๑๑.๓๔๗			
	๔๙			- ๙.๒๖	.๕๕๓	.๑๐๑
Post-Reading		๔๙.๘๙๘	๘.๙๐๐			
๒. Pre-Reading		๓๖.๙๑๘	๑๑.๓๔๗			
	๔๙			- ๑.๐๙	.๗๐๑	.๒๘๓
Final-Reading		๓๘.๒๖๕	๑๑.๑๐๑			
๓. Pre-Listening		๑๔.๐๔๑	๔.๒๕๗			
	๑๒๑			- ๘.๕๐	.๓๘๔	.๐๐๑
Final-Listening		๑๗.๙๔๒	๕.๙๐๑			

ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ ๙.๒๖
ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ ๑.๐๙
และความแตกต่างระหว่างคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาคเท่ากับ
๘.๕๐

ตารางที่ ๓๒ แสดงค่ามัธยัม ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปอร์เซนต์ คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุดของข้อสอบและเกรดของนิสิตคณะครุศาสตร์

ตารางที่ ๓๒

ค่ามัธยัม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุด
ของข้อสอบและเกรดของนิสิตคณะครุศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๗๑	๓๑.๖๔๘	๓๘.๕๖๐	๑๒.๐๒๘	๖	๖๐
๒. Mid-Reading	๓๗๑	๔๔.๐๗๘	๕๖.๓๔๘	๑๓.๓๓๖	๑๑	๗๓
๓. Post-Reading	๗๑	๔๒.๒๓๘	๕๒.๗๘๘	๑๒.๕๐๔	๑๑	๗๐
๔. Final-Reading	๓๗๒	๓๒.๙๐๑	๔๑.๑๒๖	๑๓.๐๔๒	๘	๗๔
๕. Grade-Reading *	๓๗๑	๓.๑๔๖	-	๑.๗๔๓	๑	๕
๖. Pre-Listening	๒๗๖	๑๕.๐๘๐	๔๓.๐๘๖	๕.๐๕๐	๑	๒๘
๗. Final-Listening	๓๔๘	๑๖.๘๒๘	๔๘.๐๘๐	๕.๕๖๐	๕	๓๒
๘. Grade-Listening *	๓๔๘	๓.๔๕๑	-	๑.๗๑๗	๑	๕
๙. AB	๒๘๕	๔๔.๘๗๘	๔๔.๘๗๘	๑๑.๐๖๑	๒๑	๗๑
๑๐. ABC	๖๑	๕๐.๒๘๔	๕๐.๒๘๔	๗.๕๖๖	๓๒	๗๖

* A = ๔, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๓๔.๕๖ % ข้อสอบกลางภาค
ได้ ๕๖.๓๕ % ปลายภาคได้ ๔๑.๑๓ % และหลังจากที่เรียนจบแล้วโดยใช้ข้อสอบก่อน
เริ่มเรียนได้ ๕๒.๘๐ % เกรดเฉลี่ยการอ่านคือ ๓.๑๔๖ สำหรับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการฟัง
ก่อนเริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๔๓.๐๙ % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้ ๔๘.๐๘ % (ข้อสอบ
คนละชุดกับที่ทำก่อนเริ่มเรียน) เช่นเดียวกับเกรดการอ่าน เกรดเฉลี่ยการฟังคือ ๓.๔๕๑
นิสิตทำคะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น ๑๓.๒๔ % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๔.๙๙ % สำหรับ
ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นิสิตทำข้อสอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ได้ ๔๔.๙๘ % และทำข้อสอบ
ภาษาอังกฤษฉบับ กขค ได้ ๕๐.๓๐ % ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการอ่านอยู่ระหว่าง
๑๒.๐๒๔ ถึง ๑๓.๓๓๖ ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการฟังคือ ๕.๐๕๐ และ
๕.๔๖๐ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาษาอังกฤษ กข เท่ากับ ๑๑.๐๖๑ และ กขค เท่ากับ
๗.๕๖๖

ตารางที่ ๓๓ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation) ของข้อสอบ
สัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนน
เฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะครุศาสตร์ บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่านและเกรด
การอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรดการฟัง บล็อก C เป็น
ความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง เกรดการอ่านและเกรดการฟัง บล็อก D
เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กข กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความ
สามารถการอ่านและการฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ กับ
เกรดการอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง .๖๕๖ ถึง .๖๘๔ ข้อสอบ
การอ่านกลางภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากที่สุด ($r = .๘๔๔$) ข้อสอบปลายภาค
มีความสัมพันธ์รองลงมา ($r = .๘๓๓$) ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว มี
ความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านเท่ากับ .๘๑๐ และ .๖๕๖ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับ เกรดการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์สูงกับ เกรดการฟังมากกว่าข้อสอบก่อนเริ่มเรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๗๖๔ และ .๓๓๑ ตามลำดับ ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ .๔๔๑ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C อยู่ระหว่าง .๒๓๘ ถึง .๕๑๔ ข้อสอบปลายภาควิชาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง ข้อสอบก่อนเรียนวิชาการอ่านไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับข้อสอบก่อนเรียนวิชาการฟัง ในทำนองเดียวกันข้อสอบหลังจากเรียนจบแล้ว วิชาการอ่านก็ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับข้อสอบก่อนเรียนวิชาการฟัง

ข้อสุดท้ายของตารางที่ ๓๓ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบ เข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ กข และ กขค และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรต่าง ๆ ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน ($r = .๗๖๔$) เช่นเดียวกับข้อสอบภาษาอังกฤษ กข ข้อสอบภาษาอังกฤษ กขค มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน ($r = .๖๕๖$) แต่ความสัมพันธ์ต่ำกว่าฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับ เกรดการอ่านภาษาอังกฤษ ($r = .๕๔๗$) ข้อสอบก่อนเรียนวิชาการอ่านและ เกรดการอ่าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ กับคะแนนเฉลี่ยสะสม คะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์กับข้อสอบภาษาอังกฤษ กขค กับข้อสอบการอ่านกลางภาคและกับข้อสอบการอ่าน ปลายภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๑ และมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ กับข้อสอบการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว สำหรับตัวแปรอื่นไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ ๓๓

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและคะแนนเฉลี่ยสะสม
ของนิสิตคณะครุศาสตร์

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	๑๑
๑. Pre-Reading	[A] ๑.๐๐๐	.๗๗๔ (๗๑)	.๗๖๘ (๗๑)	.๗๘๓ (๗๑)	.๘๑๑ (๗๑)	[C] .๒๓๕ ⁺ (๕๖)	.๔๔๔ (๖๘)	.๓๖๕** (๖๘)	.๗๐๔ (๔๙)	.๔๓๑ ⁺ (๑๓)	.๖๔๔ (๓๐)
๒. Mid-Reading		๑.๐๐๐	.๖๖๓ (๗๑)	.๗๓๖ (๓๗๑)	.๘๔๘ (๓๗๑)	.๔๒๘ (๒๗๕)	.๕๑๕ (๓๔๗)	.๔๔๔ (๓๔๗)	.๗๑๑ (๒๘๓)	.๕๗๕ (๖๐)	.๕๒๘ ** (๓๐)
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๖๙๔ (๗๑)	.๖๕๖ (๗๑)	.๒๕๖ ⁺ (๕๖)	.๓๖๕** (๖๘)	.๓๑๗** (๖๘)	.๖๑๗ (๔๙)	.๖๕๓* (๑๓)	.๔๓๕ * (๓๐)
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๘๓๓ (๓๗๑)	.๓๕๓ (๒๗๖)	.๕๑๘ (๓๔๘)	.๔๖๖ (๓๕๕)	.๖๖๕ (๒๘๔)	.๖๕๖ (๖๐)	.๔๕๕ * (๓๐)
๕. Grade-Reading					๑.๐๐๐	.๓๘๔ (๒๗๕)	.๕๑๘ (๓๔๗)	.๔๖๗ (๓๔๗)	.๖๖๒ (๒๘๓)	.๖๑๘ (๖๐)	.๕๘๗ (๓๐)
๖. Pre-Listening						๑.๐๐๐	.๔๕๑ (๒๗๓)	.๓๓๑ (๒๗๓)	.๓๖๓ (๒๑๔)	.๒๘๘* (๕๔)	.๑๘๓ + (๒๕)
๗. Final-Listening							๑.๐๐๐	.๗๖๘ (๓๔๘)	.๔๗๓ (๒๗๘)	.๓๘๑** (๖๐)	.๑๖๑ + (๓๐)
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๓๘๔ (๒๗๘)	.๓๓๑** (๖๑)	.๑๒๘ + (๓๐)
๙. AB									[B] ๑.๐๐๐	-	.๕๕๕** (๒๘)
๑๐. ABC										๑.๐๐๐	-
๑๑. GPA											๑.๐๐๐

* p ≤ .๐๕ ** p ≤ .๐๑ + p ≥ .๐๕ () = N

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชากรอ่าน
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตคณะครุศาสตร์ โดยใช้ one-way ANOVA แสดงไว้ในตาราง
ที่ ๓๔ ก. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนกับเกรดการอ่าน ๓๔ ข.
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับเกรด ๓๔ ค. แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับเกรด และ ๓๔ ง. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน
การอ่านปลายภาคกับเกรดการอ่าน

ตารางที่ ๒๗

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชากรอ่าน
ของนิสิตคณะครุศาสตร์

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๖๖	๖๗๔๙.๑๒๐	๓	๒๒๔๙.๖๗๓	๔๔.๖๐๖ ***
Residual	.๓๓๔	๓๓๗๙.๐๔๔	๖๗	๕๐.๔๓๔	
Total	๑.๐๐๐	๑๐๑๒๘.๑๖๔	๗๐		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๓๖	๔๘๔๓๘.๑๖๘	๔	๑๒๑๐๙.๕๓๙	๒๕๕.๑๕๐ ***
Residual	.๒๖๔	๑๗๓๖๗.๘๓๒	๓๖๖	๔๗.๔๕๓	
Total	๑.๐๐๐	๖๕๘๐๖.๐๐๐	๓๗๐		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๓๔ (ต่อ)

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๔๗๖	๕๕๔๘.๗๘๕	๓	๑๘๔๙.๕๙๖	๒๐.๒๘๘ ***
Residual	.๕๒๔	๖๑๐๘.๐๗๐	๖๗	๙๑.๑๖๔	
Total	๑.๐๐๐	๑๑๖๕๖.๘๕๕	๗๐		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๒๓	๕๕๖๕๒.๓๔๔	๔	๑๑๔๒๓.๐๘๖	๒๓๘.๙๓๔ ***
Residual	.๒๗๗	๑๗๔๙๗.๙๐๖	๓๖๖	๔๗.๘๐๘	
Total	๑.๐๐๐	๖๓๑๕๐.๒๕๐	๓๗๐		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิผลวิชาการอ่านสามารถแบ่งระดับความสามารถการอ่านนิสิตได้ทุกฉบับ
 ถ้า F = ๔๔.๖๐๖, ๒๕๕.๑๙๐, ๒๐.๒๘๘ และ ๒๓๘.๙๓๔ แต่ความสามารถในการทำ
 แตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๖๗ % (R² = .๖๖๖) คะแนนการอ่าน
 กลางภาคทำนายได้ ๗๔ % (R² = .๗๓๖) คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้
 ๔๔ % (R² = .๔๓๖) และคะแนนการอ่านปลายภาคทำนายได้ ๗๒ % (R² = .๗๒๓)

คะแนนการอ่าน กลางภาค และคะแนนการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรด การอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I พอ ๆ กัน ในขณะที่คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนและหลังจาก ที่เรียนจบแล้วมีความสามารถในเชิงทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ ๓๕ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล วิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๓๒ ก. เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนการฟัง ก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง ๓๒ ข. ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็นตัวแปรตาม ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองมีความสัมพันธ์กับเกรดการฟัง ($F = ๑๐.๘๘๗$ และ ๑๗๓.๑๗๘) แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายเกรดได้ดีกว่า คือทำนายได้ ๖๗% ($R^2 = .๖๖๔$) ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๑๔% ($R^2 = .๑๔๐$)

ตารางที่ ๓๕

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟัง ของนิสิตคณะครุศาสตร์

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๑๔๐	๘๗๔.๖๘๑	๔	๒๑๘.๖๗๐	๑๐.๘๘๗ ***
Residual	.๘๖	๕๙๕๒.๙๖๘	๒๖๘	๒๒.๒๖๒	
Total	๑.๐๐๐	๖๘๒๗.๖๖๐	๒๗๒		

*** $p \leq .๐๐๑$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๖๔	๖๘๑๙.๑๖๐	๔	๑๗๒๙.๗๕๐	๑๗๓.๑๗๘ ***
Residual	.๓๓๖	๓๔๒๖.๕๐๐	๓๖๗	๙.๓๓๘	
Total	๑.๐๐๐	๑๐๒๔๕.๖๖๐	๓๗๑		

*** $p \leq .๐๐๑$

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษแสดงไว้ในตารางที่ ๓๖

ตารางที่ ๓๖

ก. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะครุศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๔๖๔	๑๖๒๖๙.๖๔๖	๔	๔๐๖๗.๔๑๔	๖๑.๔๙๘ ***
Residual	.๕๓๑	๑๘๓๘๖.๕๗๐	๒๗๘	๖๖.๑๓๘	
Total	๑.๐๐๐	๓๔๖๕๖.๒๒๖	๒๘๒		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ของนิสิตคณะครุศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๔๐๔	๑๓๘๘.๘๐๕	๒	๖๙๔.๔๐๒	๑๙.๔๑๗ ***
Residual	.๕๙๕	๒๐๓๘.๔๓๘	๕๗	๓๕.๘๖๒	
Total	๑.๐๐๐	๓๔๒๗.๒๔๓	๕๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ตาราง ๓๖ ก. เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข เป็นตัวแปรตาม และตาราง ๓๖ ข. เป็นผลจากการใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค ข้อสอบเข้าซึ่งจัดเป็นข้อสอบวัดความสามารถการใช้ภาษา (Proficiency Test) สามารถแบ่งเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ (F = ๖๑.๔๙๘ สำหรับภาษาอังกฤษ กข และ F = ๑๙.๔๑๗ สำหรับภาษาอังกฤษ กขค) แต่ภาษาอังกฤษฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ดีกว่าฉบับ กขค คือทำนายได้ ๔๗ % (R² = .๔๖๔) ในขณะที่ฉบับ กขค ทำนายได้ ๔๑ % (R² = .๔๐๔)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ฉบับ กข และ กขค แสดงไว้ในตารางที่ ๓๗ ก, เป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ข้อสอบเข้าฉบับ กข เป็นตัวแปรตาม และ ๓๗ ข. เป็นความสัมพันธ์ที่ใช้ข้อสอบฉบับ กขค เป็นตัวแปรตาม ตารางที่ ๓๗

ก. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะครุศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๑๗๑	๕๘๑๙.๖๐๔	๔	๑๔๕๔.๙๐๒	๑๔.๐๗๖ ***
Residual	.๘๒๙	๒๘๒๖๖.๖๕๖	๒๗๓	๑๐๓.๓๕๘	
Total	๑.๐๐๐	๓๔๐๘๖.๒๖๔	๒๗๗		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค ของนิสิตคณะครุศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๑๑๒	๓๘๓.๕๕๓	๒	๑๙๑.๗๒๖	๓.๕๕๐ *
Residual	.๘๘๘	๓๐๕๓.๘๐๒	๕๗	๕๓.๕๐๐	
Total	๑.๐๐๐	๓๔๓๗.๓๕๕	๕๙		

* p ≤ .๐๕

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าข้อสอบทั้งสองฉบับมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ (F = ๑๔.๐๗๖ และ ๓.๕๕๐) เช่นเดียวกับการทำนายความสามารถในการอ่าน ข้อสอบเข้าฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการฟังได้ดีกว่าฉบับ กขค คือทำนายได้ ๑๗ % (R² = .๑๗๑) ในขณะที่ฉบับ กขค ทำนายได้ ๑๑ % (R² = .๑๑๒)

ในการตอบสมมติฐาน เรื่องความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษ
พื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว -ผู้วิจัยได้ใช้ t-test ช่วย
ในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๓๘

ตารางที่ ๓๘

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน
และหลังจากที่เรียนจบแล้วของนิสิตคณะครุศาสตร์

Variables N \bar{X} SD t-value Correlation ๒-tail
probability

๑. Pre-Reading ๓๑,๖๔๘ ๑๒,๐๒๙
๗๑ - ๑๐,๔๖ ,๗๖๘ ,๐๐๑
Post-Reading ๔๒,๒๓๙ ๑๒,๙๐๕

๒. Pre-Reading ๓๑,๖๔๘ ๑๒,๐๒๙
๗๑ - ๗,๔๐ ,๗๘๓ ,๐๐๑
Final-Reading ๓๙,๖๗๖ ๑๔,๖๔๙

๓. Pre-Listening ๑๕,๑๒๖ ๕,๐๖๑
๒๗๓ - ๖,๖๑ ,๔๙๑ ,๐๐๑
Final-Listening ๑๗,๒๐๙ ๕,๓๔๗

ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน และหลังจากที่เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อน เรียนการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ ๑๐.๔๖ ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเริ่ม เรียนและคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ ๗.๕๐ และความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเริ่ม เรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาคเท่ากับ ๖.๖๑ นิสิตทำคะแนนหลังจากที่เรียนแล้ว ๑ ภาค การศึกษาได้ดีกว่าก่อนเริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟัง

ตารางที่ ๓๔ แสดงค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และ คะแนนสูงสุดของข้อสอบและ เกรดของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

ตารางที่ ๓๔

ค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุดและคะแนนสูงสุด ของข้อสอบและ เกรดของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๓๖๔	๔๓.๑๕๗	๕๓.๕๔๖	๑๒.๔๗๖	๖	๗๕
๒. Mid-Reading	๔๕๔	๕๔.๑๖๕	๗๓.๕๕๖	๘.๓๘๔	๒๔	๗๘
๓. Post-Reading	๓๖๑	๕๖.๕๒๐	๗๑.๑๕๐	๘.๗๕๑	๓๑	๗๘
๔. Final-Reading	๔๕๑	๕๑.๔๓๒	๖๔.๒๙๐	๑๑.๖๔๓	๑๕	๗๘
๕. Grade-Reading*	๔๕๑	๓.๙๖๕	-	๑.๗๒๐	๒	๕
๖. Pre-Listening	๒๖๒	๑๗.๕๑๔	๕๐.๐๕๔	๕.๘๗๘	๕	๓๓
๗. Final-Listening	๔๕๖	๒๒.๖๔๖	๖๔.๗๐๓	๕.๐๙๔	๑๑	๓๓
๘. Grade-Listening*	๔๕๒	๔.๐๒๐	-	๑.๗๐๔	๒	๕
๙. AB	๔๔๓	๖๓.๘๗๘	๖๓.๘๗๘	๔.๕๐๑	๓๕	๙๖

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๕๓.๙๕ %
ข้อสอบกลางภาคได้ ๗๓.๙๖ % ปลายภาคได้ ๖๔.๒๙ % และหลังจากที่เรียนจบแล้ว
โดยใช้ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนได้ ๗๑.๑๕ % เกณฑ์เฉลี่ยการอ่านคือ ๓.๙๖๕ สำหรับข้อสอบ
สัมฤทธิ์ผลการฟัง ก่อนเริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๕๐.๐๕ % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้
๖๔.๗๐ % (ข้อสอบคนละชุดกับที่ทำก่อนเริ่มเรียน) เกณฑ์เฉลี่ยการฟังใกล้เคียงกับเกณฑ์
เฉลี่ยการอ่าน นิสิตทำคะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น ๑๗.๒๐ % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น
๑๔.๖๕ % สำหรับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นิสิตที่สอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ทำข้อสอบได้
๖๓.๘๘ %

ข้อสอบวัดความสามารถการอ่านมีการกระจายกว้างกว่าข้อสอบวัดความสามารถ
การฟัง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการอ่านอยู่ระหว่าง ๘.๓๘๔ ถึง ๑๒.๙๗๖
ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการฟังคือ ๕.๘๗๘ และ ๕.๐๙๙ ค่าเบี่ยงเบน
มาตรฐานของภาษาอังกฤษ กข เท่ากับ ๙.๕๐๑

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๐

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษ การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
๑. Pre-Reading	A ๑.๐๐๐	.๕๗๓ (๓๖๓)	.๕๙๐ (๓๖๑)	.๖๖๔ (๓๖๐)	.๖๔๗ (๓๖๐)	C .๕๔๕ (๒๐๙)	.๕๕๓ (๓๖๐)	.๕๕๕ (๓๕๙)	.๕๔๒ (๓๕๕)	.๓๙๙ (๑๙๐)
๒. Mid-Reading		๑.๐๐๐	.๕๖๒ (๓๖๐)	.๖๙๙ (๔๕๑)	.๗๙๐ (๔๕๑)	.๕๙๕ (๒๖๒)	.๕๙๕ (๔๕๖)	.๕๗๑ (๔๕๒)	.๕๖๖ (๔๕๒)	.๓๐๕ (๑๗๙)
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๕๙๓ (๓๕๗)	.๕๗๘ (๓๕๗)	.๓๔๕ (๒๐๗)	.๓๖๙ (๓๕๗)	.๓๗๕ (๓๕๖)	.๕๔๐ (๓๕๒)	.๓๐๗ (๑๗๗)
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๗๙๙ (๔๕๑)	.๕๙๑ (๒๖๑)	.๕๓๙ (๔๕๕)	.๕๑๒ (๔๕๐)	.๖๕๓ (๔๓๙)	.๓๕๕ (๑๗๗)
๕. Grade-Reading					๑.๐๐๐	.๕๕๙ (๒๖๑)	.๕๓๕ (๔๕๕)	.๕๕๗ (๔๕๐)	.๕๕๙ (๔๓๙)	.๓๖๙ (๑๗๗)
๖. Pre-Listening						๑.๐๐๐	.๖๕๘ (๒๖๑)	.๕๒๙ (๒๕๙)	.๕๗๓ (๒๕๕)	.๑๕๙* (๑๐๘)
๗. Final-Listening							๑.๐๐๐	.๙๒๓ (๔๕๒)	.๕๑๑ (๔๓๕)	.๑๕๐* (๑๗๗)
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๕๐๒ (๔๓๐)	.๒๓๒* (๑๗๗)
๙. AB									B ๑.๐๐๐	.๓๓๕ (๑๗๑)
๑๐. GPA										D ๑.๐๐๐

* $p \leq .05$ () = N + $p \geq .05$

ตารางที่ ๔๐ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation) ของข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชากรอ่าน การฟัง เกรตกรอ่าน เกรตการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของ ข้อสอบการอ่านและเกรตกรอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรต การฟัง บล็อก C เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชากรอ่าน การฟัง เกรต การอ่าน และเกรตการฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษ ฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถการอ่านและการฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ กับเกรต การอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง .๕๗๓ ถึง .๗๙๙ ข้อสอบการอ่านปลาย ภาคมีความสัมพันธ์กับ เกรตกรอ่านมากที่สุด ($r = .๗๙๙$) ข้อสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์ ร่องลงมา ($r = .๗๔๐$) ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว มีความสัมพันธ์กับ เกรตกรอ่านเท่ากับ .๖๔๗ และ .๕๗๘ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับเกรตการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาค มีความสัมพันธ์กับ เกรตการฟัง มากกว่าข้อสอบก่อนเริ่มเรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๘๒๓ สำหรับข้อสอบปลายภาค และ .๕๒๙ สำหรับข้อสอบก่อนเริ่มเรียน ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมี ความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ .๖๕๕ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่าน กับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C อยู่ระหว่าง .๓๔๔ ถึง .๕๓๙ ข้อสอบปลายภาค วิชาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงสุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง ข้อสอบหลังเรียนจบวิชา การอ่านมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับข้อสอบวิชาการฟังก่อนเริ่มเรียน บล็อก D เท่ากับช่องสุดท้าย ของตารางที่ ๔๐ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรต่าง ๆ ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับ ข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน ($r = .๖๔๓$) คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลกรอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนความสัมพันธ์เท่ากับ .๓๙๙ ตัวแปรทั้งหมดมี

ความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ยกเว้นคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับ
 ข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียน กับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง และกับ
 เกณฑ์การฟังอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕ คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
 การฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนต่ำสุด ($r = .๑๔๔$)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกณฑ์การอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน
 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี โดยใช้ One-way ANOVA
 แสดงไว้ในตารางที่ ๔๑ ๔๑ ก. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน
 กับเกณฑ์การอ่าน ๔๑ ข. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับเกณฑ์ ๔๑ ค.
 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับ เกณฑ์การอ่านและ ๔๑ ง.
 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านปลายภาคกับ เกณฑ์การอ่าน

ตารางที่ ๔๑

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การอ่านและ
 ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกณฑ์การอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน
 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
 ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๕๑๘	๒๔๙๐๓.๗๑๑	๓	๘๓๐๑.๒๓๔	๓๕.๕๑๒ ***
Residual	.๕๘๒	๓๕๖๐๓.๘๔๘	๓๕๖	๙๗.๒๑๒	
Total		๕๙๕๐๗.๕๕๙	๓๕๙		

*** $p \leq .๐๐๑$

ตารางที่ ๔๑ (ต่อ)

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๒๔	๑๙๖๐๘.๒๒๓	๓	๖๕๓๖.๐๗๔	๒๔๗.๑๕๙ ***
Residual	.๓๗๖	๑๑๘๒๐.๘๑๓	๔๔๗	๒๖.๔๔๕	
Total	๑.๐๐๐	๓๑๔๒๙.๐๓๕	๔๕๐		

*** p ≤ .๐๐๑

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๓๔	๕๐๑๐.๒๘๑	๓	๓๐๐๓.๔๒๗	๕๙.๐๓๕ ***
Residual	.๖๖๖	๑๗๕๕๙.๐๐๐	๓๕๓	๕๐.๘๗๕	
Total	๑.๐๐๐	๒๒๕๖๙.๒๘๑	๓๕๖		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๓๘	๓๘๕๕๑.๘๕๕	๓	๑๒๘๕๓.๙๕๓	๒๖๓.๑๖๔ ***
Residual	.๓๖๒	๒๒๐๕๔.๐๓๑	๔๔๗	๔๙.๓๓๘	
Total	๑.๐๐๐	๖๐๖๐๕.๘๘๖	๔๕๐		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านสามารถแบ่งระดับความสามารถการอ่านของนิสิตได้ทุกฉบับ ค่า $F = ๘๔.๔๐๒, ๒๔๗.๑๕๔, ๕๔.๐๓๕$ และ ๒๖๓.๑๖๔ แต่ความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๔๒ % ($R^2 = .๔๑๔$) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ ๖๒ % ($R^2 = .๖๒๔$) คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้ ๓๓ % ($R^2 = .๓๓๔$) และคะแนนการอ่านปลายภาคทำนายได้ ๖๔ % ($R^2 = .๖๓๔$) คะแนนการอ่านกลางภาค และคะแนนการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับ เกณฑ์การอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I พอ ๆ กัน ในขณะที่คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสัมพันธ์เชิงทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ ๔๑ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกณฑ์การฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๔๑ ก. เป็นผลการวิเคราะห์ที่ใช้คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง ๔๑ ข. ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็นตัวแปรตาม ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถแบ่งเกณฑ์การฟังได้ ($F = ๕๔.๘๕๕$ และ ๓๑๐.๕๒๗) แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายเกณฑ์ได้ดีกว่า คือทำนายได้ ๖๔ % ($R^2 = .๖๔๐$) ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๓๐ % ($R^2 = .๓๐๐$)

ตารางที่ ๔๒

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกณฑ์การฟังและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกณฑ์การฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
 ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๐๐	๒๖๔๖.๓๘๗	๒	๑๓๒๓.๑๙๔	๕๔.๘๕๕ ***
Residual	.๗๐๐	๖๑๗๔.๗๕๒	๒๕๖	๒๔.๑๒๐	
Total	๑.๐๐๐	๘๘๒๑.๑๔๑	๒๕๘		

*** $p \leq .๐๐๑$

ตารางที่ ๔๒ (ต่อ)

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๘๐	๗๗๘๕.๘๙๑	๓	๒๕๙๕.๒๙๗	๓๑๐.๔๒๗ ***
Residual	.๓๒๐	๓๖๖๑.๘๕๒	๔๓๘	๘.๓๖๐	
Total	๑.๐๐๐	๑๑๔๔๗.๗๔๓	๔๔๑		

*** p ≤ .๐๐๑

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ แสดงไว้ในตารางที่ ๔๓

ตารางที่ ๔๓

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข ของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๓๓๒	๑๓๑๐๐.๔๙๔	๓	๔๓๖๖.๘๑๓	๗๒.๐๗๔ ***
Residual	.๖๖๘	๒๖๓๔๕.๗๓๘	๔๓๘	๖๐.๔๘๘	
Total	๑.๐๐๐	๓๙๔๔๖.๒๓๒	๔๓๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ข้อสอบเข้าซึ่งจัดเป็นข้อสอบวัดความสามารถใช้ภาษา (Proficiency Test) สามารถแบ่งเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ F = ๗๒.๐๗๔ สำหรับภาษาอังกฤษ กข สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ ๓๓ % (R² = .๓๓๒)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง การคาดการณ์กับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชา
ภาษาอังกฤษฉบับ กข แสดงไว้ในตารางที่ ๔๔

ตารางที่ ๔๔

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง การคาดการณ์กับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข
ของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๑๖๓	๖๔๐๘.๖๙๔	๓	๒๑๓๖.๒๓๓	๒๗.๖๙๖ ***
Residual	.๘๓๗	๓๒๙๔๘.๐๑๔	๔๒๖	๗๗.๑๓๑	
Total	๑.๐๐๐	๓๙๓๖๖.๗๐๓	๔๒๙		

*** $p \leq .๐๐๑$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าข้อสอบฉบับ กข มีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับ การ
การฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ($F = ๒๗.๖๙๖$) เช่น
เดียวกับการทำนายความสามารถในการอ่าน ข้อสอบเข้าฉบับ กข สามารถทำนาย
ได้ ๑๖ % ($R^2 = .๑๖๓$)

ในการตอบสมมุติฐานเรื่องความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษา
อังกฤษพื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ t-test
ช่วยในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๔๔

ตารางที่ ๔๕

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่มเรียนและหลังจาก
ที่เรียนจบแล้วของนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	๒-tail probability
๑. Pre-Reading		๔๓.๑๒๗	๑๓.๐๑๗			
	๓๖๑			- ๒๔.๘๑	.๕๙๐	.๐๐๑
Post-Reading		๕๖.๘๒๐	๘.๗๕๑			

๒. Pre-Reading		๔๓.๒๗๘	๑๒.๘๗๕			
	๓๖๐			- ๑๗.๘๗	.๖๖๔	.๐๐๑
Final-Reading		๕๒.๖๘๑	๑๑.๒๐๘			

๓. Pre-Listening		๑๗.๕๔๔	๕.๘๗๕			
	๒๖๑			- ๑๕.๓๐	.๖๕๘	.๐๐๑
Final-Listening		๒๓.๐๙๒	๕.๒๖๘			

ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียน
และหลังจากที่เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียน
การอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ ๒๔.๘๑ ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเริ่มเรียน
และคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ ๑๗.๘๗ และความแตกต่างระหว่างคะแนนการฟังก่อน
เริ่มเรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาคเท่ากับ ๑๕.๓๐ นิสิตทำคะแนนหลังจากที่เรียนแล้ว
๑ ภาคการศึกษาได้ดีกว่าก่อนเริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟัง

ตารางที่ ๔๖ แสดงค่ามัชฌิม เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุดของข้อสอบและเกรคของนิสิตเคมีปฏิบัติ

ตารางที่ ๔๖

ค่ามัชฌิม เปอร์เซ็นต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุดของ ข้อสอบและ เกรคของนิสิต เคมีปฏิบัติ

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๔๖	๓๒,๒๖๑	๔๐,๓๒๖	๑๒,๔๑๐	๑๐	๖๐
๒. Mid-Reading	๔๖	๔๖,๕๒๒	๕๘,๑๕๓	๑๑,๒๖๐	๒๗	๗๑
๓. Post-Reading	๔๕	๔๒,๓๓๓	๕๒,๔๑๖	๑๒,๒๕๒	๒๒	๖๗
๔. Final-Reading	๔๖	๓๗,๔๕๗	๔๗,๔๔๖	๑๒,๗๒๓	๑๒	๖๕
๕. Grade-Reading *	๔๗	๓,๔๐๔	-	๐,๖๔๘	๒	๕
๖. Pre-Listening	๔๗	๑๒,๐๘๕	๓๔,๕๒๕	๔,๐๗๔	๕	๒๕
๗. Final-Listening	๔๗	๑๘,๓๖๒	๕๒,๔๖๓	๔,๕๓๖	๑๐	๒๘
๘. Grade-Listening *	๔๗	๓,๕๗๔	-	๐,๖๘๓	๓	๕
๙. AB	๔๖	๕๑,๐๒๒	๕๑,๐๒๒	๕,๖๓๒	๒๗	๗๗

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๐,๓๒ % ข้อสอบ กลางภาคได้ ๕๘,๑๕ % ปลายภาคได้ ๕๒,๕๒ % และหลังจากที่เรียนจบแล้วโดยใช้ข้อสอบ ก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๗,๔๕ % เกรคเฉลี่ยการอ่านคือ ๓,๔๐๔ สำหรับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการฟัง ก่อนเริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๓๔,๕๓ % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้ ๕๒,๔๖ % (ข้อสอบคนละชุด กับที่ทำก่อนเริ่มเรียน) เช่นเดียวกับเกรคการอ่าน เกรคเฉลี่ยการฟังคือ ๓,๕๗๔ นิสิตทำคะแนน การอ่านเพิ่มขึ้น ๑๒,๕๕ % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๑๗,๕๓ % สำหรับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย

นิสิตที่สอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ทำข้อสอบได้ ๕๑.๐๒ % ข้อสอบวัดความสามารถการอ่าน มีการกระจายกว้างกว่าข้อสอบวัดความสามารถการฟัง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบ การอ่านอยู่ระหว่าง ๑๑.๒๖๐ ถึง ๑๒.๗๒๓ ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบ การฟังคือ ๔.๐๗๔ และ ๔.๕๓๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาษาอังกฤษ กข เท่ากับ ๕.๖๓๒

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๗

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรตการอ่าน เกรตการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต เคมีปฏิบัติ

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐	
	[A]					[C]					
๑. Pre-Reading	๑.๐๐๐	.๗๘๗ (๔๖)	.๘๔๖ (๔๕)	.๘๓๑ (๔๖)	.๗๗๗ (๔๖)	.๔๕๕ (๔๖)	.๕๐๐ (๔๖)	.๕๒๘ (๔๖)	.๗๕๖ (๔๕)	.๓๕๐ (๔๔)	*
๒. Mid-Reading		๑.๐๐๐	.๘๒๘ (๔๕)	.๘๓๖ (๔๖)	.๘๕๕ (๔๖)	.๖๔๓ (๔๖)	.๖๘๗ (๔๖)	.๕๕๓ (๔๖)	.๘๒๒ (๔๕)	.๓๖๑ (๔๔)	*
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๘๑๕ (๔๕)	.๗๘๑ (๔๕)	.๕๘๖ (๔๕)	.๕๘๘ (๔๕)	.๕๕๕ (๔๕)	.๗๕๖ (๔๔)	.๓๑๕ (๔๔)	*
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๘๖๗ (๔๖)	.๖๖๒ (๔๖)	.๖๒๘ (๔๖)	.๖๑๗ (๔๖)	.๗๗๐ (๔๕)	.๓๑๒ (๔๔)	*
๕. Grade-Reading					๑.๐๐๐	.๖๒๑ (๔๗)	.๖๕๔ (๔๗)	.๖๕๑ (๔๗)	.๗๓๘ (๔๖)	.๕๑๕ (๔๕)	**
๖. Pre-Listening						๑.๐๐๐	.๖๕๓ (๔๗)	.๖๒๒ (๔๗)	.๕๘๖ (๔๖)	.๒๑๓ (๔๕)	+
๗. Final-Listening							๑.๐๐๐	.๘๖๕ (๔๗)	.๕๗๐ (๔๖)	.๒๑๕ (๔๕)	+
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๕๗๖ (๔๖)	.๓๐๗ (๔๕)	*
๙. AB									๑.๐๐๐	.๒๘๐ (๔๕)	+
๑๐. GPA										๑.๐๐๐	

* $p \leq .05$

** $p \leq .01$

() = N

+ $p > .05$

1
2
1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

[D]

ตารางที่ ๔๗ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson correlation) ของข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง การตอบ การอ่าน การตอบ การฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตเคมีปฏิบัติ บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่านและ การตอบ การอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและการตอบ การฟัง บล็อก C เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน การฟัง การตอบ การอ่าน และการตอบ การฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสม กับความสามารถในการอ่านและฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.001$ กับ การตอบ การอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวก และมีค่าอยู่ระหว่าง $.777$ ถึง $.867$ ข้อสอบการอ่านปลาย ภาคมีความสัมพันธ์กับ การตอบ การอ่านมากที่สุด ($r = .867$) ข้อสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์ รองลงมา ($r = .844$) ข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนและหลังจาก เรียนจบแล้ว มีความสัมพันธ์กับ การตอบ การอ่านเท่ากับ $.777$ และ $.749$ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับการตอบ การฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาค มีความสัมพันธ์กับการตอบ การฟังมากที่สุด กว่าข้อสอบก่อนเริ่ม เรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $.864$ และ $.822$ ตามลำดับ ข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนมีความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ $.822$ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C อยู่ระหว่าง $.500$ ถึง $.844$ การศึกษาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง ข้อสอบก่อน เริ่มวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง

ข้อสุดท้ายของตารางที่ ๔๗ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรอื่น ๆ ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบกลางภาควิชาการอ่าน ($r = .822$) คะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับการตอบ การอ่านภาษาอังกฤษ ($r = .894$) ตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กับ คะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ กข อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.001$ การตอบ การอ่านมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับคะแนนเฉลี่ยสะสม ($r = .894$) ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนเฉลี่ยสะสมกับ

ตัวแปรอื่นมีค่าอยู่ระหว่าง .๒๑๓ ถึง .๔๑๘ คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน คะแนนการฟัง
หลังจากเรียนจบแล้ว และคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษ กข ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนน
เฉลี่ยสะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการศึกษา
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตทุกคนโดยใช้ One-way ANOVA แสดงไว้ในตารางที่ ๔๘
๔๘ ก. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนกับเกรดการอ่าน ๔๘ ข.
แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับเกรด ๔๘ ค. แสดงความสัมพันธ์
ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับเกรด และ ๔๘ ง. แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนการอ่านปลายภาคกับเกรดการอ่าน

ตารางที่ ๔๘

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการศึกษา
ของนิสิตเคมีปฏิบัติ

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๐๔	๔๑๘๕.๒๓๔	๓	๑๓๙๕.๐๗๘	๒๑.๓๕๑ ***
Residual	.๓๙๖	๒๗๔๕.๖๐๕	๔๒	๖๕.๓๗๒	
Total	๑.๐๐๐	๖๙๓๐.๘๔๙	๔๕		

*** p < .๐๐๑

ตารางที่ ๔๘ (ต่อ)

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๗๑	๔๓๙๖.๕๒๓	๓	๑๔๖๕.๕๐๘	๔๗.๐๒๔ ***
Residual	.๒๒๙	๑๓๐๘.๙๓๔	๔๒	๓๑.๑๖๕	
Total	๑.๐๐๐	๕๗๐๕.๔๕๗	๔๕		

*** p ≤ .๐๐๑

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๔๙	๔๓๑๒.๙๑๘	๓	๑๔๓๗.๖๓๙	๒๕.๒๔๓ ***
Residual	.๓๕๑	๒๓๓๕.๐๔๓	๔๑	๕๖.๙๕๒	
Total	๑.๐๐๐	๖๖๔๗.๙๖๑	๔๔		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๕๓	๕๔๘๗.๓๑๓	๓	๑๘๒๙.๑๐๔	๔๒.๗๖๑ ***
Residual	.๒๔๗	๑๗๙๖.๕๗๐	๔๒	๔๒.๗๗๔	
Total	๑.๐๐๐	๗๒๘๓.๘๘๓	๔๕		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน สามารถแบ่งระดับความสามารถ การอ่านของนิสิตได้ทุกฉบับ ค่า $F = ๒๑.๓๔๑, ๔๗.๐๒๔, ๒๕.๒๔๓$ และ ๔๒.๗๖๑ แต่ ความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๖๐ % ($R^2 = .๖๐๔$) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ ๗๗ % ($R^2 = .๗๗๑$) คะแนน การอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้ ๖๕ % ($R^2 = .๖๔๔$) และคะแนนการอ่านปลาย ภาคทำนายได้ ๗๕ % ($R^2 = .๗๕๓$) คะแนนการอ่านกลางภาคและคะแนนการอ่านปลาย ภาคมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I พอ ๆ กันในขณะที่คะแนน การอ่านก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสามารถในการทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ ๔๔ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๔๔ ก. เป็นผลวิเคราะห์โดยใช้คะแนน การฟังก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง ๔๔ ข. ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็น ตัวแปรตาม ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถแบ่งเกรดการฟังได้ ($F = ๑๔.๑๕๖$ และ ๖๔.๗๒๓) แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายเกรดได้ดีกว่า คือทำนายได้ ๗๖ % ($R^2 = .๗๖๐$) ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๓๔ % ($R^2 = .๓๔๒$)

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔
การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความล้มพินธ์ เชิงทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชากรฟัง
ของนิสิตเคมีปฏิบัติ
ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๗๒	๒๘๘.๕๐๐	๒	๑๔๔.๒๕๐	๑๔.๑๘๖ ***
Residual	.๖๐๘	๔๖๔.๑๕๘	๔๔	๑๐.๕๔๘	
Total	๑.๐๐๐	๗๖๓.๖๕๘	๔๖		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๗๖๐	๘๔๒.๐๐๘	๒	๔๒๑.๐๐๔	๖๘.๗๒๓ ***
Residual	.๒๔๐	๒๖๘.๘๔๘	๔๔	๖.๑๑๐	
Total	๑.๐๐๐	๑๑๑๐.๘๕๖	๔๖		

*** p ≤ .๐๐๑

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชา
ภาษาอังกฤษแสดงไว้ในตารางที่ ๕๐

ตารางที่ ๕๐
การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย
วิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข ของนิสิตเคมีปฏิบัติ

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๕๗๗	๒๔๑๐.๑๖๘	๓	๘๐๓.๓๘๘	๑๔.๑๒๐ ***
Residual	.๔๒๓	๑๗๖๔.๘๐๘	๔๒	๔๒.๐๑๘	
Total	๑.๐๐๐	๔๑๗๔.๙๗๖	๔๕		

ตารางที่ ๕๐ เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชา
อังกฤษฉบับ กข เป็นตัวแปรตาม ข้อสอบเข้าสามารถแบ่งเกรดวิชาภาษาอังกฤษ
พื้นฐาน I ได้ $F = ๑๔.๑๒๐$ ภาษาอังกฤษ กข สามารถทำนายเกรดการอ่านได้ ๕๗ %
($R^2 = .๕๗๗$)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชา
อังกฤษฉบับ กข แสดงไว้ในตารางที่ ๕๑

ตารางที่ ๕๑

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
ฉบับ กข ของนิสิตเคมีปฏิบัติ

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๒๓๓	๔๗๑.๑๓๗	๒	๒๓๕.๕๖๘	๖.๕๑๗ **
Residual	.๗๖๗	๓๒๐๓.๘๓๔	๔๓	๗๔.๕๐๘	
Total	๑.๐๐๐	๔๑๗๔.๙๗๑	๔๕		

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าข้อสอบฉบับ กข มีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ > 0.05 ($F = 6.517$) ข้อสอบเข้าฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการฟังได้ ๒๓ % ($R^2 = .๒๓๓$)

ในการตอบสมมุติฐานเรื่อง ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ t-test ช่วยในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๕๒

ตารางที่ ๕๒

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลัง
จากที่เรียนจบแล้วของนิสิตเคมีปฏิบัติ

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	๒-tail probability
๑. Pre-Reading	๔๕	๓๒.๓๕๖	๑๒.๕๓๔	- ๔.๗๑	.๘๔๖	.๐๐๑
Post-Reading		๔๒.๓๓๓	๑๒.๒๙๒			
๒. Pre-Reading	๔๖	๓๒.๒๖๑	๑๒.๔๑๐	- ๕.๒๙	.๘๓๑	.๐๐๑
Final-Reading		๓๗.๔๕๗	๑๒.๗๒๓			
๓. Pre-Listening	๔๗	๑๒.๐๘๕	๕.๐๗๔	- ๑๑.๐๗	.๖๕๓	.๐๐๑
Final-Listening		๑๘.๓๖๒	๕.๙๓๖			

ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ ๔.๗๑ ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ ๕.๒๙ และความแตกต่างระหว่างคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาคเท่ากับ ๑๑.๐๗ นิสิตทำคะแนนก่อนเริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟังได้ดีขึ้นหลังจากเรียนแล้ว ๑ ภาค

ตารางที่ ๕๓ แสดงค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุดของข้อสอบ และเกรดของนิสิตคณะสัตวแพทย์

ตารางที่ ๕๓

ค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุด
ของข้อสอบ และ เกรดของนิสิตคณะสัตวแพทย

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๕๕	๓๑.๒๗๑	๓๕.๐๘๕	๑๐.๕๗๖	๑๗	๕๕
๒. Mid-Reading	๖๐	๕๕.๗๓๓	๖๕.๖๖๖	๙.๐๙๖	๓๕	๗๓
๓. Post-Reading	๒๕	๕๐.๙๖๐	๖๓.๗๐๐	๙.๐๘๕	๓๓	๖๗
๔. Final-Reading	๖๐	๔๓.๗๓๓	๕๔.๖๖๖	๑๐.๓๒๘	๒๐	๖๔
๕. Grade-Reading*	๖๗	๓.๖๕๗	-	๑.๖๑๗	๓	(A)
๖. Pre-Listening	๕๕	๑๗.๑๐๒	๔๘.๘๖๓	๔.๑๗๖	๑๐	๒๗
๗. Final-Listening	๖๗	๒๑.๗๖๑	๖๒.๑๗๔	๔.๕๘๙	๑๒	๓๒
๘. Grade-Listening*	๖๗	๔.๐๓๐	-	๑.๗๑๗	๓	๕
๙. AB	๖๕	๕๘.๔๓๑	๕๘.๕๓๑	๙.๑๘๗	๔๒	๘๑

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๓๕.๐๘ % ข้อสอบ
กลางภาคได้ ๖๕.๖๗ % ปลายภาคได้ ๕๔.๖๗ % และหลังจากที่เรียนจบแล้วโดยใช้ข้อสอบก่อน
เริ่มเรียนได้ ๖๓.๗๐ % เกรดเฉลี่ยการอ่านคือ ๓.๖๕๗ สำหรับข้อสอบสัมฤทธิ์การฟัง ก่อน
เริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๔๘.๘๖ % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้ ๖๒.๑๗ % (ข้อสอบคนละชุด
กับที่ทำก่อนเริ่มเรียน) เกรดเฉลี่ยการฟังคือ ๔.๐๓๐ นิสิตทำคะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น ๒๔.๖๑ %
และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๑๓.๓๑ % สำหรับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นิสิตที่สอบภาษาอังกฤษ
ฉบับ กข ทำข้อสอบได้ ๕๘.๕๓ % ข้อสอบวัดความสามารถการอ่านมีการกระจายกว้างกว่าข้อสอบ

วัดความสามารถการพิมพ์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการอ่านอยู่ระหว่าง ๕.๐๘๕ ถึง ๑๐.๔๗๖ ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการฟังคือ ๔.๑๗๖ และ ๔.๕๘๕ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาษาอังกฤษ กข เท่ากับ ๕.๑๘๗

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๔

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษ การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะสัตวแพทย์

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
๑. Pre-Reading	.๑๐๐๐	.๖๙๙ (๕๕)	.๖๐๐** (๒๕)	.๖๙๗ (๕๙)	.๗๗๓๐ (๕๙)	.๓๙๙** (๕๕)	.๕๐๑ (๕๙)	.๕๒๗ (๕๙)	.๗๐๔ (๕๗)	.๑๕๑ + (๒๒) *
๒. Mid-Reading		.๑๐๐๐	.๗๕๔ (๒๕)	.๗๐๑ (๖๐)	.๗๗๗ (๖๐)	.๕๕๓ (๕๕)	.๕๙๓ (๖๐)	.๕๙๖ (๖๐)	.๖๗๐ (๕๗)	.๓๓๒ + (๒๒)
๓. Post-Reading			.๑๐๐๐	.๖๐๖ (๒๕)	.๗๑๖ (๒๕)	.๒๙๖ + (๒๓)	.๕๗๒** (๒๕)	.๕๗๒** (๒๕)	.๖๑๗ (๒๕)	.๑๗๗ + (๒๒)
๔. Final-Reading				.๑๐๐๐	.๗๗๙ (๖๐)	.๒๗๑* (๕๕)	.๕๗๔ (๖๐)	.๕๑๗ (๖๐)	.๖๖๗ (๕๗)	.๓๗๖ + (๒๒)
๕. Grade-Reading					.๑๐๐๐	.๕๕๔ (๕๙)	.๕๗๔ (๖๗)	.๕๓๗ (๖๗)	.๖๓๖ (๖๕)	.๑๗๗ + (๒๒)
๖. Pre-Listening						.๑๐๐๐	.๖๑๗ (๕๙)	.๖๐๖ (๕๙)	.๕๗๓ (๕๗)	-.๒๒๓ + (๒๐)
๗. Final-Listening							.๑๐๐๐	.๗๗๒ (๖๗)	.๕๕๗ (๖๕)	-.๒๙๑ + (๒๒)
๘. Grade-Listening								.๑๐๐๐	.๕๙๓ (๖๕)	-.๒๐๙ + (๒๒)
๙. AB									.๑๐๐๐	-.๒๖๗ + (๒๒)
๑๐. GPA										.๑๐๐๐

** $p \leq .01$ () = N + $p \geq .05$

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๔ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยและ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะสัตวแพทย์ บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่าน และเกรดการอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรดการฟัง บล็อก C เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน และเกรดการฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสม กับความสามารถการอ่านและการฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับเกรดการอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง .๖๐๐ ถึง .๗๘๔ ข้อสอบการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากที่สุด ($r = .๗๘๔$) ข้อสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์รองลงมา ($r = .๗๘๒$) ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว มีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่าน เท่ากับ .๗๓๐ และ .๗๑๖ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับเกรดการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์สูงกับเกรดการฟังมากกว่าข้อสอบก่อนเริ่มเรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๘๗๒ และ .๖๐๖ ตามลำดับ ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ .๖๑๗ ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C อยู่ระหว่าง .๒๘๑ ถึง .๕๔๓ ข้อสอบกลางภาควิชาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการฟัง ข้อสอบหลังเรียนจบวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับข้อสอบวิชาการฟังก่อนเริ่มเรียน

ข้อสุดท้ายของตารางที่ ๕๔ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรอื่น ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบการอ่านก่อนเริ่มเรียน ($r = .๗๐๔$) คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรทุกตัวแปร ค่าสหสัมพันธ์กับการอ่านอยู่ระหว่าง .๑๕๑ ถึง .๓๘๖ การที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอาจเป็นเพราะจำนวนนิสิตน้อยมาก ($N = ๒๒$) ทางด้านการฟัง ก็เช่นกัน ค่าสหสัมพันธ์ด้านการฟังอยู่ระหว่าง $-.๒๐๙$ ถึง $-.๒๕๑$

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตคณะสัตวแพทย์โดยใช้ One-way ANOVA แสดงไว้ในตารางที่ ๕๔ ก. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนกับเกรดการอ่าน ๕๔ ข. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับเกรด ๕๔ ค. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับเกรด และ ๕๔ ง. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านปลายภาคกับเกรดการอ่าน

ตารางที่ ๕๔

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษ
ของนิสิตคณะสัตวแพทย์
ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๕๓๓	๓๕๕๔.๗๐๓	๒	๑๗๗๗.๓๕๑	๓๑.๘๕๕ ***
Residual	.๔๖๗	๓๐๓๒.๔๑๕	๕๖	๕๔๑.๑๕๕	
Total	๑.๐๐๐	๖๕๘๗.๖๑๗	๕๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๒๘	๓๐๖๕.๒๑๒	๒	๑๕๓๒.๖๐๖	๔๘.๐๙๒ ***
Residual	.๓๗๒	๑๘๑๖.๕๐๓	๕๗	๓๑๘.๘๖๘	
Total	๑.๐๐๐	๔๘๘๑.๗๑๕	๕๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๕๕ (ต่อ)

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๕๓๒	๑๐๕๔.๒๙๓	๒	๕๒๗.๑๔๖	๑๒.๕๑๕ ***
Residual	.๔๖๘	๙๒๖.๖๖๕	๒๒	๔๒.๑๒๑	
Total	๑.๐๐๐	๑๙๘๐.๙๕๘	๒๔		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๒๒	๓๙๑๕.๐๖๕	๒	๑๙๕๗.๕๓๒	๕๖.๙๐๙ ***
Residual	.๓๗๘	๒๓๗๘.๖๔๒	๔๗	๕๑.๗๓๑	
Total	๑.๐๐๐	๖๒๙๓.๗๐๗	๔๙		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิผลวิชาภาษาอังกฤษสามารถแบ่งระดับความสามารถ
 อ่านของนิสิตได้ทุกฉบับ (ค่า F = ๓๑.๘๙๔, ๕๘.๐๙๒, ๑๒.๕๑๕ และ ๕๖.๙๐๙) แต่
 ความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๕๓ %
 (R² = .๕๓๒) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ ๖๒ % (R² = .๖๒๒) คะแนน
 การอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้ ๕๓ % (R² = .๕๓๒) คะแนนการอ่านปลายภาค
 ทำนายได้ ๖๒ % (R² = .๖๒๒) คะแนนการอ่านกลางภาค และคะแนนการอ่านปลายภาค
 มีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I พอ ๆ กัน ในขณะที่คะแนน
 การอ่านก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว มีความสัมพันธ์เชิงทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ ๕๖ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
วิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๕๖ ก เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนการฟัง
ก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง ๕๖ ข ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็นตัวแปรตาม
ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถทำนายเกรดการฟังได้ ($F = ๒๐.๗๘๔$ และ ๑๐๓.๒๕๕)
แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายเกรดได้ดีกว่าคือทำนายได้ $๗๖. \% (R^2 = .๗๖๓)$
ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ $๔๓. \% (R^2 = .๔๒๖)$

ตารางที่ ๕๖

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการฟัง
ของนิสิตคณะสัตวแพทย

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๔๒๖	๔๓๐.๙๐๒	๒	๒๑๕.๔๕๑	๒๐.๗๘๔ ***
Residual	.๕๗๔	๕๘๐.๔๘๓	๕๖	๑๐.๓๖๖	
Total	๑.๐๐๐	๑๐๑๑.๓๘๕	๕๘		

*** $p \leq .๐๐๑$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค.

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๖๓	๑๐๖๑.๒๖๔	๒	๕๓๐.๖๓๒	๑๐๓.๒๕๕ ***
Residual	.๒๓๗	๓๒๘.๙๑๐	๖๔	๕.๑๓๘	
Total	๑.๐๐๐	๑๓๙๐.๑๗๔	๖๖		

*** $p \leq .๐๐๑$

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชา
ภาษาอังกฤษ แสดงไว้ในตารางที่ ๕๗

ตารางที่ ๕๗

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
ฉบับ กข ของนิสิตคณะสัตวแพทย์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๔๑๓	๒๒๒๘.๔๒๗	๒	๑๑๑๔.๒๑๓	๒๑.๗๗๐ ***
Residual	.๕๘๗	๓๑๗๓.๓๘๗	๖๒	๕๑.๑๘๔	
Total	๑.๐๐๐	๕๔๐๑.๘๑๔	๖๔		

*** $p \leq .001$

ตารางที่ ๕๗ เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้คะแนนสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา
อังกฤษฉบับ กข เป็นตัวแปรตาม ข้อสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข สามารถทำนายเกรดวิชา
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ $F = ๒๑.๗๗๐$ และสามารถทำนายเกรดการอ่านได้ ๔๑ %
($R^2 = .๔๑๓$)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษา
อังกฤษฉบับ กข แสดงไว้ในตารางที่ ๕๘

ตารางที่ ๕๘

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
ฉบับ กข ของนิสิตคณะสัตวแพทย์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๓๕๐	๑๘๓๔.๒๐๘	๒	๙๑๗.๑๐๔	๑๖.๐๐๓ ***
Residual	.๖๖๐	๓๕๖๒.๗๐๖	๖๒	๕๗.๕๖๓	
Total	๑.๐๐๐	๕๔๐๑.๙๑๔	๖๔	๘๔.๕๐๕	

*** $p \leq .001$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าข้อสอบฉบับ กข มีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ($F = ๑๖.๐๐๓$) ข้อสอบเข้าฉบับ กข สามารถทำนายเกรดการฟังได้ ๓๕ % ($R^2 = .๓๕๐$)

ในการตอบสมมุติฐานเรื่องความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟัง ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ t-test ช่วยในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๕๙

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๔

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียนและหลังจาก
ที่เรียนจบแล้วของนิสิตคณะสัตวแพทย์

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	2-tail probability
๑. Pre-Reading		๓๓.๗๖๐	๑๐.๓๐๕			
	๒๕			- ๕.๘๘๔	.๖๐๐	.๐๐๖๑
Post-Reading		๕๐.๙๖๐	๙.๐๘๕			
๒. Pre-Reading		๓๑.๒๗๑	๑๐.๕๗๖			
	๕๔			-๑๑.๖๗	.๖๙๗	.๐๐๑
Final-Reading		๔๓.๖๗๘	๑๐.๕๐๘			
๓. Pre-Listening		๑๗.๑๐๒	๕.๑๗๖			
	๕๔			-๑๐.๐๖	.๖๑๗	.๐๐๑
Final-Listening		๒๒.๑๕๓	๕.๕๙๗			

ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม
เรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ ค่าความแตกต่างของคะแนน
ก่อนเรียนการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้วเท่ากับ ๕.๘๘ ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อน
เริ่มเรียนและคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ ๑๑.๖๗ และความแตกต่างระหว่างคะแนน
การฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนการฟังปลายภาคเท่ากับ ๑๐.๐๖ นิสิตทำคะแนนหลังจากที่
เรียนแล้ว ๑ ภาคการศึกษาได้ดีกว่าก่อนเริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟัง

ตารางที่ ๖๐ แสดงค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด
และคะแนนสูงสุดของข้อสอบและ เกเรคของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

ตารางที่ ๖๐

ค่ามัชฌิม เบอร์เชนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุด
ของข้อสอบ และ เกรดของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๑๔๘	๕๐.๖๖๔	๖๓.๓๓๖	๑๒.๖๓๖	๑๔	๗๔
๒. Mid-Reading	๑๖๗	๖๕.๖๘๔	๘๒.๑๑๑	๘.๔๒๗	๓๔	๗๔
๓. Post-Reading	๑๔๗	๕๔.๔๕๖	๗๔.๔๓๓	๑๐.๖๖๓	๑๖	๗๘
๔. Final-Reading	๑๖๗	๕๘.๘๕๔	๗๓.๕๕๕	๑๒.๒๓๔	๒๖	๗๘
๕. Grade-Reading*	๑๖๗	๔.๕๖๑	-	.๖๖๕	๓	๕
๖. Pre-Listening	๑๖๐	๒๐.๖๓๗	๕๘.๕๖๓	๕.๔๕๖	๗	๓๔
๗. Final-Listening	๑๖๗	๒๔.๖๓๕	๗๐.๓๖๖	๔.๕๕๐	๔	๓๔
๘. Grade-Listening*	๑๖๗	๔.๒๖๕	-	.๖๘๕	๒	๕
๙. AB..	๑๒๖	๗๔.๕๐๕	๗๔.๕๐๕	๔.๕๑๗	๕๐	๙๕

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๖๓.๓๔ % ข้อสอบ
กลางภาคได้ ๘๒.๑๑ % ปลายภาคได้ ๗๓.๕๖ % และหลังจากที่เรียนจบแล้วโดยใช้ข้อสอบ
ก่อนเริ่มเรียนได้ ๗๔.๕๓ % คะแนนเฉลี่ยการอ่านคือ ๕.๕๖๑ สำหรับข้อสอบสัมฤทธิ์ผล
การฟังก่อนเริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๕๘.๕๖ % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้ ๗๐.๓๕ % (ข้อสอบ
คนละชุดกับที่ทำก่อนเรียน) คะแนนเฉลี่ยการฟังคือ ๔.๒๖๕ นิสิตทำคะแนนการอ่านเพิ่มขึ้น
๑๑.๖๐ % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๑๑.๔๒ % สำหรับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นิสิตที่
สอบภาษาอังกฤษฉบับ กข ทำข้อสอบได้ ๗๔.๕๑ % ข้อสอบวัดความสามารถการอ่านมีการ
กระจายของคะแนนกว้างกว่าข้อสอบวัดความสามารถการฟัง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบ
การอ่านอยู่ระหว่าง ๘.๔๒๗ ถึง ๑๒.๖๓๖ ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการฟัง
คือ ๔.๕๕๐ และ ๕.๔๕๖ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของภาษาอังกฤษ กข เท่ากับ ๔.๕๑๗

ค่าสหสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษ การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิต คณะแพทยศาสตร์

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
๑. Pre-Reading	[A] ๑.๐๐๐	.๗๔๕ (๑๔๘)	.๗๕๔ (๑๓๕)	.๗๘๖ (๑๔๘)	.๖๕๖ (๑๔๘)	[C] .๖๒๕ (๑๔๘)	.๖๓๐ (๑๔๘)	.๕๒๑ (๑๔๘)	.๖๘๓ (๑๐๘)	.๒๗๕ ** (๔๕)
๒. Mid-Reading		๑.๐๐๐	.๖๑๖ (๑๔๗)	.๗๘๖ (๑๖๗)	.๘๕๐ (๑๖๗)	.๕๘๐ (๑๖๐)	.๖๒๓ (๑๖๗)	.๕๕๓ (๑๖๗)	.๖๒๑ (๑๒๖)	.๓๕๖ (๑๐๕)
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๖๔๔ (๑๔๗)	.๖๒๒ (๑๔๗)	.๕๐๕ (๑๔๑)	.๔๙๗ (๑๔๗)	.๓๘๓ (๑๔๗)	.๕๐๖ (๑๐๘)	.๒๐๒ * (๑๐๓)
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๘๘๘ (๑๖๗)	.๕๙๐ (๑๖๐)	.๖๖๒ (๑๖๗)	.๕๕๒ (๑๖๗)	.๗๑๗ (๑๒๖)	.๑๘๘ + (๑๐๔)
๕. Grade-Reading					๑.๐๐๐	.๕๑๙ (๑๖๐)	.๕๙๘ (๑๖๗)	.๕๑๖ (๑๖๗)	.๕๗๕ (๑๒๖)	.๓๕๑ (๑๐๔)
๖. Pre-Listening						๑.๐๐๐	.๗๐๔ (๑๖๐)	.๕๕๒ (๑๖๐)	.๕๘๑ (๑๒๐)	.๒๖๓ ** (๑๐๐)
๗. Final-Listening							๑.๐๐๐	.๘๖๓ (๑๖๗)	.๖๔๓ (๑๒๖)	.๒๗๕ ** (๑๐๔)
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๕๐๖ (๑๒๖)	.๒๕๐ ** (๑๐๔)
๙. AB									[B] ๑.๐๐๐	.๒๗๕ * (๗๖)
๑๐. GPA										[D] ๑.๐๐๐

** p ≤ .๐๑ * p ≤ .๐๕ + p ≥ .๐๕ () = N

ตารางที่ ๖๑ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของข้อสอบ
สัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และ
คะแนนเฉลี่ยสะสม บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่านและเกรดการอ่าน บล็อก B
เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรดการฟัง บล็อก C เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบ
สัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่านและเกรดการฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์
ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสม กับความสามารถการอ่าน
และฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $.0001$ กับเกรด
การอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง $.696$ ถึง $.840$ ข้อสอบการอ่านกลางภาค
มีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากที่สุด ($r = .840$) ข้อสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์รอง
ลงมา ($r = .822$) ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว มีความสัมพันธ์กับเกรด
การอ่านเท่ากับ $.656$ และ $.622$ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับเกรดการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาค
มีความสัมพันธ์สูงกับ เกรดการฟังมากกว่าข้อสอบก่อนเริ่มเรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $.863$ และ
 $.852$ ตามลำดับ ข้อสอบก่อนเริ่มเรียน มีความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ $.704$

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงในบล็อก C
อยู่ระหว่าง $.323$ ถึง $.662$ ข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน มีความสัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบ
ปลายภาควิชาการฟัง ข้อสอบหลังเรียนจบวิชาการอ่านมีความสัมพันธ์ต่ำสุดกับเกรดวิชาการฟัง

ข้อสุดท้ายของตารางที่ ๖๑ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย
วิชาภาษาอังกฤษ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรอื่น ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข มีความ
สัมพันธ์สูงที่สุดกับข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน ($r = .897$) และคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความ
สัมพันธ์สูงที่สุดกับคะแนนการสอบกลางภาค ($r = .346$) ตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์กันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนนเฉลี่ยสะสมยกเว้นคะแนนสอบปลายภาควิชาการอ่าน

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน
ภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์โดยใช้ One-way ANOVA แสดงไว้ใน
ตารางที่ ๖๒ ก. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนกับเกรดการอ่าน
๖๒ ข. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับเกรด ๖๒ ค. แสดงความ
สัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับเกรด และ ๖๒ ง. แสดงความสัมพันธ์
ระหว่างคะแนนการอ่านปลายภาคกับเกรดการอ่าน

ตารางที่ ๖๒

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การอ่าน
ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๕๘๖	๑๑๓๕๗.๕๕๑	๒	๕๖๕๘.๓๗๓	๖๘.๕๕๕ ***
Residual	.๔๑๔	๑๒๐๗๓.๐๓๑	๑๔๕	๘๓.๒๖๒	
Total	๑.๐๐๐	๒๓๔๓๐.๕๘๒	๑๔๗		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๓๖	๘๕๖๐.๗๕๗	๒	๔๒๘๐.๓๗๘	๒๑๗.๕๕๖ ***
Residual	.๒๖๔	๓๒๒๖.๘๔๕	๑๖๕	๑๙.๖๗๖	
Total	๑.๐๐๐	๑๑๗๘๗.๖๐๒	๑๖๗		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๖๒ (ต่อ)

ค. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๔๔	๖๕๕๗.๗๐๗	๒	๓๒๗๘.๘๕๔	๔๗.๐๑๐ ***
Residual	.๖๐๕	๑๐๐๔๓.๖๖๘	๑๔๔	๖๙.๗๑๘	
Total	๑.๐๐๐	๑๖๖๐๑.๓๗๕	๑๔๖		

*** p ≤ .๐๐๑

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๒๑	๑๗๙๐๙.๖๖๐	๒	๘๙๕๔.๘๒๘	๒๑๑.๗๙๕ ***
Residual	.๒๗๙	๖๙๓๔.๐๓๑	๑๖๔	๔๒.๒๘๑	
Total	๑.๐๐๐	๒๔๘๔๓.๖๙๑	๑๖๖		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่านสามารถแบ่งระดับความสามารถการอ่านของนิสิตได้ทุกฉบับ ค่า F = ๖๘.๕๔๔, ๒๑๗.๕๕๖, ๔๗.๐๑๐ และ ๒๑๑.๗๙๕ แต่ความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๔๙ % (R² = .๔๘๖) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ ๗๓ % (R² = .๗๒๖) คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้ ๔๐ % (R² = .๓๔๕) และคะแนนการอ่านปลายภาคทำนายได้ ๗๒ % (R² = .๗๒๑) คะแนนการอ่านกลางภาคและคะแนนการอ่านปลายภาคมีความสัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I เกือบเท่ากับ ในขณะที่คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสามารถในเชิงทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ ๖๓ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบ
 สัมฤทธิผลวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๖๓ ก. เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้
 คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม และตาราง ๖๓ ข. ใช้คะแนนการฟังปลายภาค
 เป็นตัวแปรตาม ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถทำนายเกรดการฟังได้ ($F=๒๓.๕๖๖$)
 และ ๑๖๔.๔๕๑) แต่คะแนนการฟังปลายภาค สามารถทำนายได้ดีกว่า คือทำนายได้ ๗๕ %
 ($R^2 = .๗๕๒$) ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๓๑ % ($R^2 = .๓๑๑$)

ตารางที่ ๖๓

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและ
 ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิผลวิชาการศึกษา
 ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๑๑	๑๔'๖๘.๖๔๐	๓	๔๘๘.๕๖๓	๒๓.๕๖๖ ***
Residual	.๖๘๘	๓๒๔'๖.๒๔๓	๑๔'๖	๒๐.๔๐๔	
Total	๑.๐๐๐	๔๗๑๔.๘๘๓	๑๘		

*** $p \leq .๐๐๑$

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๕๒	๒๖๓๐.๓๐๔	๓	๘๗๖.๗๖๘	๑๖๔.๔๕๑ ***
Residual	.๒๔๘	๘๖๖.๕๗๖	๑๖	๕.๓๑๔	
Total	๑.๐๐๐	๓๔๙๖.๘๘๑	๑๙		

*** $p \leq .๐๐๑$

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
แสดงไว้ในตารางที่ ๖๔

ตารางที่ ๖๔

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการอ่านกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชา
อังกฤษฉบับ กข ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Square	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๓๓๑	๓๖๖๗.๓๖๖	๒	๑๘๓๓.๖๘๓	๓๐.๔๐๗ ***
Residual	.๖๖๙	๗๔๑๗.๓๗๔	๑๒๓	๖๐.๓๐๔	
Total	๑.๐๐๐	๑๑๐๘๔.๗๔๐	๑๒๕		

*** $p \leq .๐๐๑$

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข สามารถทำนายเกรดวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานได้ ($F = ๓๐.๔๐๗$) แต่สามารถทำนายได้เพียง ๓๓ % ($R^2 = .๓๓๑$) สำหรับความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข แสดงไว้ในตารางที่ ๖๕

ตารางที่ ๖๕

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
ฉบับ กข. ของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Listening)	.๒๖๒	๒๔๐๒.๒๒๔	๓	๘๐๐.๗๐๘	๑๔.๔๒๔ ***
Residual	.๗๓๘	๘๑๘๒.๕๑๒	๑๒๒	๖๗๐.๖๖๕	
Total	๑.๐๐๐	๑๐๕๘๔.๗๓๖	๑๒๕		

*** $p \leq .001$

ในทำนองเดียวกันกับการอ่าน ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข สามารถทำนายเกรดวิชาการศึกษาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ ($F = ๑๔.๔๒๔$) แต่ความสามารถในการทำนายมีเพียง ๒๖ % เท่านั้น ($R^2 = .๒๖๒$)

ในการตอบสมมติฐานเรื่องความแตกต่างของคะแนนการอ่าน และการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบภาคการศึกษาแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้ t - test ช่วยในการวิเคราะห์ ผลการวิเคราะห์แสดงไว้ในตารางที่ ๖๖

ตารางที่ ๖๖

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน
และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะแพทยศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	๒-tail probability
๑. Pre-Reading		๔๔.๕๔๔	๑๒.๒๗๑			
	๑๓๔			- ๑๔.๔๔	.๗๕๔	.๐๐๑
Post-Reading		๕๔.๗๐๒	๑๐.๘๗๖			
๒. Pre-Reading		๕๐.๖๖๔	๑๒.๖๓๖			
	๑๔๘			- ๑๑.๔๔	.๗๘๖	.๐๐๑
Final-Reading		๕๘.๓๗๘	๑๒.๓๐๗			
๓. Pre-Listening		๒๐.๖๓๘	๕.๔๔๖			
	๑๖๐			- ๑๓.๑๐	.๗๐๘	.๐๐๑
Final-Listening		๒๔.๖๔๔	๔.๖๒๒			

ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่ม เรียน
และหลังจากที่ เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๐๑ ค่าความแตกต่างของคะแนนก่อน เรียน
การอ่านและหลังจากที่ เรียนจบแล้วเท่ากับ ๑๔.๔๔ ความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อน เริ่มเรียน
และคะแนนสอบการอ่านปลายภาคเท่ากับ ๑๑.๔๔ และความแตกต่างระหว่างคะแนนการฟัง
ก่อน เริ่มเรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาคเท่ากับ ๑๓.๑๐ นิสิตทำคะแนนหลังจากที่เรียนแล้ว
๑ ภาคการศึกษาได้ดีกว่าก่อน เริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟัง

ตารางที่ ๖๗ แสดงค่าเฉลี่ย เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และ
คะแนนสูงสุดของข้อสอบและ เกณฑ์ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

ตารางที่ ๖๗

ค่ามัชฌิม เปอร์เซนต์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด และคะแนนสูงสุด
ของข้อสอบและเกรดของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	%	SD	Minimum	Maximum
๑. Pre-Reading	๓๕๔	๓๗.๗๐๔	๔๗.๑๓๖	๑๒.๑๐๘	๔	๗๓
๒. Mid-Reading	๓๕๔	๕๖.๔๔๖	๗๐.๕๕๘	๙.๖๖๘	๑๖	๗๗
๓. Post-Reading	๓๑๓	๕๐.๘๗๕	๖๓.๕๙๕	๑๑.๐๘๕	๑๒	๗๗
๔. Final-Reading	๓๕๖	๕๖.๙๗๕	๕๘.๗๑๕	๑๑.๑๙๘	๑๖	๗๘
๕. Grade-Reading *	๓๕๖	๓.๘๙๔	-	๑.๖๔๗	๒	๕
๖. Pre-Listening	๓๔๘	๑๗.๑๑๕	๔๘.๙๐๐	๕.๔๐๕	๖	๓๕
๗. Final-Listening	๓๕๕	๒๑.๑๕๕	๖๐.๔๔๐	๕.๔๕๐	๘	๓๕
๘. Grade-Listening *	๓๕๕	๓.๙๑๘	-	๑.๗๓๕	๒	๕
๙. AB	๓๕๐	๖๐.๒๒๓	๖๐.๒๒๓	๘.๙๔๘	๓๑	๙๒

* A = ๕, B = ๔, C = ๓, D = ๒, F = ๑

นิสิตทำข้อสอบสัมฤทธิ์ผลการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเริ่มเรียนได้ ๔๗.๑๔ %
ข้อสอบกลางภาคได้ ๗๐.๕๖ % ข้อสอบปลายภาคได้ ๕๘.๗๒ % และหลังจากที่เรียนจบแล้ว
โดยใช้ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนได้ ๖๓.๖๐ % คะแนนเฉลี่ยการอ่านคือ ๓.๘๙๔ สำหรับข้อสอบ
สัมฤทธิ์ผลการฟังก่อนเริ่มเรียนนิสิตทำได้ ๔๘.๙๐ % และหลังจากเรียนจบแล้วทำได้ ๖๐.๔๔ %
(ข้อสอบคนละชุดกับที่ทำก่อนเรียน) คะแนนเฉลี่ยการฟังคือ ๓.๙๑๘ นิสิตทำคะแนนการอ่าน
เพิ่มขึ้น ๑๖.๔๖ % และทำคะแนนการฟังเพิ่มขึ้น ๑๑.๕๔ % นิสิตที่สอบภาษาอังกฤษฉบับ กข

ทำข้อสอบได้ ๖๐.๒๒ % ข้อสอบวัดความสามารถการอ่านมีการกระจายของคะแนนกว้างกว่า
ข้อสอบวัดความสามารถการฟัง ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการอ่านอยู่ระหว่าง ๙.๖๖๘
ถึง ๑๒.๑๐๘ ในขณะที่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อสอบการฟัง คือ ๕.๔๐๙ และ ๕.๔๕๐
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของอังกฤษ กข เท่ากับ ๘.๙๔๘

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าสัมพันธของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Variables	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๑๐
๑. Pre-Reading	[A] ๑.๐๐๐	.๕๖๓ (๓๕๔)	.๕๖๒ (๒๘๑)	.๖๑๖ (๓๕๓)	.๕๕๒ (๓๕๓)	[C] .๔๘๙ (๓๑๗)	.๕๒๕ (๓๕๒)	.๓๗๔ (๓๕๒)	.๖๐๔ (๓๕๔)	.๐๘๔ + (๑๔๔)
๒. Mid-Reading	๑.๐๐๐	.๕๑๖ (๓๑๓)	.๖๙๐ (๓๙๖)	.๗๙๑ (๓๙๖)	.๕๗๑ (๓๙๖)	.๔๗๓ (๓๔๘)	.๕๖๕ (๓๙๕)	.๔๑๖ (๓๙๕)	.๖๑๒ (๓๘๙)	.๑๘๗** (๒๒๐)
๓. Post-Reading			๑.๐๐๐	.๔๘๔ (๓๑๓)	.๔๔๙ (๓๑๓)	.๓๑๒ (๒๓๒)	.๓๑๘ (๓๑๓)	.๒๙๙ (๓๑๓)	.๔๓๒ (๓๐๓)	.๐๙๖ + (๒๑๘)
๔. Final-Reading				๑.๐๐๐	.๗๙๙ (๓๙๖)	.๕๑๐ (๓๕๕)	.๔๙๐ (๓๙๕)	.๔๓๐ (๓๙๕)	.๗๐๕ (๓๙๖)	.๒๓๕ (๒๒๐)
๕. Grade-Reading					๑.๐๐๐	.๕๐๖ (๓๕๕)	.๔๘๑ (๓๙๕)	.๓๘๗ (๓๙๕)	.๖๔๔ (๓๙๖)	.๓๕๑ (๒๒๐)
๖. Pre-Listening						๑.๐๐๐	.๕๖๐ (๓๕๕)	.๔๘๑ (๓๕๕)	.๔๓๒ (๓๓๘)	.๒๓๑ (๑๘๘)
๗. Final-Listening							๑.๐๐๐	.๘๐๓ (๓๘๕)	.๕๐๗ (๓๘๕)	.๓๑๖ (๒๒๐)
๘. Grade-Listening								๑.๐๐๐	.๔๓๔ (๓๘๕)	.๐๑๙ + (๒๒๐)
๙. AB									[B] ๑.๐๐๐	.๒๗๓ (๒๑๑)
๑๐. GPA										[D] ๑.๐๐๐

** p ≤ .๐๑ + p ≥ .๐๕ () = N

ตารางที่ ๖๘ แสดงค่าสหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) ของข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่าน เกรดการฟัง ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย และ คะแนนเฉลี่ยสะสม บล็อก A เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการอ่าน และเกรดการอ่าน บล็อก B เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังและเกรดการฟัง บล็อก C เป็นความสัมพันธ์ของข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาการอ่าน การฟัง เกรดการอ่านและเกรดการฟัง บล็อก D เป็นความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้าภาษาอังกฤษฉบับ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถ การอ่านและการฟัง

ข้อสอบการอ่านทุกฉบับมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๐๑ กับเกรด การอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นบวกและมีค่าอยู่ระหว่าง .๔๔๘ ถึง .๗๔๔ ข้อสอบการอ่าน ปลายภาคมีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านมากที่สุด ($r = .๗๔๔$) ข้อสอบกลางภาคมีความ สัมพันธ์รองลงมา ($r = .๗๔๑$) ข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนและหลังจากเรียนจบแล้วมีความ สัมพันธ์กับเกรดการอ่านเท่ากับ .๕๕๒ และ .๔๔๔ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ของข้อสอบการฟังกับ เกรดการฟังแสดงในบล็อก B ข้อสอบปลายภาค มีความสัมพันธ์สูงกับ เกรดการฟังมากกว่าข้อสอบก่อนเริ่ม เรียน ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๘๐๓ และ .๔๘๑ ตามลำดับ ข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนมีความสัมพันธ์กับข้อสอบปลายภาคเท่ากับ .๕๖๐

ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถการอ่านกับการฟังภาษาอังกฤษที่แสดงใน บล็อก C อยู่ระหว่าง .๒๙๙ ถึง .๕๑๐ ข้อสอบปลายภาควิชาการอ่านมีความสัมพันธ์สูงสุด กับข้อสอบก่อนเริ่ม เรียนวิชาการฟัง ข้อสอบการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วมีความสัมพันธ์ต่ำสุด กับเกรดวิชาการฟัง

ข้อสุดท้ายของตารางที่ ๖๘ แสดงความสัมพันธ์ของคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ กข และคะแนนเฉลี่ยสะสมกับตัวแปรอื่น ข้อสอบภาษาอังกฤษ กข มีความ สัมพันธ์สูงสุดกับคะแนนข้อสอบปลายภาควิชาการอ่าน ($r = .๗๐๕$) และคะแนนเฉลี่ยสะสม มีความสัมพันธ์สูงสุดกับเกรดวิชาการอ่าน ($r = .๓๕๑$) คะแนนการอ่านก่อนเริ่ม เรียนและ หลังจากเรียนจบแล้ว และ เกรดวิชาการฟังไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนน เฉลี่ยสะสม

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์โดยใช้ One-way ANOVA แสดงไว้ในตารางที่ ๖๕ ๖๕ ก. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนกับเกรดการอ่าน ๖๕ ข. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านกลางภาคกับเกรด ๖๕ ค. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้วกับเกรด และ ๖๕ ง. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการอ่านปลายภาคกับเกรดการอ่าน

ตารางที่ ๖๕

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษ
ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียน

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๓๑๐	๑๕๘๘๘.๘๖๗	๓	๕๒๙๖.๒๘๖	๕๒.๑๕๖ ***
Residual	.๖๙๐	๓๕๕๖๒.๐๒๐	๓๕๕	๑๐๑.๖๑๐	
Total	๑.๐๐๐	๕๑๔๕๐.๘๘๗	๓๕๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านกลางภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๒๗	๒๒๒๗๑.๘๕๕	๓	๗๔๒๓.๙๕๕	๒๑๕.๕๘๕***
Residual	.๓๗๓	๑๖๒๕๘.๙๐๖	๓๕๕	๔๕.๘๒๕	
Total	๑.๐๐๐	๓๘๕๓๐.๗๖๑	๓๕๘		

*** p ≤ .๐๐๑

ตารางที่ ๖๔ (ต่อ)

ก. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๒๑๐	๘๐๕๓.๓๔๘	๓	๒๖๘๔.๔๕๙	๒๗.๓๖๖ ***
Residual	.๗๙๐	๓๐๓๑๑.๔๗๗	๓๐๙	๙๘.๐๙๕	
Total	๑.๐๐๐	๓๘๓๖๔.๘๒๕	๓๑๒		

*** $p \leq .00๑$

ง. ตัวแปรตาม = คะแนนการอ่านปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๖๔๐	๓๑๖๗๕.๕๗๔	๓	๑๐๕๕๘.๕๒๓	๒๓๑.๘๒๘ ***
Residual	.๓๖๐	๑๗๘๕๓.๔๗๓	๓๙๒	๔๕.๕๔๔	
Total	๑.๐๐๐	๔๙๕๒๙.๐๔๗	๓๙๕		

*** $p \leq .00๑$

ผลปรากฏว่าข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษอ่านสามารถแบ่งระดับความสามารถ การอ่านของนิสิตได้ทุกฉบับ ค่า $F = ๔๒.๑๕๖, ๒๑๔.๔๘๙, ๒๗.๓๖๖$ และ ๒๓๑.๘๒๘ แต่ ความสามารถในการทำนายแตกต่างกัน คะแนนการอ่านก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๓๑ % ($R^2 = .๓๑๐$) คะแนนการอ่านกลางภาคทำนายได้ ๖๓ % ($R^2 = .๖๒๗$) คะแนนการอ่าน หลังจากเรียนจบแล้วทำนายได้ ๒๑ % ($R^2 = .๒๑๐$) และคะแนนการอ่านปลายภาคทำนาย ได้ ๖๔ % ($R^2 = .๖๔๐$) คะแนนการอ่านกลางภาคและคะแนนการอ่านปลายภาคมีความ สัมพันธ์เชิงทำนายกับเกรดการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I พอ ๆ กัน ในขณะที่คะแนนการอ่าน ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสามารถในเชิงทำนายน้อยกว่า

ตารางที่ ๗๐ แสดงความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบ สัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ตาราง ๗๐ ก. เป็นผลการวิเคราะห์โดยใช้ คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนเป็นตัวแปรตาม ตาราง ๗๐ ข. ใช้คะแนนการฟังปลายภาคเป็น ตัวแปรตาม ผลปรากฏว่าข้อสอบการฟังทั้งสองสามารถทำนายเกรดการฟังได้ ($F = ๓๔.๔๕๐$) และ ๓๐๔.๗๖๔) แต่คะแนนการฟังปลายภาคสามารถทำนายได้ดีกว่า คือทำนายได้ ๗๐ % ($R^2 = .๗๐๐$) ในขณะที่คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนทำนายได้ ๒๖ % ($R^2 = .๒๖๐$)

ตารางที่ ๗๐

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและ ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการฟังกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชา การฟัง ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Source of Variation	R^2	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๒๖๐	๒๖๓๖.๔๔๔	๓	๘๗๘.๘๑๖	๓๔.๔๕๐ ***
Residual	.๗๔๐	๗๕๐๑.๓๕๔	๓๔๑	๒๑.๙๙๘	
Total	๑.๐๐๐	๑๐๑๓๗.๘๐๔	๓๔๔		

*** $p \leq .๐๐๑$

ตารางที่ ๗๐ (ต่อ)

ข. ตัวแปรตาม = คะแนนการฟังปลายภาค

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades	.๗๐๐	๘๑๖๘.๐๕๕	๓	๒๗๒๒.๖๘๕	๓๐๕.๗๖๘ ***
Residual	.๓๐๐	๓๕๙๓.๐๕๑	๓๕๑	๘.๕๓๙	
Total	๑.๐๐๐	๑๑๖๖๑.๑๐๕	๓๕๔		

*** p ≤ .๐๐๑

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชา

ภาษาอังกฤษฉบับ กข แสดงไว้ในตารางที่ ๗๑

ตารางที่ ๗๑

การวิเคราะห์ความแปรปรวนของเกรดการอ่านและ

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่างเกรดการอ่านกับข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

ฉบับ กข ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grades (Reading)	.๔๑๖	๑๒๘๘๒.๐๕๙	๓	๔๒๙๔.๐๒๐	๔๐.๖๗๘ ***
Residual	.๕๘๔	๑๘๐๘๙.๕๐๒	๓๕๒	๕๑.๓๕๔	
Total	๑.๐๐๐	๓๐๙๗๑.๕๖๑	๓๕๕		

*** p ≤ .๐๐๑

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าคะแนนการสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข สามารถแบ่งเกรด
วิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้ F = ๔๐.๖๗๘ และสามารถทำนายเกรดการอ่านได้
๔๒ % (R² = .๔๑๖)

ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ
ฉบับ กข แสดงไว้ในตารางที่ ๗๒

ตารางที่ ๗๒
การวิเคราะห์ความแปรปรวนของ เกรดการฟังและ
ความสัมพันธ์เชิงทำนายระหว่าง เกรดการฟังกับข้อสอบ เข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ
ฉบับ กข ของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Source of Variation	R ²	Sum of Squares	df	Mean Square	F
Grade (Listening)	.๑๙๒	๕๙๓๒.๖๔๙	๓	๑๙๗๗.๕๖๖	๓๐.๑๗๘ ***
Residual	.๘๐๘	๒๔๙๖๖.๗๐๗	๓๘๑	๖๕.๕๒๙	
Total	๑.๐๐๐	๓๐๘๙๙.๓๕๖	๓๘๔		

*** $p \leq .00๑$

คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติกับเกรดการฟัง ($F = ๓๐.๑๗๘$) แต่สามารถทำนายเกรดวิชาการฟังของนิสิตคณะ
วิทยาศาสตร์ได้เพียง ๑๙ % ($R^2 = .๑๙๒$) เท่านั้น

ตารางที่ ๗๓ แสดงความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษ
ก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

ตารางที่ ๗๓

ความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน เริ่มเรียน
และหลังจากที่ เรียนจบแล้วของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์

Variables	N	\bar{X}	SD	t-value	Correlation	๒-tail probability
๑. Pre-Reading		๓๗.๔๒๔	๑๒.๐๑๕			
	๒๘๑			- ๑๘.๙๗	.๕๖๒	.๐๐๑
Post-Reading		๕๑.๐๑๑	๑๑.๐๗๗			

๒. Pre-Reading		๓๗.๗๖๕	๑๒.๐๗๘			
	๓๕๓			- ๑๗.๕๖	.๖๑๖	.๐๐๑
Final-Reading		๕๗.๒๕๕	๑๑.๑๑๗			

๓. Pre-Listening		๑๗.๑๐๔	๕.๕๒๘			
	๓๕๕			- ๑๕.๓๙	.๕๖๐	.๐๐๑
Final-Listening		๒๑.๓๒๘	๕.๔๔๕			

ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างของคะแนนการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษก่อน
เริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้วอย่างมีนัยสำคัญที่ .๐๐๑ ค่าความแตกต่างของคะแนน
ก่อนเรียนการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้ว เท่ากับ ๑๘.๘๗ ความแตกต่างระหว่างคะแนน
ก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการอ่านปลายภาค เท่ากับ ๑๗.๕๖ และความแตกต่างระหว่าง
คะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนสอบการฟังปลายภาค เท่ากับ ๑๕.๓๔ นิสิตทำคะแนน
หลังจากที่เรียนแล้ว ๑ ภาคการศึกษาได้ดีกว่าก่อนเริ่มเรียนทั้งวิชาการอ่านและการฟัง

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ ๔

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการตอบสมมติฐานการวิจัยข้อแรก เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการอ่าน กับคะแนนวิชาการอ่านก่อนเริ่มเรียน หลังจากเรียนจบแล้ว ข้อสอบกลางภาคและข้อสอบปลายภาค ผลการวิเคราะห์โดยใช้ Pearson Correlation ปรากฏว่าข้อสอบทุกฉบับ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ เกรดการอ่าน ลักษณะความสัมพันธ์เป็นดังนี้

๑. คะแนนสอบปลายภาคมีความสัมพันธ์กับ เกรดการอ่านมากที่สุด ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๗๔๐ - .๘๖๗ ขณะที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดคือคะแนนศิลปกรรมศาสตร์ และความสัมพันธ์สูงสุดคือ เคมีปฏิบัติ ค่าสหสัมพันธ์สำหรับทุกคณะ เท่ากับ .๘๕๕

๒. คะแนนสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์สูงกับ เกรดการอ่านใกล้เคียงกับคะแนนสอบปลายภาค ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๗๒๕ - .๘๔๕ ขณะที่มีความสัมพันธ์ต่ำสุดคือ คณะนิติศาสตร์และคณะที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ เคมีปฏิบัติ สำหรับนิสิตทุกคณะค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ .๘๔๔

๓. คะแนนสอบก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับ เกรดการอ่านในระดับต่ำ (.๕-๖) สำหรับนิสิตคณะนิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี และคณะวิทยาศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุดคือ .๕๕๒ ได้แก่ นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ และมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างสูง (.๗ - .๘) สำหรับนิสิตคณะอื่น ความสัมพันธ์สูงสุดคือ .๘๑๐ ได้แก่ นิสิตคณะครุศาสตร์ สำหรับนิสิตทุกคณะ ค่าสหสัมพันธ์ เท่ากับ .๖๙๒

๔. คะแนนสอบหลังจากเรียนจบแล้ว ซึ่งเป็นข้อสอบชุดเดียวกับข้อสอบก่อนเริ่มเรียน มีความสัมพันธ์กับเกรดการอ่านต่ำที่สุดในบรรดาข้อสอบการอ่านทุกฉบับสำหรับนิสิตทุกคณะยกเว้น นิสิตเคมีปฏิบัติ ค่าสหสัมพันธ์ค่า $(\leq .๕-.๖)$ ได้แก่คณะรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ครุศาสตร์ พาณิชยศาสตร์และการบัญชี แพทยศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ค่าสหสัมพันธ์ค่อนข้างสูง $(.๗-.๘)$ ได้แก่นิสิตคณะอื่น ค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุดคือคณะนิติศาสตร์ $(r = .๓๓๕)$ และค่าสหสัมพันธ์สูงสุดคือเคมีปฏิบัติ $(r = .๗๘๑)$ สำหรับนิสิตทุกคณะค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ $.๕๔๓$

สำหรับเรื่องความสามารถในการทำนาย เกรดวิชาการอ่าน โดยใช้คะแนนการอ่าน ก่อนเริ่มเรียน คะแนนการอ่านกลางภาค คะแนนการอ่านหลังจากเรียนจบแล้ว และคะแนน การอ่านปลายภาคเป็นตัวแปรตามโดยใช้ One-way-ANOVA ผลปรากฏในทำนองเดียวกับ ค่าสหสัมพันธ์คือ คะแนนการอ่านปลายภาคและคะแนนการอ่านกลางภาคทำนาย ได้ดีที่สุดใน ทำนายได้พอ ๆ กัน อำนาจในการทำนายอยู่ระหว่าง ๕๓ % ถึง ๗๗ % ในขณะที่คะแนน สอบก่อนเริ่มเรียนทำนายได้เพียง ๓๑ % ถึง ๖๗ % และคะแนนสอบหลังจากที่เรียนจบแล้ว ทำนายได้น้อยที่สุด คือทำนายเกรดได้ระหว่าง ๒๑ % ถึง ๖๕ %

การที่คะแนนสอบปลายภาคและคะแนนสอบกลางภาคมีความสัมพันธ์กับ เกรดการอ่าน มากกว่าการสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้วอาจเป็นเพราะ

๑. ลักษณะการสอบ การสอบกลางภาคและปลายภาคเป็นการสอบแบบมาตรฐาน นิสิตทราบว่าได้คะแนนในขณะที่ยังสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากเรียนจบแล้ว เป็นการจับสอบ โดยอาจารย์ผู้สอน ซึ่งอาจจะมีความแตกต่างกันในการจัดสอบ นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างในเรื่องความร่วมมือของนิสิต เนื่องจากเป็นการสอบที่ไม่เก็บคะแนน นิสิตอาจไม่มีแรงจูงใจในการทำข้อสอบ

๒. ข้อสอบก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว อาจวัดการเรียนรู้ในระหว่าง ภาคการศึกษา นิสิตบางคนอาจจะทำคะแนนได้ดีขึ้นในระหว่างภาค หลังจากปรับตัวเข้ากับ วิชาแล้ว

ในขณะที่หลังจากสอบกลางภาคแล้วระดับการเรียนรู้ของนิสิตไม่เปลี่ยนแปลงมากคือ คนที่ได้คะแนนสูงสุดจากกลางภาคก็จะได้คะแนนสูงจากปลายภาคด้วย

ในการตอบสมมุติฐานข้อ ๒ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว ผลการวิเคราะห์โดยใช้ Pearson Correlation ปรากฏว่าคะแนนสอบหลังจากที่เรียนจบแล้วมีความสัมพันธ์กับเกรดการฟังสูงกว่าคะแนนการฟังก่อนเริ่มเรียน สำหรับนิสิตทุกคน ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๓๖๘ ถึง .๘๗๗ คะแนนก่อนเริ่มเรียนมีความสัมพันธ์กับเกรดการฟังตั้งแต่ .๓๓๑ ถึง .๖๒๒ ในทำนองเดียวกันการศึกษานำมาใช้ในการทำนายโดยใช้ One-way ANOVA ปรากฏว่าเปอร์เซ็นต์การทำนายโดยใช้คะแนนหลังจากเรียนจบแล้วสูงกว่าคะแนนก่อนเริ่มเรียน คือสามารถทำนายได้ ๖๔ % ถึง ๗๗ % ในขณะที่คะแนนก่อนเริ่มเรียนทำนายได้เพียง ๑๔ % ถึง ๔๔ %

เนื่องจากการสอบวิชาการฟังมีลักษณะการสอบที่ใกล้เคียงกัน คือฟังจากเทป ต่างกันที่การสอบก่อนเริ่มเรียนฟังจากห้องปฏิบัติการทางภาษาและการสอบหลังจากเรียนจบแล้วฟังจากลำโพง ฉะนั้นความแตกต่างของความสัมพันธ์อาจเป็นเพราะ ตัวข้อสอบซึ่งเป็นคนละฟอร์มแม้ว่าจะเขียนจากจุดมุ่งหมายใกล้เคียงกันก็ตาม หรือไม่ก็อาจเป็นเพราะนิสิตได้เรียนรู้ในระหว่างภาคการศึกษา เพราะหลักสูตรภาษาอังกฤษเดิมของกระทรวงศึกษาธิการไม่ได้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกทักษะทางการฟังมากนัก เปอร์เซนต์ในการทำนายก่อนเริ่มเรียนจึงต่ำกว่าเปอร์เซนต์ของข้อสอบปลายภาคมาก

สมมุติฐานข้อ ๓ ที่ตั้งไว้ในบทที่ ๑ คือศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้ Pearson Correlation ปรากฏว่า ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกรดการอ่าน ความสัมพันธ์เป็นค่าบวกและอยู่ระหว่าง .๕๕๘ ถึง .๗๓๘ ในขณะที่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกรดการอ่านกับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย

วิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค อยู่ระหว่าง .๕๖๒ ถึง .๖๑๙ ในทำนองเดียวกันอำนาจในการทำนายโดยใช้ One-way ANOVA ปรากฏว่าภาษาอังกฤษ กข ทำนายได้ ๓๓ % ถึง ๕๕ % ในขณะที่ภาษาอังกฤษ กขค ทำนายได้ ๒๖ % ถึง ๔๑ % ความแตกต่างในการทำนายอาจเป็นเพราะข้อสอบฉบับ กข มีส่วนคล้ายกับข้อสอบการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มากกว่าภาษาอังกฤษ กขค หรืออาจเป็นเพราะความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I กับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้ Pearson Correlation ปรากฏว่าข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กข มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับเกรดการฟัง ความสัมพันธ์เป็นค่าบวกและอยู่ระหว่าง .๓๙๔ ถึง .๖๐๑ ในขณะที่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเกรดการฟังกับคะแนนสอบเข้าวิชาภาษาอังกฤษฉบับ กขค คือ .๓๓๑ และ .๓๗๗ การศึกษาอำนาจในการทำนายโดยใช้ One-way ANOVA ปรากฏว่าภาษาอังกฤษ กข ทำนายได้ ๑๖ % ถึง ๓๙ % และภาษาอังกฤษ กขค ทำนายได้ ๑๑ % ถึง ๑๖ % ความแตกต่างของอำนาจในการทำนายอาจเป็นเพราะเหตุผลเดียวกับความสามารถในการทำนายเกรดการอ่าน นอกจากนี้เปอร์เซ็นต์ที่ทำนายน้อยกว่าเกรดการอ่าน เพราะลักษณะของข้อสอบวัดคนละทักษะ ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเป็นข้อสอบที่วัดความสามารถในด้านการอ่าน

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเกรดวิชาการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๓๘๗ ถึง .๖๕๑ ความแตกต่างขึ้นอยู่กับนิสิตแต่ละคณะ ค่าสหสัมพันธ์ต่ำสุด คือนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ และค่าสหสัมพันธ์สูงสุดคือนิสิตเคมีปฏิบัติ ความแตกต่างของทักษะการอ่านและการฟัง อาจขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกฝนมาไม่เท่ากัน แต่โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตทุกคณะมีความสามารถในด้านการฟังดีกว่าความสามารถในด้านการอ่าน ซึ่งพิจารณาได้จากค่ามัธยฐานรวมของข้อสอบการอ่านก่อนเริ่มเรียน ข้อสอบกลางภาค ปลายภาคและหลังจากเรียนจบแล้วซึ่งเท่ากับ ๖๐ ($๔๙.๘๒ + ๖๘.๑๒ + ๖๖.๓๒ + ๕๕.๘๕/๔$) ในขณะที่ความสามารถในเรื่องการฟังโดยเฉลี่ยแล้วนิสิตทุกคณะทำข้อสอบวิชาการฟังก่อนเริ่มเรียนและคะแนนปลายภาคได้ประมาณ ๕๓ ($๔๗.๙๐ + ๕๙.๐๒ / ๒$) อย่างไรก็ตามข้อสังเกตนี้อาจขึ้นอยู่กับความยากง่ายของข้อสอบทั้งสองวิชา

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ และความรู้
วิชาอ่านอื่นซึ่งศึกษาจากคะแนนเฉลี่ยสะสมปรากฏว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .๐๑๕ และ .๖๔๔
ความสัมพันธ์ทั้งในทางบวกและลบ ความสัมพันธ์ในทางลบส่วนใหญ่เป็นความสัมพันธ์ระหว่าง
คะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถในด้านการฟัง สำหรับความสัมพันธ์กับความสามารถในด้
การอ่าน ค่าสหสัมพันธ์เป็นค่าบวก ยกเว้นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากจำนวน
กลุ่มตัวอย่างน้อย (N = ๒๐) ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถใน
การอ่านสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมกับความสามารถในด้านการฟัง แสดงว่า
ข้อทดสอบทักษะการอ่านวัด academic skills มากกว่าข้อทดสอบทักษะการฟัง

สำหรับสมมุติฐานข้อสุดท้ายในเรื่องการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านและการฟัง
ภาษาอังกฤษก่อนเริ่ม เรียนและหลังจากที่เรียนจบแล้ว ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า นิสิตทุกคณะ
ทำคะแนนหลังจากจบภาคการศึกษาได้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งในด้านการอ่านและการฟัง
ยกเว้นนิสิตคณะนิติศาสตร์ ซึ่งคะแนนก่อนเริ่ม เรียนวิชาการอ่านและหลังจากที่เรียนจบแล้ว
ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับความแตกต่างเรื่องความสามารถในด้าน
การอ่านนิสิตคณะอื่นทำคะแนนได้เพิ่มขึ้นทั้งข้อสอบพอร์มเดียวกันและข้อสอบคนละพอร์ม ส่วน
ความสามารถในด้านการฟังเป็นข้อสอบคนละพอร์มแต่สร้างจากวัตถุประสงค์อันเดียวกัน อย่างไรก็ตาม
ก็ตามการที่นิสิตได้คะแนนเพิ่มขึ้นอาจเป็นเพราะความยากง่ายของข้อสอบ ซึ่งไม่ได้ควบคุมใน
งานวิจัยนี้

ข้อเสนอแนะ

๑. คะแนนสอบกลางภาคและคะแนนสอบปลายภาควิชาการอ่านใช้ทำนาย เกรดวิชา
การอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ได้พอ ๆ กัน เพราะฉะนั้นอาจใช้ข้อสอบฉบับใดฉบับหนึ่งใ
การให้คะแนนวิชาการอ่านพื้นฐาน I ได้

๒. การให้คะแนนวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I ควรเป็นคะแนนสอบปลายภาค
เพราะทำนาย เกรดการฟังได้ดีกว่าคะแนนก่อน เริ่ม เรียน

๓. คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษไม่ควรนำมาใช้สอบ ยกเว้น
วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน I

๔. ทักษะการอ่านและทักษะการฟังมีความสัมพันธ์กัน ถึงแม้จะให้เกรดแทนกัน
ไม่ได้ แต่ควรเพิ่มกิจกรรมที่ใช้ทักษะการฟัง เพราะนิสิตมีความสามารถในด้านการฟังดีกว่า
ความสามารถในด้านการอ่าน

๕. ทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับ **academic skills** มากกว่าทักษะการฟัง

๖. วิชาการอ่านและการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน I มีประโยชน์สำหรับนิสิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นปีที่ ๑ แต่สำหรับวิชาการอ่าน หลังจากสอบกลางภาคแล้วระดับ
การเรียนรู้ของนิสิตอาจคงที่

๗. ในการประเมินการเรียนรู้ของนิสิตในคราวต่อไป ควรมีการควบคุมความ
ยากง่ายของข้อสอบต่างฟอร์ม เพื่อให้ได้ผลที่ถูกต้องมากขึ้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

- Cohen A.D. Testing Functional Language Ability in the Classroom. Manuscript Prepared for Newbury House Publishers. Mass. : Rowley, 1979.
- Darnell, D.K. The Development of our English Language Proficiency Test of Foreign Students Using a Clozentropy Procedure. 1968
ERIC ED 024-039
- Davies, A. ed. Language Testing Symposium. London : Oxford University Press , 1968.
- Ferguson, Nicolas. "Note and Discussion : Self-Assessment of Listening Comprehension." IRAL, XVI (May, 1978), 149-156.
- Green, Raphael. "Testing Listening Comprehension by Radio" English Teaching Forum, XXI (Oct. 1983), p. 37.
- Groot, Peter J.M. "Testing Communicative Competence in Listening Comprehension," in Testing Language Proficiency, eds. Randall L. Jones and Bernard Spolsky, The Center for Applied Linguistics, 1975.
- Harris, David. P. Testing English as a Second Language. New York : McGraw Hill, 1969.
- Harrison, A. A Language Testing Handbook. London : The McMillan Press Ltd., 1983.
- Ingram, E. "Attainment and Diagnostic Testing" Language Testing Symposium, ed. Alan Davies. London : Oxford University Press, 1968.

Irvine, P., Parvin Atai, and John W. Oller Jr. "Cloze, Dictation, and the Test of English as a Foreign Language." Language Learning, 24 (1974), 245 - 252.

Kaplan, Robert B. "English Language Testing for University Entrance." in English Language Testing : Report of the RELC fifth Regional Seminar, ed. Roy Cherrier, Singapore, RELC, 1971. 113 - 118.

Lado, Robert. Language Testing. London : Longman Group Limited, 1973.

Oller, John W. Jr. "Assessing Competence in ESL : Reading." TESOL Quarterly, 6. (1972a), 313 - 324.

_____. "Scoring Methods and Difficult Levels for Cloze Test of ESL Proficiency." Modern Language Journal, 56, (1972b), 151 - 158.

_____. "Discrete - Point Tests Versus Tests of Integrative Skills." in Focus on the Learner, eds, John W. Oller Jr. and Jack C. Richards, Newbury House Inc., 1973.

Oller, John W. Jr. and C. Conrad. "The Cloze Technique and ESL Proficiency." Language Learning, 21, (1971) , 183 - 195.

Porter, D. "Modified Cloze Procedure : A More Valid Reading Comprehension Test." English Language Testing, 30, (1976), 151 - 155.

✓ Rivers, Wilga. Teaching Foreign Language Skills. The University of Chicago Press, 1968.

✓ Saha, S.N. "English Language Testing Targets and Techniques." in English Language Testing : Report of the RELC Fifth Regional Seminar, ed. Roy Cherrier, Singapore, RELC, 1971. 145 - 156.

Stubbs, J. and Tucker, R. "The Cloze Test as a Measure of English Proficiency." Modern Language Journal, 58, (1974), 239 - 241.

Upshur, J. " Objective Evaluation of Oral Proficiency in the ESOL Classroom." TESOL Quarterly, 5, (1971), 47 - 60.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้ทำการวิจัย

หัวหน้าโครงการ	- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กาญจนา ปราบพาล
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	อาจารย์ ดร. ฉัตรสุตา ดวงพลอย อาจารย์ สำหรี กุลสิริสวัสดิ์ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงแก้ว เทศริศาล - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนวรรณ สงวนเรือง
การวิเคราะห์ข้อมูล	- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัสสร สิงคาลวิชัย - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวีวรรณ วรรณพฤษ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวภา จึงพัฒนาพงษ์ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อ้อยทิพย์ กรมกุล
การเก็บข้อมูล	รองศาสตราจารย์ ชนิภา ศิลปอนันต์ อาจารย์ ดร. ฉัตรสุตา ดวงพลอย - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สัตดาวัลย์ มีแย้ม อาจารย์ วิภา จันทนาโกเมษ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อ้อยทิพย์ กรมกุล อาจารย์ วลัยภรณ์ ประกอบสุข - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทวีวรรณ วรรณพฤษ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พวงแก้ว เทศริศาล อาจารย์ นิภาวรรณ ชูรัตนสิทธิ์ อาจารย์ รัชณีโรจน์ กุลธำรง อาจารย์ เสียงทิพย์ สุขศรี อาจารย์ อาวุธ วาจาสิทธิ์ อาจารย์ เบญจวรรณ ผ่องแผ้ว อาจารย์-พูลสุข รัตโนทยานนท์ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวภา จึงพัฒนาพงษ์ - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วัฒนวรรณ สงวนเรือง - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิภาพร รัตนพฤษ อาจารย์ พนิดา เอื้ออภัยกุล รองศาสตราจารย์ มาลินี จันทวิมล อาจารย์ สำหรี กุลสิริสวัสดิ์ อาจารย์ กรองแก้ว กรรณสูต - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัสสร สิงคาลวิชัย อาจารย์ พิมพ์ฤดี นาควโรจน์
ผู้เตรียมข้อมูล	คุณพุ่ม ศรีโสภากาญจน์